

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Plures tractatus de catnicis canticorum

[urn:nbn:de:bsz:31-300776](#)

De canticorum originali rōne

78

In infancia, in adolescentia, in inuentus te/mibi semp adhesit, nec adhuc p̄ senectu te deficienib⁹ membris meis / me deserit. Est aut̄ hoc malū desiderii voluntaris, de leccatio carnalis, tempestas libidinis / que multis et varijs modis infelice aīaz meam lacerauit/dissoluit et omni virtute destitutam/inanem et debilez reddidit. ¶ Fatoz mitissime et dulcissime deus/fateoz cooram oipotentia tua, me hoco neferio, huus opis nefarij imūdis recordatiōib⁹, sepe esse pollutiū, incēsum, ardorez imoderatos et in honestos passum et nō solū meaꝝ delectatiōnū malaꝝ memorias et stultas recordationes mibi nocere, sed etiam aliorum malefacta/mibi narrata, et per recordationes sordidas ad memoriam reducta cor meuz non paruo nevo iniquitatibus maculare.

¶ Ecce deus mens p̄fissime et misericor, dissimile deus, q̄uis non paruam verecundiā passus, et pandi corā te iniquitates meas ostendi vulnera mea et peccata, et ostendit aiām meā malis opib⁹ maculatā, malorūz opm delectationib⁹ infectā, malaz cogitationū recordatiōib⁹ fedatā, deus me⁹ mia mea/respice ad pñia; meā, et respice ad pie tate tuā et suscipe confessiōem meā, et fac me cū fm̄ mīaz mā. ¶ Si iniquitates obfueris dñe/dñe q̄s sustinebit, Uel etiā iustitia sua, sine mia tua poterit liberari? Pro pitius esto mihi dñe, pro pitius esto mihi peccatori. Parce petis et iniquitatib⁹ meis, et p̄ tuā mīaz ab oīb⁹ vicijs mūdatus et purgatus, ab oībus peccatis clementer absolut⁹ finita q̄pali cōversatione/pduci merear ad regnum celoz, ubi cū sanctis oībus re laudare benedicere et glorificare valeam in secula seculoz. Amen.

(Finis.)

Sequuntur plures
tractatus de canticis cōpositi ab eodē Lā
cellario p̄sien.

Prohemium

Ratiā divini talenti/nolētes in vacuū recipere/q̄ tot iter turbines horridos reipblice convulsi ocij locū liberant a calūnijs hoīm, dedit ad nutū necessaria, simul attendētes/qm̄ in die prosperitatis mādauit dñs miā suā, et nocte

tribulatiōis canticū eius, nō ociosum, nō inutile, nō in gratiū reputamus/tempestatis hac nocte pfunda/de canticis scribere postoritati/signalinitas pcellosa reddiderit aures surdas erati p̄senti. ¶ q̄uis o deus optime spandū sit/multos vt olim tpib⁹ Helie ita nostris tuos tibi reliquisse cultores. ¶ Lōplectitur aut̄ quasi sinu grandi, verbū de canticis/plures materias seu volumina q̄s p̄ cōfusionē vitanda/p̄ thomos seu tonos, p̄ notas et notulas/tradet lectoꝝ ri notandas p̄ns exordiū/tituli vel tabule vicē tenens. ¶ Volumē vnū/cuius titul⁹ est de canticoz originali rōne/sub hoc euā gelio verbo. Lecinimus vobis z̄c, tres cōtinet thomos/sicut ip̄e, plogus insinuat, iuxta triplex genus canticoꝝ/et triplicē inuestigandi facultatē. Nam est cantici sensuale qđ tractat historia, et intellectuale qđ inquirit philosophia, est diuinale seu supmē tale qđ sola nouit theologia. Sunt in q̄libet thomo, i. sectione aut̄ si ppter rem q̄ agitur tonū, p̄ symbolo dicere maluim⁹. Sunt in q̄s notule plures/fm̄ totidē particulares p̄ positiones vel doctrinas. Sunt in pmo triginta, sunt in scđo, xii, sine canonib⁹ instrumentoz, sunt in tertio quinquaginta. ¶ Volumen alterū est de canticordo, hoc est de canticō cordis, tres habens p̄ncipales tonos cū notis et notulis. Primus inquirit potissime drāz canticordi, hē cantici cordis/a canticō oris. Uel aliter de cantico morali et rōnali/cū cantico sensuali, cuius toni sunt notule q̄inquaginta due. Secundus tonus descendit ad particulare canticordi rōnis, cuius sunt note, cū, p̄ notulas, xxx, diuise. Tertius tonus q̄li speculatiā musicam deducēt ad pratum/tractat de nouo gāma mistico et morali p̄. xij, notas habentes notulas quadraginta q̄nq̄ singulares. ¶ Volumen aliud colligit in se tonos tres plus fm̄ modos traditionis varios q̄s, p̄ diuersitate materie. Prim⁹ tonus cōciliat et obsequi facit/facceram elegiam cantatricem amorem dñe theologie q̄liricum vel odarū carmen. Thomus alter secundus haber canōes seu regulas amphoris mos vel maximas aut̄ theoreumata de canticis p̄ notulas quinquaginta. Thomus alter tertius verbū solarii multiplex in se dirigit per particulas quinquaginta. Et ita functi simul bi duo thomoi centilogium cōstituunt.

ff 2

De canticorum

¶ Trinus tractatus de canticorum originali ratione.

Oecinimus vobisq; nec saltasti lamentauimus et non planxitis. Precentor noster christus amator innocentie vos habet exemplis innocentium puerorum per nostra eruditione plures uti. nunc ad humiliatiōem. nunc ad simplicitatem. ut essemus parvuli non sensibus sed malitia. Hunc vero nos conouerit ad spiritualē canticoꝝ exercitationem. ponens corazōculis pueros cantantes in foro. Neque enim parum resert pueros sic vel sic assuefieri in musicis et cantibus. put Aresto. polisans docuit. et in bene instituta comunitate conuenit obseruari. Nos autem quos in domino pueros vel infantes nouiter genitos effecit nova regeneratio. sic decet et expedit in foro presentis ecclī frequentare canticum nunc exultatiōis ad saltandum spiritualiter nūc lamentatiōis penitentialis ad plāgendū. Habetus in exemplū sacre scripturæ libri in quo sunt iuxta visiones Ezechielis lamentationes carmen erre. Cordat illud apostoli Gaudere cum gaude tibus. flere cum fletibus. qd tempus flendi et tempus ridendi. Subditur consone verbo proposito. tempus plangendi et tempus saltandi. Cum autem iuxta posteriori us elucidanda sit aliqd canticum sensualē vel animale. sit canticum rationale vel morale. sit canticum mentale et diuinale. Describemus sub triplici tono/naturam et originem canticoꝝ cum suis habitudinibus. Docebit primum historia. secundū queret philosophia. tertiu theologia declarabit.

Narrat historia sacra ꝑpe Genesis initium cui ratio supposita fide concordat. qd Tubal fuit pater cantuum in cythara et organo. Quo tempore ipso ante diluvium constat illos non fuisse quos gentilium littere tradunt carminū et organoꝝ primos inueterores. Sic historia capit veram canticoꝝ noticiam et causam. primitus ex fide qd credim⁹ aptata esse seculo verbo vnde et qd formato Adam. comunicata est ei plenitudo scientie quantum conueniebat illi quo toris us humani generis principiū velut in suo seminario residebat. nedum in esse nature s; in bene esse morum et doctrine. Quidam⁹

hoc ideo. qd post soporeꝝ adductis ad se canticis animantibus imposuit cunctis nominis sue. pricerati naturali consona. Neque tamen aliquid facere potuisse sine cognitiōe qd tamē sensibus participata non erat. Optime igitur qd ex alto id atq; a summo sum p̄misset. Modus alter sumendi canticoꝝ originem fuit ducirice experientia. nūc in illis regionibus. nūc in istis. quibus musici et nunq; fuerat vel fm Aresto. et sequaces de eternitatē errore fuerat infinites variata et absq; numero defecerat atq; redierat fm transmutabilitates nature cuiuslibet mutabilis innumerabilees. Additur modus alter qualis a Tullio ponitur duzenatur quanta sit eloquentie si sapientie iungatur utilitas. qua factum esse dicit. ut homines prius agrestes neq; civiliter neq; politice neque moraliter conuiuentes conuenirent in unum modo pagum. modo domum. modo ciuitatem. modo prouinciam. modo regnum. qui simul ita iuncti adunati varias tam ad necessitatem qd ad voluptatem studio vehementi comperebant artes. quoniam vbi intenderis ingenium valet. et iuxta poetam. Labor omnia vincit improbus et duris egenis in rebus egestas. dum sequens ad priores aliquid ratiocinante docta supaddit. Prestabat iumenta apta complecio ad ista vel ad illa. Sic apud egipciis tradit Aresto. aliquos conquisitus que ad vitam erant necessariis. propter admirari cepisse philosophari. Porro narrat Augusti libro de ordine radices vnam non dissontiam prioribus his quæ atque evidenter sumpta principio. Loquens itaq; de virtute unitatis quā inquit et facit amicicia. nō dubitet ponere quamlibet scientiam ex amicicie et unitatis appetitu manasse. Dicebat Aristophanes teste Aresto. p̄mo politicos hanc esse amicos conditionem ut unus esse vellet alter. vel unus in altero. Non dissone ad verba Johannis. Qui manet inquit in caritate in deo manet et deus in eo. Et apostolus dicit. Qui ad beret deo unus spiritus est. Verum ne quis fieri talis transmutatio qua vnus amicus suo esse qd haber in proprio genere deposito/convertatur in alterum. Jam quippe non maneret alter amicus. et ita nullo pacto essent duo. sed una natura. quo qd absurdius ponere non posset. Propriam enim

vocem ignorabant nonnulli hereticorum
vralmaricus et begardi/dum ita despere
comperi sunt. **V**nuntur igitur amici nō
illo/sed alio quo fas habent modo. **H**inc
fuit inter homines et p̄cipua cura sermo
nis mutui. quo latentes cordis sini passio
nes et cogitationes consilia et amores/cō
modissime cōmunicarent iocunde q̄s con
viverent. **F**acta est p̄oinde super locutiōn
bus ars. que scribendo valeret apud absen
tes se sibi manifestare. hec est grammatica
cōgrue loqui docens et scribere. **P**ostmo
dum fuit euitanda deceptio circa veritatis
inquisitionem. cum regulis illationū quas
logica ob hoc ora tradit. Fuerunt insuper
amicorū amicicie non quomodolibet. sed
vtiliter. delectabiliter. et efficaciter iudicā
de. qđ in rhetorica facere possum est. qm
possimus appellare logicam moralem. eo
q̄ ad moralis philosophie p̄ncipia viam
babz. sicut logica scientijs speculatoriis ob
sequitur. in quibusvis sermonis precisiō
sine tropis vigeat et figuris. **V**entum est cō
sequenter ad mathematicas disciplinas. q̄
plurimum conferunt artibus mechanicis
sine quibus vita ciuilis non agitur. conse
runt preterea coniuncti amicorū quo fiat
vita p̄sens ornator et q̄s iocundior. **S**ic
inter ceteras artes p̄parata est mago plaus
su/musica et ad diuinās res atq̄s ceremoni
as/tandē adhibita. **H**inc apud ruricolas
et pastores/bucolica carmina vel eglogue.
comedie leges. hinc aciores satire. hinc p̄
modum grandioribz ampullose tragedie.
hinc deniq̄s metrorū heroicorum elegiacos
rum. iambicorum. zaphicorum. et aliorū vel
lūt innumerabilis multitudo. **V**ides
quemadmodum musica suum cepit a na
tura et ab amore vnitate q̄s p̄modiū. que
crevit adhibitus per artem regulis et nume
ris. **Q**uis v̄tiḡs non aduertat/homines si
cū ad loquelam/sic ad quandam musicaz
velut ab infantia et puericia pronos esse.
quā inclinationem ars et usus perficiunt.
Hinc animaduersum est/triplicem esse
partitionem musicæ. sicut potest ip̄e sonus
causas tres habere. Unus enim fit statu. al
ter pulsu. alter voce vel cantu. **T**res obin
de musas fictio poetica dedit puta. **V**arro
ne refert Augusti. quas ideo postea dixerū
touem/ppter totidem imagines/ab excels
lentissimis sculptoribus cum quadam sus

perandi intentione depictas. **C**omptū
est insuper tres dum taxat in numeris so
norū proportiones esse delectabiles. Diates
serō. diapente. diaclason. quas vulgari mo
do nomina. ius. certiam. quiutā. et octauā
Acc sunt plures deinceps que non reducā
tur ad istos. quemadmodum sexta et quin
ta super octauam. et rursus octaua duplex
Ecīa per ascensum. quantum vel vox vel
ratio fas habuerit. que conquisitio suā ha
ber artem propriam/rā speculatiue q̄s pra
crice traditam cui musicæ nomen damus.
Docuit amplius experientia mirabiles
fieri mutationes per musicam sensualem.
de qua iudicat ranḡs de obiecto p̄prio aures
corporalis et que sola videtur apud vulga
res cognita vel considerata. **A**lestes sunt
historia cū philosophis et medicis vt mar
tianus et bontius. quibus non discordat
sacra scriptura de David et Heliceo filijs
q̄s p̄pherarum. Nonne philosophus politi
sans docet in policia bene instituta / curaz
de musica p̄cipue p̄ iuueniis habenda
esse. que sit ad temperantiam et virtutem
idonea. non perulans. non dissoluta. non
agrestis. non irritans. sed nec animos mu
liebriter emolliens. **N**otant siquidez ex
dictis Arresto. vlti. polit. expositoris sui. q̄
tuor esse species melodie quas ip̄e denomi
nat vel a reptoribus vel a patribz vtentib
eis/vna vocatur mistolidista. secunda lidi
sta. tercia dorista. quarta frigista. **P**rima
mouet ad compassionem. secunda mollit
ad concupiscentiam. tercia ad virilitatem
que stabilis est et virilis in qua sunt iuue
nes instruendi vel exercendi. quarta rigidi
or est vehementior q̄s rapiens animos ad
terribilia vel aggredienda vel sustinenda.
Porro. iuxta varietatem complexionuz
variatur complacentia et iudicium melo
diarum. imo et traditio quam frequetate ec
clesia de varietate tonorum octo/posset ad
hanc melodiarum diversitatem appropri
ari. vt q̄ prima est septimi toni. secunda qn
ti. tercia primi. quarta terii. **P**osset alte
ra fieri distinctio musicæ. quoniam alia est
aptior ad diuinum cultuz p̄ deuotiōe. nūc
lēra. nūc lugubri. nūc pia. nūc iubilanti
Quedā potior est p̄ morū disciplinazione
Altera iocundior et suauior in amicabili
seu ciuili cōversatione. Aut dicam q̄ vna
estheroica. altera diuina. quedā moralis et

ff 3

De canticorum

politica altera sensualis et animalis p puerorum vel imperfectorum recreatione. Aut rursum addamus q vna magis conuenit in satira. quedam in tragedia. quedam in comedie. quedam in bucolicis. quedam in odys vel liricis. Aut postremo fm varietatem hominum. alia fortibus et virtuosis conuenit. alia lubricis et voluptuosis. alia subtilibus et ingeniosis. alia bestialibus et stolidis.

D Valissimam omniū esse tradit Arestot. fistulatiōem. quā ideo pallas abiecit / suaz videns in aqua extribus buccam inflari. humpis poētīca fictio necnon illud q Di das rex. buccas habuit asininas. eo q suo iudicio Pan deus pastor. fistulans Apolini p̄ferebat citharā santi Demum. quot sunt bodie qui tympanum gallice tabour cum fistula citius ac biliaris audiūt. qz etharam aut psalterium. Iea rursus sic aibus / sic hominibz sius cuiqz cantus placet et cui suetus est relaperatus. Pretereundum vero censenus. quemodum ad resdiūnas reputabant gentiles carmina transstulerunt execrabilisugstitione. quo factū est vt qui sine deo vero erant. ludificaretur a diis illis. de quibz in psal. Omnes dñi gētūm demonia. Qz sunt quippe artes magice carminibus vtentes. quas incantationes vocant. quarum effectus mirabiles. nedium poete. nedium ipi idolatre commemorant. sed attestatur scriptura sacra cū expositoribus. Unde dicitur i Exodus. de maleficis pharaonis q fecerūt simile ad Moysen in p̄mis duobus signis. et hoc p̄ incantationes egyptias et archana dei. ita dicit textus. Verum exquisitor de carminebus istis sermo non expectetur hic et nūc. Latissimus enim est ei seorsum debet sequi cause vel effectus. Habet subinde musica sensualis que consistit in modulatione vocis suam artem. cuius artis velut alphabetum quoddam traditum in gāma manuale subiect vocibus vel notulis. vt remi. fa. sol. la. de quo non est hic declaratio facienda. sed supponenda simul qua ratione seruit musico cui liber instrumento notulationis huiusmodi peritia. Sed nec de metro legibus numeris varietate in postremo de gestulationibus aliud tradere disponimus. Placuit tamen annotare ppter reuerentiam scripture sacre. nonnulla yasoꝝ vel instrumentoꝝ musicaliꝝ no-

mina. Quothiam pariter monet nos ratio nature consona. Posuit itaq Plato corporibus animas assilere tāqz motores suis orbibus et organis. qd satis in celo Arestot. et fides recipiunt de intelligentijs. quas vlt angelos vel virtutes fides appellant. Utru de nostris intellectibus necnon de brutorum formis. non conueniunt cum Platone quia ponunt animas inherere corporibz cum materia constituere compositum. Lō cordat tamen vtracq positio sup hoc q fm varietatem formaꝝ. repit varietas i corporibus. Hinc illud phie apud Boetium de huiusmodi formis loquentis ad deum q consona membra resoluunt. Hinc p̄terea visonimi tradunt animas insequi corpora. quanqz verior est locutio corpora suas animas insequi tangi instrumenta causas principales suas. Coaptemus hanc sū militudinem rei nostre dicentes q ars imitatrix nature cognoscens quedam esse canica quoꝝ modulatio fit aptius per unum genus instrumentoꝝ. et alia per alind. si mul ut minus fastidiret. varietas fabrica uit sibi yasa diversa musicorum instar nature. dans diversis cantibus organa valde distantia magnitudine. figura. materia q sicut natura dedit animabus apta sibi corpora. unde corpꝝ animalis vocat Arestot. organicum qui de manu hominis dicit ipsam esse organum organoꝝ. Ecce causas multiplicationis yasoꝝ musicorū duas q sunt delectabilitas pro varietate. et idoneitas pro consonabilitate. Quid si terri ad diderimus causam p misterijs et intellectibus sapientius occultadis apud indignos et hebetes que panduntur studiosis soleribus et deuotis. Quamuis autem sermo de misterijs instrumentoꝝ locum magis haberi videatur in moralī musica / vel intellectuali qz sensuali. nūbiloꝝ admonet nos verba christi non esse pretereundam yasorum musicorū interpretationem. Primum quia facit in presumpto verbo mentionem de tibis fm Luce narratioꝝ. Lancaimus vobis inquit tibis et nō saltatis. Dehinc tpus in parola filij pdigi. refert seniorē frātē cum appinqualibz domui symphoniam audisse et choꝝ Pro inde psalmi quos de se scriptos asserit. pleni sunt noībus instrumentoꝝ p quibz sag ad p̄sens fuerit ultimū sumere psalmum ve

lut exponendum. Laudate dominū in sanctis eius. **C**loristi est vox anime dei/ formis ac deuore que post contemplationem vel meditatiōem sursum directam et deorsum p̄ omnia vider quaqua versum. Quoniam plenī sunt celi et terra gloria domini. Tunc dilatato mentis ore. imbilat exultat et clamat ad omnem generaliter creaturā. Laudate dñm in sanctis eius. Et cū seraphī acclamauit sibi. Sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth. Plenī sunt celi et terra gloria tua. Possimus sanctos eius (si sobrie sapiamus) accipe p̄m et filii cum sancto spū. qui sunt tres p̄sonae sed vñ? de? et dominus et vñus sanctus. Aut sc̄tā sunt dei nomina eius sacratissima. Sunt omnia qz dñi cultu speciali ore sacrauta aut certescū dñi sunt omnes spūs cōsummata iaz beatitudine deo p̄ximi. aut sunt hoies exaltati a terra quasi iaz sine terra. qui typō r̄pi trahunt omnia ad se p̄ cōtemplatiōem dilectionē et laudem oia referendo ad gloriam cōditoris. Tales imitatur aia dei formis/ quā ut has prouumpe laudes dicim⁹. Laudate dñm in sanctis eius. **C**Hanc impluerat aliam dñs laude sua. saginauerat ea; cibis eterne satierat. repleuerat in bonis sideriū suum. et vt aquile iuuētutem reno uauerat qd ni labi⁹ exultatiōis laudaret os eius et eructaret verbū bonū. Laudare dñm in sanctis eius. **C**Aut hec aia regredens de cella vinaria aut certe putat omnes sentire. qd sentit de dñi in bonitate p̄pterā sibi cōplacet in laude dñi. **C**O gratulat omni collaudati. que eis nō babeat iuſſionis in oībus audaciā vt laudent. fiduciā nihil om̄ius accipit cohortatiōis applausus et iocūditatis cum alacritate triplaudio et coeulatione. laudate dñm in sanctis eius. **C**Scit vltimā nedū sui sed oīm beatitudinem in dñi laude positam. q̄uis non eodē graſdu. sicut nō oia ex quo p̄cipiat dñi cognitiōem et liberā et volūtate dilectiōem. Si cut p̄terea diuersi sunt status in hñtib⁹ etiā libertatis arbitriū. duo p̄cipue vñ? vie qui p̄ fidē et spē ambulat. aliis patrie vbi p̄ petua finis et termini stabilitate vacat aia beata. videt. amat. laudat. Exerceam⁹ ligil hic in terris vocem laudis q̄ nobis p̄seueret in celis. Dicat vñusquisq; viator⁹ p̄ser tim ecclesiastico p̄ dedicato⁹ laudib⁹ dei. **D**is spūs laudet dñm. **C**uis autem scire o aia

que et qualis sit vita tua/ nō pudeat te perphiam eridiri que vitam cuiusq; rei p̄t in opatione debita nature. alioquin siue operatione qualiscvq; sit illa sibi debita potius mortua dicif aut dormitās q̄ viuens. **P**erge vlt̄as cū phārāsc̄ dum occurrat sapia diuina que se q̄rentes p̄occupat. et h̄ docebit te. qm̄ p̄pria et finalis opatio hois est cognitio summi dei cū fruitione et laude sua. viuvis iiḡ o homo et t̄tum laudat aia tua dñm. Est et istic iter quo oīdīs dominus salutare suū. Quare noli conqueri dñ laudas. quasi nihil agas. q̄si nō dum p̄mia capias. laus est magnū mibi credē p̄ci um sibi. magnū valde etiā dū grāt̄ sit. imo maius dī gratissit. **C**ertū hoc hēbarania deuota q̄lem introducimus dicentem. laudate dñm in sanctis eius. **C**Qd si vellemus in his et singulis que sequuntur immorari q̄les sit firmamentum virtutis dei q̄les sint virtutes eius. qualis deniq; sit multitudo magnitudinus eius. succūberet sermo conatu nec tempestive fatis arripemus p̄missā de vasis psalmoꝝ hm̄oi maxime rōz. **D**oc vñū tñ dixim⁹ q̄ in re q̄libet deo soli debet laus honor et glā sicut ip̄e est oia in oībus. **H**inc p̄s. **D**is terra siue oīs creatura adorat te de? et psallat tibi. psalmi dicat nomini tuo altissimo. Nulli vero creature datur laus hm̄oi p̄ latrā/ nec vt signū ē vt imago nec p̄ter alia q̄suis attributiōem si p̄riesē nam sicut nulla res creata summū bonū est neq; vt res/ neq; vt signū vel aliud attributū. Attiero q̄ loquendū vt plures sentiē dū vt pauci. laudam⁹ in creaturis deū adoratione latrā. sicut in cruce et in imaginib⁹ r̄pi. imo sicut in omni re. quādmodū q̄libet est imago vel vestigium tenue trinitatis nō min⁹ naturaliter q̄s aliq; sit artificialiter. Laue tñ in laude vel latrā creaturā a scā dalo q̄le fieret si adozaretur p̄blice deus in demone vel eius imagine. in asino / vel in bufone. imo nec in angelis et hominibus. quantūcunq; sanctis. quoniam p̄p̄ius eis et alter honor inest. **D**uibus in transitu dictis/ ad instrumenta musica perget fimo noster. **P**reponitur tuba cū sono vel vt alia translatio habet/ cum clangore cuius materia finis et vsus varius est. Nam ē tuba cornea vt est illuc. In voce tube cornec in recordatiōem arietis immolati p̄ Abrahām. Est tuba ductilis vel argentea vel e;

ff 4

De canticorum

res que metalla/fusibilia malleabilitasq; sūt
Tuus itaq; sic affectus quāuis ex carne
nascatur/foris ut cornu/nō lubricus/auc
estluens/sic ducnūs.i.suasibilis imitator sa
pientie que de sursum est.**S**ic bonis cons
sentiens/sic non immanis iusus/prijs opini
onibus p̄tinac in illis/sic ad fines sub fine
deo/vsūs various accōmodus.**A**z tuba
clan.git nunc ad denunciatiōem solennica
rum.nunc ad congressum belloꝝ.nunc ad
legis pmulgatiōem vel auditum/pot in sis
nay.nunc ad ceteros conuocatiōem.nuuc p
neomenia.hoc est illuminatione noua i in
signi die solennitatis.**N**ōnunq; ad opera
tionem miraculoꝝ sicut in deiectione mu
rorum in Jericho.**R**ursus ad euangelī
sationem.dicitur enim pdicatori.dicitur et
speculatori.**Q**uasi tuba exalta vocem tuā
quemadmodum de Bartholomeo legitur
q; voc eius quasi tuba vēbemens.**D**eniq; magnum nimis tremendum simul et iocū
dum habet misterium tuba nouissimaro
cis archangeli et vocis ch̄risti in clangore
mirifico qualiscunq; fuerit.concipiendus
magis intellectualiter q; sensualiter.resur
gent mortui.**S**anctam efficac erit.tam la
te patens.tam omnia penetrās vocilla tuis
balis.que saluandis gratissima.damna
dis vlt̄a q; dicas est borrendissima per
strepit et tonabit.**T**alem se fatebatur assis
due Hiero.audire ad terrorē simul et spē
terorem cruciantis inferni.spem glorifica
tis paradisi.**S**ubsequitur.Laudate eum in psalterio et citbara.**D**ifferunt hec
a tuba vel buccina.quoniam pulsū seu tas
ctu non flatu sunt.quorum sonus est capa
cior arq; serenior.qualis aptior est aurib⁹
contemplantium confidenter habitantū
i tabernaculis eternae pacis.**H**ec autem est
distantia psalterij cum citbara.quia psalte
rium sonat a superiori pcedens a grauiori
bus sonis ad acutiores descendendo.**H**a
bet insuper cordulas vel argenteas/vel ex
electro quasi tinnientes.leuus q; tangen
das.**C**itbare vero formam/ad psalterium
videbis eversam.**L**uius sonitus a grauior
ibus deoꝝ sum/ad acutiores sursum sonos
tendit.cuius fides et corde de morticinis fi
unt intestinis animalium desiccatis subt
liatis et tortis.**Q**ue omnia/nonne signifi
cant congrue statum vel affectum peniten
tis/ascendentis a cōuale plorationis.cor

pus quoq; prius torquentis et extennas
ris/ad obediendum citbaranti spiritui.
Talem habere suadet dominus p Isaiam
anie peccatri ci sub typō tyri.**S**ume citba
ram circū ciuitatēz mereitix obliuioni tra
dita/bene cane/frequenta canticum vt me
moria tua sit.**C**onueniunt psalterium et
citbara.quia pectori iungunt et formam
cordis habent instar scuti.habent et hanc
figuram singla instrumenta musicalia.**P**ā
trigono piramidi.prima sunt omnia siue
que pulsū siue q; flatu consonant.**E**cgin
de queso/nonne docentur in omnib; can
tis instrumentib⁹/habere sursum cor ad
dominum.**V**nde p̄terea differentiam suā
quomodo cōcordant psalterium iocūdūz
cōtemplationis/cum citbara penitential
afflictioꝝ. quemadmodum cōsonare dul
ce est garritui philomene turturis spiriū
Sic spem cum metu et exultationem cum
tremore/miscere monuit psaltes regus.
Servite inquit domino cū tremore et ex
ultate ei cuꝝ tremore.**F**ecit qđ monuit. dñ
psallens et subsiliens totoꝝ conatu saltās
nudatus est coram archa domini.sic uir⁹
descritt⁹ ait Nichol.**A**nius imp̄ro
rio/sicamus David quid responderit.**L**u
dam et vilioz siam plus q; factus sum zero
humilis in oculis meis.**S**ubiungitur **R**
Laudate eum in timpano et choro.**T**im
panum/vulgo gallice dicunt tabour.yl'be
don.compositum ex pelle derasa tensaq;
cuinsmodi non est vna vel magnitudine vel
forma vel vsus.**S**unt timpanula duo.gal
lice naquaires.vnum obtusi supra modū
soni.alterum pacuti.vbi significatiōem ac
cipere possumus timoris humilantis et
speci elevantis.p̄rie miām et iudiciū q;dō
cantande sunt.**S**pēs in cōtemplationē di
uine pieratis et gratitate bonitatis.timor i
affectu severitatis.insufficientabilis aduers
peccatoꝝ quos obdurare dicitur sic uali
orum misereri.**S**unt alia timpana vulga
ribus magis assuetā. quia faciliora. quia
sonabiliora ad salt⁹ inconditōs.et alia tri
pudia.quibus solent iungi fistula bifora
mina vel triforamina.tripos insuper non
grandis calibens/bincinde percussus.**T**
Lympala quoq; nōnumq; exere/p mutu
am collisionem/tinnitus acutos reddēta
quibus iudeos veteres vlos fuisse.**Z**ya
non situit.**T**u forte rudiſ es et ad psalteri

cymbare q̄ subtilitatem incepit. cantes in tympano mortificationis concupiscentie carnalis per abstinentiam et ieiunia. Concinas in choro fraterne caritatis et coniunctus honesti sine querela que dissonantias operetur. deniq̄ quomōlibet id egeris dū non sileas a laudibus creatoris. **A**bor vocatur a nonnullis vulgaribus instrumentum quoddam instar trabis oblongum et vacuum/cordas habens grossiores. multo plus q̄ cymbara duas aut tres/que baculis eritis percusse. varie varianti rudem sonum. Atuero conformius ad expositores et terrū chorus ē cohors canentū silī modo corone. put literaliter ad oculum vide mus in ecclesie choros. et in choros tripudiantium. **H**ic existimandū est mariam sororem moysi cū alijs aliquātis/tympana pulsasse post egressum maris rubri. Reliquos autem omnes choros duxisse cum resonatione vocis canticordi atq̄ plausibili. **S**ic in reditu filij p̄dici/paterfamilias euangelicus/cū prandio vituli saginati iungit symphoniam et chororum. **S**ic filij p̄phetarum ducebant choros quando Saul occurres eis mutatus est in virum alterum tam effacerat musica p̄halis. **S**ympoñia putant aliqui viellam vel rebeccam q̄ minor est. Atuero rectius existimatur esse musicum tale instrumentum quale sibi vendicauerunt specialiter ipi ceci. **H**ec sonum redditum una manu resoluitur rota parvula thurelinita. et p alteram applicat ei cum certis clavis cordula menoroꝝ. pur in cymbara. vbi p diversitate tractuum roterias armonie dulcis amena q̄ resultat. **D**uic symphonie qd aptius compandum reputabimus/q̄ nostrū coꝝ assidue se mouens. ac pinde fantasiam agitans; q̄ si creditura motione nunq̄ quiescit moto corde. **C**or vero si cessat a motu mori animal continuo necesse est. **F**elix musicus spirituus qui suo hoc symphonico cāticordo/meditacione iugiter scit et studet/ per meditacionis digitos modulari. q̄tis affectuū voces emigāma mysticū/inaues reddat. **F**elix qui magnalia dei nedium in naturalibus. qualia sunt omnia mirabilia valde facra in ei sapia cuius non est numerus. sed in artificiis etiā recognoscit. quemadmodū ex p̄foratione modici ligni in sambuca vel fistulis. aut ex metalli ductione in tubis et cymbalibꝫ/aut in neruoꝝ aut in testinoꝝ de.

siccata torsione put in cibaris/tot resonātie variantur. **S**equitur. Laudate eū in cordis et organo. **L**orde fm glo. posite sunt p quibus liber instrumentis alijs a psalterio et cymbara que cordis sonant repercutis. sit viella. sit symponia. sit lyra. sit rota. sit guiterna. sit lūcūs. sit nablum. sit sistru. sit scacarum. sit rebela. sit generaliter l'monocordū vel diacordū vel tricordū vel te tracordū vel pentacordū vel sexacordū. se/pracordū. octicordū. nonicordū decacordū. et sic abs q̄ termino cor:darū in instrumentis que vel olim vel posterius componi potuerint. **L**eterū. latius adhuc organa recipiuntur a glosis/p musico qualicū q̄ compingatur instrumento. **D**abit vero modernus vsus appriatioem nec irritationabiliter ad organa et plumbeis vel stāneis fistulis. que cum follibus et cū digis multiplicantur et perfectam habent inter aliud quodlibet instrumentū vocaliū/resonātiā fistularū. que fistule nō illiberales appellādē sunt. qz nō oris deformatione. sed follis inflatione sonant. **H**oc solū vel p̄cipū retinuit ecclesiastica consuetudo musicum genus instrumenti cui vidimus aliquā iungi tubam. rarissime vero bombardas seu thalamias seu cornemusas grandes aut quas vel alia siqua sint que noī auerimus instrumenta. q̄lia Daniel liber/ oia cōcludere videtur in adoratione statue sub omni genere musicoꝝ. **M**erūtū ampliare id qd mō diximus de organoꝝ solo vsu p celebrē ecclesiasticū ritū. cōmonet id qd p̄pha subiungit. **L**aude dñm in cymbalis bñsonantibus laudate eū in cimbala ea q̄ vocam? cāpanas. q̄s bñ fortiter sonare nullus ambigit. **T**alibꝫ vtif ecclī plusq̄ alijs sectis/ad dñi laudes tanq̄ vice tubaz legis veteris. q̄rū officia meirꝫ quidā exp̄ssi loquentē inducē campanā. **L**audo dñi verū. plebē voce. cōgrego clērum. Defunctos ploro. pestem fugo. festa decoro. Sunt et cāpanile. p melodia ve/lut in horologiis aliquibꝫ ordinate. **Q**uibꝫ in omnibꝫ nr̄i possunt interiores affectus crudiri. simul et impelli. qualiter experiebatur ille/cuius animus cōmotus acriter. clematus. dilataratus. qñ siebat h̄mō i resonantia celebris/iubilabat totus in se recolens illud seraphicum de deo. **P**leni sūt celi et terra gloria tua. **O**r. R. vat tout. **D**icit inestimabilem profusio gaudiorum

De canticorum

Cubinsertus pulcra nimis ad hora conclusio. Omnis spūs laudet dominū. Perfecto toti psalmoꝝ contectui p̄cipue suo subseruit initio quo dictum est. **B**eat⁹ vir **N**uid enim viri beati dicimus officiū / vox laudis ad dominum. Iuxta illud Beati qui habitant in domo tua domine i se cula seculoꝝ laudabunt te. Verum de hoc in subsequenti thōmo seu tono magis intellectus eoꝝ omniū que diximus aperit. vbi de canticoꝝ rōnaliū vel intellectua liū origine phīa verbum facit. Unde lucidius apparet quante sit secunditatis qn̄te iocunditatis hec exhortatio. Omnis spiritus laudet dominū. vel vt transſert Hiesroni. **D**ñe qd̄ spirat laudat dñm. **H**uic reſpirationi ſiquis cupiat magis iniici po terimus omne qd̄ spirat ipi homini ꝑ appriationem dare. quemadmodū nomina ut hominem spūs omnem creaturam qui dictus est in h̄en. **I**nspiravit spiraculū vi te homini dēte terra formato. **E**st autē materialis spūs (vt interim de spirituali ſit ſi) lentius radicatus in corde quo tanq̄ ministro et ligamēto quodā rōnaliū aia exerceſ ſuas opatiōes in organo ꝑ p̄iū corporis. cui tanq̄ in ſpera actuificatiſ ſue coaptat. **E**ſt triple xifte ſpūs aut flatus/ in ſtar fumi ſe nūfsumi. naturalis ſez vi talis. et animalis cui medicorū aliqui tantam attribuerunt virtutez/ quasi ꝑ ſe ſufficiat ad hominis operationes. nam poſito ſpiritu altero/intendunt ſi nō errant dicere/ ꝑ medicus vt me dicuereſ/cōſiderans corpus humānū tam ſanabile/non magnopere curat de conditione vel existentia ſpūs materialis alterius cōquirere. **P**roinde conſtat varia ri certissime rōales nedū aiales hois opa rationes fm dispositiōem materialis hui⁹ ſpūs. quē spirat et respirat cor ꝑ cōſona mēbra pſcritum ad cerebri ūbi ſit aialis ſenſi uis ſez et motiuu. **D**ic enim ſpūs ſi fuerit ſplēdidus. ſi ſerenuſ. ſi ſubtilis. ſi mulcebr̄ erit exinde totus hō leior et alacrior. **S**i de nouis eſt ad laudandū dñm. ſubtilior et ige niſi ad recogitandū ipm. pñior. q̄ ſi tot liquefactus ad diligendu eum et ſuauit amplexandū. ſi nō abuſuſ fuerit dono tali. **D**onū certe dicimus dei/ talē ſpūs materialis ſerenitatem. ſit illa a deo immediate ſit ſe mediate ꝑ misteriū angelicū. ſit ꝑ cōplexio niſ temperiem cū apto regimine corporis ſit ꝑ opulatiōem impetratiōem ꝑ ſtorū

ſit maxime tandem ꝑ habituatiōem veber mentem in obsequiō dei/ in ocio ſcō. in exercitio cōtinuo fidei ſpei caritatis ꝑ virtutum. **O**d̄ vſq; adeo fieri pōt ab homine cū gratia dei. ꝑ videbit ſi aſſidue versari mēs eius in agro inmine/ cū iocundissima q̄ ſen ſum oēm exupat pace/ cū illa ſupadmirabi li diuisionis ſpūs et aie/ cū vniōne ad dñm. cū ignoto cōiungif ignote et ab omni p̄tiblitate reduciſ ad monadē. hoc intellexerūt qui dixerūt. Secura mens quaſi iuſe conuinū. **E**t iterū. **N**ō eſt leticia ſuper cordis gaudii. Et rursus. Quā magna multimo dulcedinis me domine quā abſcōdiſti nō tibi te. **L**ū ceteris in hanc ſniam ſine, nūero. **G**lorientur in dñō qui ſunt bōira ni valde. ſed ſunt q̄uis raro et ad tps bñpla citi mi dēns qui das vt viſ et quo viſ can ticū. in hac nocte mortalitatis q̄ ſathanam tenebroſos ſpūs iugrētem rephmis. q̄ po tes ab q̄ villa dubitatiōe ſine materiali q̄ ſuis ſpūs tuas in mēte colluſtratiōes ſuam ſumas q̄les dicte ſunt et ampliores illaben do ſupadmirabiliter opari. Atuero ne ſint vacua diuine ſapie ope que ſic reſ admīſtrat vt eas p̄prios motus agere ſinat. non repellit capram ſpūs aialis dispositiōem. q̄ taliter in cellulis cerebri (q̄ ſi medici tripli) ces ponunt p̄mam mediā et poſtremā) p̄de purari/ vt et imago ſit viuatoꝝ. estimatiua p̄ſpicacior. et memoratiua tenacior. ſic p̄ie rea q̄ pars aliqua cellulariū ſuputa ſubtiliorē obtineat ſereniorē q̄ ſuauit amplexuſ ūbi in obscuritate maiori. **L**uius rei poſitum exemplū accipe circa cōbuſtio nem lignoz q̄ ad varias ignis dñias in flāma vt carbone/ aut p̄ ſilitudinē nubium/ aut mōt̄ alicui⁹ altissimi. c̄ in vertice ſplēdet ſol nitidissimus. cū i infimis nubes va genfaroz caligines. Adde ſplēdores in ſtar fulguri coruſcantū vel emicantū ſcintillarum. quarum illustratione veluti ſubito diſparenti/pulcertime veritates emicant a pud agentem intellectum elicien tem et ſatim atibus in hac luce preſentatis ſpecies intellectuales puriſimas. cui ſi affectionibꝝ quas nemo nouit niſi qui accipit. **P**uto ſe ſerunt talia viri ſpūs p̄p̄teric et deuoti. **H**e ſit et hoc ipa virgo brā dñi in ſe cōſideras diuſiōem aie ſpūs/ dedit cui libet qd̄ ſuū eſt pruimpens in hoc cāticū. **M**agnificat aia mea dominū. **E**t exultauit ſpūs meus/

deo salutari meo: Potuerat ad extremum per cantici sensualis intellectu plurima consenserunt memorari de musica que satis vulgariter sunt ut est figuratio gamae manualis. ut traditum de tonis octo per antiphonas et heumata qualiter illi philocapto de amore dei/beato Ignacio/familiari matris dei/fuisse per angelos in monte reuelatum tradit narratio vite sue. Sed terminus homini homo priori statuatur/ad alterum de cantorum origine magis ad philosophiaz spectante procedendo.

Becidus thomus

Processit humana studiositas cui oculus nec satiatur visu. nec auris impletur auditu/quin veteri ora iugiter inuestiger quo usque suenerit id quod perfectum est. Processit inquit a musica sensibili que dicta ad musicam sola ratione vel intellectu perceptam. argumentantes ita. Si corporalis habeat auris Job lecto suo. propterea est sonus causatus ab aere repellente/pulcro sua voces quod numeros cur a sensibus alijs ut sunt visus et tactus aliquid simile negabitur: propterea musicam in gestulationibus visu perceptibilibus. In ipso propterea taciti silenti venienti pulsantibus posuerunt. ut ex medicoz disciplina Darcianus exponit. Erophilus inquiret grotatiu venas/rigmoz collatione persabat. Progredientes veterius inuenierunt in sensibus interioribus qui sunt imaginatio fantasia et estimatio/numerous passionum et affectionum motuum perceptibiles ab his sensibus omni cessante prouersus ab extra sonante aere. Possumus hanc notare musicam cordis. cuius tot sunt voces et soni/quot inueniuntur motus interiores numerosi passionum interiorum vel affectionum. Ascenderunt consequenter homini coquiritores ventitatis ad rationalem. que corpeo non videntur organo. Et ab hac superius ad intelligentiam que est apex mentis. Ad sinderit sim denique que vocatur scinilla quedam super euolans et superemicans ad eterna que. A resto. videtur endelechia notari. Sed et ipsa ratio prita in rationem supiorem et inferiorem tanquam in virum et mulierem. de quibus hic non dicendum. quoniam in tractatu de theologia mistica et in alio de passionibus elucida ta est hec distinctio. Posuerunt igitur in his omnibus potentibus musicam et harmonias

et diuersas ipsorum motiones. Fuit apud nonnullos phantes dubitatio si tam numerosa sperari orbium tamquam velociter circumferret sonum: ab auditu corporali percepibilem. quae ad modum queritur a theologis si de beatis illud de psalmis habeat veritatem. Exultationes dei in gutture eorum. maxime cum civitas illa dicatur plena modulis et canore iubilo. ubi quoque est una vox letaria. vox laudis. et actio gratiarum. Arresto. qui post et inter ceteros plenius assecutus est veritatem de quinta essentia celesti que incorruptibilis in partibus quod est. ponit consequenter neque sonum neque auditum proprii sensibiles illuc esse. sed omnia adiungit ratione et Job de concentu celi posuerunt. Sic intelligeretur apostolus de linguis angelorum. De hoib[us] vero maxime post coram resumptiorem non est improbable musicam vocalē illis esse. Vult forsitan auditor instrui post ista que dicta sunt de numeris in omni creatura reperitis. Quia quippe fecit in numero. Quo pacto musicē colliguntur exinde ratione: Brata fratrem dignaque scitur consideratio. Neque enim solus sufficit numerus ad musicē rationem. sed ut sonorus sit operatus. Est itaque subiectū musicē/numerous sonus: nihilominus ut nos apostolus cum certis autēticiis ponere canticā et voces fieri in cordib[us] nostris ad deum/sicut et clamores desideriorum. Desiderium pauperum inquit prophetā erat dinitus. Et hoc utique nesciū cōcedimus sed ad huius rei manifestatiōem/opusculū se patim edidimus de canticō. i. de canto cordis. cuius initiale verbum est. Beati qui audiūt verbum dei. Atuero sicut auris transsumptive dicunt in deo/dicunt in angelis. ad omnem denique trāsferre intellectū cognitōem ut ibi. Qui h[ab]et aures audiēdi/audiat. cum sis milibus mule. Non aliter vox et sonus ut in positu nostro metaphorā accipiatur. Non est. Sicut de statu vel de spiritu flante. mouente. et exagitante. vocesque formate. considerare nos conuenit. Non enim dominus laudat omne quod spirat sine spiratore enim fit vox. et postea auditus suom. Spiritus autem multipliciter est declaratōes. Didymus libro de spiritu. Est enim de spiritu ut in Johescribit. De spiritu est. Est apparet et prius tertia in trinitate persona nexus patris et filii quo se dicuntur diligere spiritus sancto. Dicitur et spiritus sapientie multiplex. Spiritus insuper extenditur ad angelum tam

De cantorum

bonum & malum. Qui facit angelos suos
spiritus ait p̄s **Dicuntur et hominibus spiritus esse. in**
modo et brutorum. Et in Ecclesiaste. Extēdit ad vē
tos et sp̄tūs p̄cellarū. Accipit sp̄tūs p̄ instrumento p̄ primo viuēdi' mo
uendi et sentīdi in aīalib. et est fumositas
subtilis p̄cedens a corde. Quid tandem m̄l
tis immorāmūr. cū nōmen sp̄tūs ad omnē
vīm impulsiuam subtilē et maxime secretā
extendat. Quo sit ut oīs amor dicat spiritus?
Quid enī subtilius. qd̄ vēhemēti ad mo
uendū vel impellēdū & amor. Inde illud
Aug⁹. Pōndus meū amor me⁹. illo feror
quocunq; feror. Hinc valerius noīat amo
rem nēdum sp̄tūlitter sed sp̄tūlīcī. Et qm̄
in omni reputur amor/ qui est vir
tus quedam motiva et impulsiva put con
tinuo docebimus. pulcherrime et diuine cō
clusit p̄s. Omnis sp̄tū laudet dominum:
Tanc diceret. omnis creatura amette de
um creatorē suū adorat et psallat nomini
tuo altissime. Metaphysicalis demum rato
cōcludit totū istud vniuersuz recte dici mo
nocordū diuine sapientie. In quo delectat
ludēs ab initio: cuius monocordi/ amor ē
vnica corda. Hinc apud Boe. phia canit.
O felicē hominē genus si nōnos amos
quo celū regitur regat. Quid hec tibi sona
re videtur optatio/ nisi cantū liberī arbit
rii nō dissonare mūdi totius monocordo
(sola quippe dissona sibi volūtas esse pōt)
que p̄ supmū saltem deū nibilomin⁹ ad cō
cordiā p̄ iusticie amore ordinat. **P**ergat
igitur deinceps cōpositio nra loq paucas
amore tanq; de intelligibili quadā volūn
tate. q; vitali suo pulsū exutis aures cordis
intellectuales/nō absq; suavi melodia /dū
amoris sua numerositas adiūgitur. Et in p
mis respiciētes ad exemplar vel ideam amo
ris creati/nō ponim⁹ p̄ fidē edocit talē aliq
ideam separatā q; nō sit deū quō redargu
it Plato. Arest. Cōcedimus tñ q; omnia q
facta sunt/ sicut in verbo vita erant/ sic i sp̄
ritus sancto amor erant suo modo. Nam et
amor ip̄e vitalis est. Non ut insuper fides et
morem in deo essentiale ponit et psonalē
quoz vterq; respectu creaturarū idealisdi
ci potest. Sed qua p̄petrate loquēdi/ quz
li rursus distinctione vel reali vel formalis/
vel modali vel solius rōnis/nō est p̄sentis
inquisitionis. Qualiter porro sit in divia
trinitate. vtr patris ip̄e filius verbū eius/
qualiter amor amboꝝ sp̄tūstūs cū quodā

numero ut consequēter ponat illic musica
suaissima qu: et amor numerosus/ nec au
demus nec voluminus aliquā in verbis nos
uitatem aperire/ que nō a sacris litteris sit
exp̄ssa. nobis quippe ad solam hanc regulam
loqui fas est. Amor creatus pducit
a tota trinitate fm triplex genus cause effi
cientis. formal' vel exemplaris. et finalis. ap̄
propriatiue vero causaliter a patre. exēpla
riter p̄ filiū. et finaliter et cōcibiliter in sp̄tū
sancto. Est aut̄ amor iste creatus/ inclina
tio quedam/ pondus/ coaptatio/ tendēna/
motio/ cōueniēta culibz in dīta re ad bo
num et in bono hoc a p̄mo bono appetibi
li deo. qm̄ inde quelibet res sicut tracta in
clīnata/ reuertatur ad suū appetibile p̄mū
quasi circulo quodā intelligibili. Et hoc
mediate vel immediate. Sic intelligi p̄c
monas genuit monadē et in seūmū refle
ctit amorem. vel de beata trinitate fm ali
quos/ aut de mundi pductiōē tā maior/ &
minoris fm alios. **R**ursus amor creat
quadruplex est. naturalis. aīalis. rōalis. in
tellectualis. quibz addit dionisius amorē
increatum diuinalē. Naturalis amor/ in
situs est et imp̄ssus in re qualibet ranq; sil
tudo sue cause que est amor diuinus/ q; mo
tus est deū se cōicare rebus. Sic amor na
turalis tantundem est in qualibet creatu
ra quam habet de esse vel natura. sicut enī
ens et verū/ sic ens et amor cuius obiectus
est bonum cōvertitur/ ut p̄prie passiōes cū
subiecto. Antiquē dictum est. Bonum est
qd̄ omnia appetunt et amant. Et ita oīav
eriaz materia p̄ma. p̄prie nibil posita/ amet
formam vel appetat ut mulier virum. et ur
pe pulcrum. et formam informe. neq; enī
materia putanda est pure nibil. Alioquin
qualiter esset pars essentialis compositi.
Dicitur ramen ex se nibil esse supplendum
est formale/ quale cōmunicat sibi forma
Amor p̄terea sicut imp̄ssus est ab amore p
mo/ sic in ip̄m reflectitur. Si enim crea
tura nequit fieri neq; cōseruari sine causa effi
ciente et cōseruante/ cū finis sit causa p̄mū
cipij mouens efficientem. Nōne magis inis
titur creatura cā finali & efficiēti. Nonne
pterea nonnulli phantes negates creatōes
rex a deo nec causam eā sufficiēti. po
suerūt nibilominus ip̄m esse finē eāp̄ cul
grā sunt et agunt et mouētur. Speciā ad
h̄ dicā p̄boꝝ et appetibile mouet apperi
su circulo quodā. qd̄ deus stabilius manens

dat cuncta moueri. q̄ est sp̄era quedam intelligibilis cuīs centrū bīq̄ est/circūferēria nūs q̄. q̄ ad ipm trahimus nos vt ad lapidem sicum in litorē/et hoc cordis desideriū. vel sicut p̄ catenulam et scalam sursum vbi deus innititur iuxta visionē Jacob. Sic demū reperunt p̄ prios queq̄ recursū. nec manet vlli traditus ordo. nisi q̄d sinu iunxit. stabilem q̄ sui refert orbē. Hic caro est/bic tenax vigor/bic axis rotevolubilis totius creature/bic postremo tenor vni cus totius musicæ mūdialis. Amor iste naturalis cōsequitur cognitiōem sicut et q̄ liber amor. nam penitus incognita quis a mauerit. Sed refert de cognitione. Nam q̄dam est nō cōiuncta rei diligenti. quedā cōiuncta vel essentialiter vnta. Primā inseqtur amor pure naturalis sicut lapis tendit sursum. et sagitta ad signū. non p̄ p̄riā cognitiōem. sed p̄ cognitiōem impellēt et dirigentis. Hic suo mō quilibet amor vel tēdēntia naturalis rerū in suos fines. sit p̄ directiōem et cognitiōem intelligētiē nō errātis que deus est vt p̄hus et cōmētator suis trādit. Ceterū triplet amor alius. tripli cem sequit̄ cognitiōem cōiunctā. sicut aias amor. sequit̄ cognitiōem sensitiuam in teriorē et exteriorē. rōalis sequitur cognitiōem rōis homini cōiunctā essentialis ter. amor intellectualis in angelis plus bo mine cōiunctā. sequitur intellectualē cognitiōem. Habemus p̄rias cui libz amoris ad alterū diffētias. vñ amor naturalis qui bonis eit/nec malus esse pōt. sicut nec errare potest suis director et causator deus q̄uis inueniatur in agentib⁹ voluntarijs. n̄ tamen ea rōne qua voluntaria sunt. et q̄ suā insequit̄ cōiunctam cognitionem. sed p̄ respectū ad instinctū vel impulsū prime rōnis separe quā esse deū cōstat. Sic i hōmine solo/ genus quodlibet amoris inuenitāq̄ in minore mūndo q̄ oī p̄ticipat creatura sed hoc est alia et alia rōne. Amat ita q̄ pure naturaliter sequēdo motiōem prius me cognitionis separe. Amat aialiter/ ordine ad cognitionem sensualem sibi iūctā et iritsecā. Amat rōabiliter sequēdo intelligentiam mētis sue. que est sup̄ma portio rōnis.

Querel aliquis q̄d ad materiā de cantis/tanta de cōditionib⁹ amoris dīgressio Rñdemus multū p̄ omnē modū/q̄m in p̄mis et hoc vltimo colligi debet distinctio seu diuīsio multiplex canticoꝝ in sensuale

et intellectuale. Trabitur insup diffinītio cantici rōnalis et intellectualis q̄d ē amor numerosus/rōne perceptibilis vel intellectu tanq̄ spūali mētis aure. Habetur postrēo q̄d sit cantici pure naturale q̄d omnis creatura cantat psallit modulat et iubilat deo. q̄m est amor naturalis numerosus. in dei glām ordinatus. qualis etiā in demonib⁹/obstinatis et obstrepētib⁹ voluntarie deo p̄ horrendas blasphemiarū dissonātias/pulcres sonores q̄ collocat ordines. Super sunt ad integrā canticoꝝ noticiā moralius q̄ et rōales sunt/ alie distinctiōes de amore. maxime penes voluntariū et inuolutū/ rōi. diversimode penes meritū et demeritū penes iocundū et luctuosum. letū et triste. Eſſmagaret rursus ordo loqui de cāticōꝝ. do. hoc est de cantico cordis/ n̄iſ ſug hac re tractus iam ſpecialis habereſ cuius initū est. Beati q̄ audiūt verbū dei. vbi practica traditur p̄ gamma nouū et mīsticū in vltima p̄t p̄ moralū notulatione cāticōꝝ. At uero plurib⁹ omissis. prīnus offert ſede monocordo memoria. cuīs ſola q̄ resonat corda ponitur amor. Et eius figuraz ſufficerit hic ponere vidēdam ad oculū relatiue ad pater noster. Supaddef aliud exēplar de psalterio decacordo q̄d ad eandē p̄rie re ſp̄icit cōſideratiōem. Subdetur cōpositō moralis ſcācarij ex qnib⁹ hēbit ſolers animus facultatem circa q̄libet in ſtrumentis musicis p̄ tropologiam allegoriam et ana/gogiam faciliter excogitādi ſilia. Expedit aut fieri rememoratiōem ſub cōpendio de gamma p̄dicto. q̄d dupli cī metro cōpletur. A ſi amor gaudēs. e. ſpes/cōpassio iota. D timet. v q̄ dolens odit. et iſta notes Declaratio ſtat in h̄ p̄mo q̄ voces in gamma mīstico/nō intelligēde ſint ſensibileſ aurib⁹ extrinſecis. ſed dicitur interiores affectiones mēte vel corde perceptibiles q̄ cuī ſint innumerabiles/nibilominus ad paucas p̄hia ſil' cū theologia et medicina reduxit. nūc ad vñā. nūc ad duas. nunc ad tres. dehinc ad quatuor. ac deinceps vīc ad vnde nariū in quo ſtētīt Aret. Nobis autem placuit ad p̄n̄ ſumerus p̄ncipaliū quatuor affectionē ſuā ſimplicium ſuā ſinta velut et multis cōpoſita. Placuit rursus has affectiones quinq̄ p̄ qnq̄ vocales deſignare/tanq̄ p̄ notulas qnq̄ proportionabiles illis de gamma manuali. videbis enī ſub ſolis qnq̄ vocalib⁹ eas cōplecti. q̄uis

B5

De canticorum

vna sc̄. a. dupliceſt in fa. et in la. Undere / moris consonantib⁹ aut mut⁹ ab vt. re. mi. / fa. ſo. la. ſupſunt hic vocales quinq. v. e. i. / o. a. quas aliter hic ordinamus. mutantēſt / a. e. i. o. v. ¶ Applicamus cōſequenter af/ fectiones noſtras qnq. que ſiſit amor ſeu / gaudiū. ſpes ſeu deſideriū. compassio qua/ ſi mixta. dehinc timor ſeu metus. poſtremo / dolor vel odio. Applicamus inquā iſt⁹ / quinq. vocalibus vt. A. ſignificet amorez / gaudiosum. E ſpem ſeu deſideriū. non vir/ tuteſ theologicaſ. I. vel iota cōpaffioeſ. / O. timorem. U. dolorem vel odio. ¶ Sic / pſpicua eſt duplicit⁹ metri ſua ſic omne ca/ ticū poſſumus ad gamma mifticū reduce/ re. ſiſ illud canticū veraciter in corde vñ me/ re. aut figuraliter in quibuslibz pſalmis in/ ſtrumentis ve musicis. ſicut in ſono tube. i. / pſalterio et cythara. in tympano et chozo. / in cordis et organo. in cymbalib⁹ bñſonan/ tibus et iubilationis. Deniq. quomodolí/ ber. Omnis ſpū ſauder dñm. ¶ Leteruz / viſ cognoscitua rōnalis. ministrat qñſi lit/ teram cantico di iurta meditatōes variaſ / fm quas viſ affectua p̄cipue ſi fuerit for/ riter habituata. prumpit in voceſ numeroſas / affectioniū quinq. p̄dictarū. eaſ multiſ/ pliendo penes graue acutum ſupacutum / ſurſum ſc̄. et deorſum p̄ ſiſtole ſi diaſtole / quafli ſine termiño. In latitudine p̄terea ſe/ cundū breuiatiōem et plongatiōem. demū / in cōiunctione mutua ſupra quā hēat fieri / in muſica ſensuali. ibi maxiſma vbi eſti ce/ lo vna voce letantiū et viñus ardoſ letantiū. / ¶ Decreuiimus ad extreμuz de tot instru/ mentis. triū (vt diximus) figuraſ appo/ nere. vīz monocoſdi iuxta litteram oratio/ niſ dñice. et decacordi fm alphabetū ſiml̄ / et pater noster. et litteram. et p̄ceptoz. Sca/ cordū vero qz duplex habz officiū rāq. echo/ rus caſtroz. a. canticū militare deſcribitur / cum ſua quadam elucidatione ſeu canone / vt in prioribus. Sed ante a migrabimus / tandem duce theologia. poſt theologiaz et / p̄fiam ad cantica canticoz. p. tertio et fina/ li homo pñtis opuſculi de canticis in/ ſuum originem diſtinguiuo.

Thomus tertius

¶ Anticoz diuerſas ſpēs inuesti/ / gauim? fm historiam. pmo quo / ad cantica ſenſu pceptuſilia. de/ / hinc fm p̄fiam diſciplinā de canticis in/

omni creaſura repertiſ que p intellexiſ / / ciſiunt. Putabit aliquis nibil ſupereſ / q/ uiam vltra vel ſupra creaſuram vniuersaz / que cantica regiſ: Atuero ſi theologiam / videbiimus grādiora ſupereſ quēadmodū / mirabiliori mō cauſarū quā in amo/ refundauimus traſcat. inchoans ſuam ab / eo traditiōem. vbi et in quo p̄fia ſteſt. nō / habeus vltra quo ſuū deducereſ ſcrutiniſ / Ecce q progressus p̄fie fm aplm: ſapien/ tem ſit ab eis queviſibilia ſunt ad inuibi/ lia dei qñſi p ſcalam aliquā. que vbi deficit / p̄fiam ſtare neceſſe eſt. vñ in tenebris teme/ rariam cōcuriendo palpare et errare. Nam / queſunt diuine volūtatis p̄fus liberteſ / cōſtituta que leges. que. tpm p̄ſtituſiones / ſolus ille ſciit et cui voluerit reuelare qui vo/ luit et dicit ſi facta ſunt. O mitramuſ inre/ rim verbū de mifterio beatiffime trinitat̄. / qñ enarrauit filius vñigenitus in ſuū pa/ triſ qui ſolus nouit que ſunt eius. Silen/ muſ p̄terea de ipo verbo dei qd facta ſit / omnia. et de amore pſonalis qui eſt ſpū ſan/ ctus quem muſuo cōicat et ſpirat ſumma li/ beralitate pater et filius. Creaturaz qui p/ pe pductio qd eſt. niſi quedam punctualis / et viſ alicuius momenti cōicatio respectu / cōicationis illius infinite que ſit in ſpiritu / ſancto. Desinamus in ſup querere ſi conue/ nienter poſſumus de illa trinitate glorio/ / ſiſſima. ponere canticū ſumme ſuanitatis / et leticie ſicut illic ponim? verbū numero/ ſiſſiſſiſ ſenſu plenū rōnibus et ideiſ abſer/ mino. Ponimus et amorem iocūdissimi ſp̄m ſanctum quo verbū tendit in patrem / et pater in verbū tenore gratiſſimo. Po/ nunt alij hierarchiā illic vbi pater inqun/ nō graduali pfectiōne maior ſed in pſona/ rum origine pncipatur. ¶ Dimeſtam? in / qz talia diuiniſ theologie pſcrutatoribus / cuſ oco magni. cuſ ingenio clariffimo. cuſ exer/ citio diuiffiſſimo. Nobis ſit hic et nunc / ſatiſ de canticis in creaſura poſiſis loqui/ plus ad deuotionis excitationem. qz intelle/ ctus admiratiōem et eleuatiōem ialta ma/ iestatis. ſcientes q pſcrutator maiestatiſ op/ primetur a gloria. et quo amplius acceſſe/ rit homo ad cor altū. eo amplius exaltabit / deus. ¶ Veniamuſ ad rem noſtrām collo/ cantes pedem inuigatiōis vbi ſteſt p̄fia/ ce pes in quifitionis. hic autem ſi bñ tene/ mus pes erit in amore. ſicut canticum ſua / generalitate ſumptum deſcribi poterit qz ē

numerosa vor amoris. vel amor numero; sus. vel numerus amorosus. **C** Additū est de spēbus amoris post dinam. qm̄ vñ est naturalis cōvertibilis cū ente. alter aialis. alter rōnalis. alter intellectualis. quoꝝ cōdio naturaꝝ descripta ē. **P**rozo de creato amore supnaturali. de caritate quā qui habet manet in deo et deus in eo. **D**e amore quoꝝ nuptiali dei cū hoībo/verbū nulluz. in quo tñ et sup quem fundatur cantica cāticoꝝ q̄ epitalamia noiāmus/ et canticū diuinale. **E**rat aut̄ ab initio p̄ncipal̄ inten̄tio facere verbū cōsonāter ad xp̄i pabolam de cantico dupli. vno fm̄ saltatiōem vel exultatiōem. altero fm̄ lamētatiōem et plāz̄ cum et hoc nō seculari seupphana vanitatis sed xp̄iana pierate. **L**ouerte fideles oculos ad t̄p̄m videbis affirmo tanq̄ in exemplari piccatis/ ip̄m duplex hoc cantici gen̄ resonasse. nam et exultauit sp̄uscrō rapt̄ ad vocē patris intus sonatē cū clamauit. **C**ōfator tibi p̄r̄ celi et terre. q̄i abscondisti hec a sapiētib⁹ et prudētib⁹. et reuelasti ea puulis. **I**ta pater sic placitū est ante te. Rursus ita lamentatus est et planctit ut cōqreret palā. **D**uos oēs qui transiis p̄ viā attendite videte si est dolor sicut dolor meus. **T**alia colligimus hic duo cantica. vñ exultationis aliud lamētationis. ad qualia/nō hūit ph̄i losophia scrutādo venire. quoꝝ quodlibz fundatur in amore. nō q̄licuꝝ sed caritat̄ et amicicie deiformis. fm̄ oppositas tamē et diuersas rōes. vna ē diuinalis adoptioꝝ desponsatioꝝ. altera reprobatioꝝ et repudiatioꝝ. **H**ibil p̄mo cantico melius. iocundius. beatius. **H**ibil secūdo deterius. insuauius. ins felicius reputur. **P**rimū cecinīt Salomō in canticis. et David plurib⁹ psalmis. Alterū Jeremias in trenis. et Isaías ibi. **C**ātabo dilectio meoybi d̄ repudio canis synagoge. **F**lunc ascendet theologia supra ph̄iam non inchoans pcessu ab infimis i starphie sed a deo p̄mo oīm principio. ad qđ attingit vtiꝝ pcessus por phie. **E**t dicamus ultra ph̄iam q̄ de' ip̄tanta pierat̄ dignatione. tanta caritatis bonitatis q̄ di latatione humanam diletio natu rā. vt eaꝝ formareret ad imaginem et similitudinem suā q̄tūs sui princeps esse posset. et ita particeps q̄ eidem uingeretur felicissimo federe nuptia li sicut sponsa sposo suo/qua dilectionē et caritate/ nullā diligibiliorem/nullam ca riorem estimare potest cor humanū. **P**o

suerunt nec negamus aliq̄ p̄phantium magis elevati et diuinitus illustrati sicut Are sto. q̄ ultima felicitas hominis cōsistit in dei cōtemplatione. nec vt arbitror seq̄strasset amore eius. nibilominus cū cognovis̄ sens̄ deum/non sicut deū glorificauerunt neq̄ grās egerunt. et qđ inde securū fuerit pudet recordari qđ aplūs apiat. Amabāt dei virtutem/illustrantem intellectū. sed ip̄am que sanaret que corigeret q̄ rep̄hēderet affectum (dicit Aug) non amabant. **A**mplius ip̄i ph̄i cōuis aliquē hominis amo rem ad deū ponerent et debū ū sc̄irent/nullo pacto tamen valuerunt attingere vel suspicari q̄ mutua esset amicicia p̄sertim sp̄salis/dei ad hominē. et econtra. quales nobis reuelauit theologia/fundata in caritas te de qua est illud. Caritate p̄petua dilexi te. **N**ō enim quilibet amor dici meretur amicicia fm̄ philosophū. sed ille quo sibi mutuo cōicant et cōniuunt et cōgratulanturz cōniūtūr amātes. quale aliud neq̄ **P**la sto dicens deū nō misereri hoībus. nec Are sto. redēptionis ignorās misterium. nec aliud omnino fas habuit sine fide. **T**ēi temus nūc de canticis exultationis et lamētationis aliquid dicere/qđ sit supra nō cōtra philosophiā. que duo cātica notās qui dixit **D**iam et iudiciū cārabo tibi domine. **H**ec autem esse iam tetigimus. vñ nuptiale qđ epitalamū noiatur. aliud repudiationis reprobe qđ infernale dici poterat. **O**portet igitur ut a nuptijs carnalib⁹ figuram accipiamus/ nō dissōnāter ad aplūm/ qui loquens de corpali m̄fitione **S**acramētū magnū est. in xp̄o dico et ecclesia. **C**Sunt vero litteraliter tres modi despōsationis. vnuſ viri cū libera. alins viri cū ancilla. tertiuſ viri cū dñā. Ultimū hunc modū tenuisse videt solus Joseph vir iustus cum uxore sua **D**aria. **P**rimū legitimus in Abraam cū Sara qđ quotidianū est. Alterū ip̄ius eiusdem cū Agar ancilla/sicut in Jacob duplice hunc modū rep̄ies respectu. **L**ey et Rachel liberaz. quib⁹ additū est ancillarū vtriuscō cōnubii. **E**niamus ad misteriū. signauit nanc̄ m̄fitionū. Ade cū Eua cōsorter libera cū adhuc nō peccasset cōiunctiōem dei cū aia sc̄ē. etiā si nō fuisset incarnationis filij dei subsecuta. Figurauit in sup fm̄ aplūm cōiunctōem xp̄i incarnati cū eccia cuius caput est et cōsortis in natura. Figurauit cōiunctōem humānē nature cū deo.

Bz 2

De canticorum

in unitate suppositi. Figurauit fīm Augu-
er sequaces cōiunctiōem portiōis supiōrēs.
quasi viri. cū inferiori tanq; mulieris. Fi-
gurauit iuxta metaphoram salomonis de
forti muliere cōiunctiōem hoīis vel spiritū
sapientis cū lege dei vel sapientie. Hic enī lo-
quituralibi. Quesini sponsam mībi assūe-
re eam. Subinde mīrionū Abraet Ja-
cob cū ancillis/ notat aplūs figurasse con-
iunctiōem xpī cū synagoga que generauit
filios in seruitute Deniqz matrimonii. Jo-
seph cū Maria certe cū dñia que non ab eo
pepit nec eam humiliauit/ sed eius custos
fuit/ aptatur cōgrue cōiunctioni plati cum
eccia sua/ quā spūs sanctus imp̄gnat/ nō ip-
se qui custos est q̄uis sponsus. Hēmus
ecce septem genera spūaliū nuptiariū de q̄
bus non erit dicendū p̄ singlā. grata nihil
ominis esset speculatio circa vñūquodēs
genus intuenti. quo pacto cantica cātico-
rum salomonis aptarentur ynicius tāq; ī
epithalamio saltationis/ vel exultationis.
Et quidem de cōiunctiōe xpī cū synago-
ga veteri. rursus cū eccia noua et libera nec
nō ē naturali. doctores copiosissime dis-
seruerunt in expositionibꝫ canticoꝫ litterali-
ter et allegorice. De coniunctione p̄terea dei
cū aia fīm tropologiam nō siluerūt. sed nec
vñq; quac̄ de cōiunctiōe plati cū eccia vice
xpī taucerunt. Eterum de altero dupli-
ci cōiungio mistico qđ sup̄est/ siq; aperue-
rit os in canticis vt p̄ anagogiam dissenseret
ignoramus. Scimus venerabile Richar-
dum nō vñ nō alterū sed oia pene volūi-
na sua de hoc mīrionio spūs et aie p̄ miste-
riū compleuisse. p̄cipue libro de. xij. p̄tis
archis subtilitate mirabili. cui consonant
tractatus alij de archa mistica. deviationibꝫ
Danielis. de exterminatione mali. Deniqz
totus in istaversatus est metaphora/ q̄ por-
tionem supiōrē virū et inferiorem appellā-
ret mulierē. nec siluit sensualitatē cōcubis-
nas. verū nō traduxit ad cantica qđ videri
mus. Uisum est mīhi nōnunq; medi-
tanti in secreto cordis mei cubiculo/ p̄ no-
ctes heu pñtis vbiq; calamitatis/ posse fieri
vt epithalamium diuinale cōsonare mon-
straretur huic cōiungio spūs et aie/ p̄fertim
in xpī. Rursus alteri conubio spūali sap̄is
entie diuine creare eū spū creato deiformi-
sicut in exultanti spū Marie potissime cō-
perebat. Si paucem̄ interea paululū. de
bincalio velut sub ep̄ordio naturam ep̄ita-

lamū p̄mo designantes. postmodū tēptabi-
mus illud exponere qđ nobis meditatiō lo-
cura est de xpī et Maria. qđ certatiū lau-
dant angelici spūs. imo quelibet creatura
a quibꝫ vñmā nō discordet vox nostra. laus
nra. studiositas nostra. carmen qđ n̄m qđ
et saltare docet et plangere cū pueris in fo-
ro ludentibꝫ. Epithalamium nō hic ac;
cipimus sensuale canticū. p̄ nuptiis carna-
libus/ quibꝫ hymeneū p̄esse gēnilitas fabu-
latur/ nō insup intelligimus canticum cele-
ste beatitudinis eternae. vbi pfecta securas
fruitione nuptiali/ felices anime cū deo to-
taliter vñiūt. transformans. s̄opūtur. iō-
cundans. sed epithalamium dicim⁹ hic cant-
cum vie/ p̄ desponsatione diuinali que per
grām hic incipit et in glā cōsumat⁹ aut si p̄
ditur in finem caritatis/ aīa pperuo repudio
cruciatur. Epithalamium/ p̄supponit amo-
rem naturalem. aīalem. rōnalem. dilectio-
nem quoq; liberaꝫ/ benivolētie/ et honeste
quoq; cōcupiscētēdemū socialis amicicie
Sed addit in p̄posito n̄rō/ donū caritatis
gratia viuificans diuinitus assimilans et
p̄ficiens. donū insup spei tendentis in cō-
sumatiōem glorie. donū quoq; cuiusdā zē-
lotipie laudabilis et fidelis q̄ zelant se mu-
tuo sponsus et sponsa. Est zelus amor ve-
hemens. nō cōpatiens qualecunq; contra-
riū vel aduersum fieri sōtra rem dilectam.
Et hoc p̄stat fides. Et igitur epithalamium
nostrū describere canticū sponsi et sponsae
fide spe et caritate iunctoꝫ. Epithalam-
ium Salomonis qđ cantica canticoꝫ di-
cimus/ composuisse creditur et tradit⁹ ab ec-
clesia rex Salomon/ inspiratus a spūscō/
tempore quo erat amabilis dñs. q̄n̄s verba
videantur carnalia. q̄n̄s insup auctor p̄
modū miserabiliter et lamentabiliter corri-
erit. vt non glorietur stulta p̄sumptio cor-
dis humani/ si mysteria oia cognoverit q̄
lia sunt in canticis maxima. sed q̄ gloria.
in dño glorietur. videat q̄ ne cadar. Fiat
ita circa nos o glorioſissime sponsae Jesu-
dum te cogitamus loquimur. extollimus
cū dilecta sponsa tua ne qñ cū illa vastifū
perba repudiemur a regali copula tua. Epithalamium datur p̄ symbola. vt fīm Au-
gusti. desideret ardentiū. nudetur iocun-
dius. speciosius videatur. nibilominus o-
portet si fructuose. si secure. si salubriter cā-
tari debeat. q̄ elevet se mens ad remotionē
fantasie. vbi nō sit masculus nec feminā.

sicut nec caritas secum habet. Oportet item depuratiōem fieri virtutis appetitiae quā nulla tūrillē carnalis sub carneis verbis placētia vel libidinotia. Optet ap̄lī? būiliari virtutē irascibilem. vt nullā surreparat p̄ cognitiōis mīsterys supbia. sed quāto maior est būiliet se in omnib⁹. Epitalaz mihi tēptatur incaute cātari ab aia quātūq; seculariter eruditā si non fuentex purgata prius a sordib⁹ peccatoroz. qđ doce tur fieri in puerbys salomonis si nō fuerit p̄terea surſū elevata et illūiata p̄ p̄tēp̄ ter renorū ad qđ monet Ecclastes. Si nō fuit postremo cordialiter affecta et pfecta dīderio supnoz quod q̄rituri canticoz cāti c̄ exerceri. Ac p̄ide describit epithalamū tripli fm̄ tres act̄ hierarchib⁹ purgař. illūia re et p̄ficerē, q̄ tria p̄stat sol iusticie triplicis ter curēs montes nature sublimis būane. Epithalamū salomonis p̄t insipiēs et aialis bō fideliter admirari et sp̄liciter crederi; non arrogāter p̄scrutari q̄ nibil p̄cūlosius. p̄t homo rōnalis et p̄ficiēs illō pie meditari rumiātōisrepo. s̄i non et abrūptō p̄cīnere. quo nibil difficulti?. P̄t bō sp̄nālis/ia carni dīspīeis et sanguini/epithalamū um sapiēter cū sapore depmēre. quo nibil suau⁹ et in terris beat⁹ erit. Vnde opa dei q̄ sit idē canticū electis in edificationē. cōsolatōnem. et bonū odorē. alv̄ in scādalū. ruinā. cōtradictōnem. et odoris in mortē. Epithalamū sit nō amātib⁹ oīo barba rū nec intelligibile. sit mala. et carnaliter amātib⁹/ in offēsionem et scādalū. quib⁹ auget īdelitorū igne?. fetor carne?. ifaciabilis q̄ pruritus. Qđ etate n̄ rāyl̄ infīctio q̄busdā deuotis/ cōptim punitū os p̄ ignē fuit. Ut uero si fuerit deo xp̄icio exercitatus bō sp̄nālis pati dīna/sicut de Jerotheo suo loqui tur dyonisius. si fuerit ino e deiformis et būt ignai⁹ affec?. si sc̄iat diuisionē aie et sp̄us a verbo dei fieri. si p̄ multa pbatus multū dei sensum cōgnouerit. pgat qui b̄mōi est epithalamū frequētare. non in delictis et verbo superbo. Edinhoc benedicat deum qui fecit illumet in ebriantē eū talib⁹ bonis suis. Epithalamium est quod ḡmati nominant dragma vel dramaticum. qđ sit inter duos more dialogi. non qualis cungs. Est enim dialog⁹ inter magistrū et discipulum. cui diaſcolicon nomē est. Est alius inter loquentem et suū interpretē. Sed iste certus fit inter dilectum et dilecta

cū p̄prioroz celatōe nōim Ep̄t̄ dragma ēēv̄l̄ ideclinab̄le neutrū l̄ declinab̄le feminū sc̄de decli. l̄ neutr̄ tercie. vt ibi Frequētate nob̄ dulcia cātica dragmat̄. Elidebis i cātic̄ cāticoz sic obseruari vt sp̄sā p̄lo q̄s. sponsus resp̄deat. cōmītr̄ aliquā interrogatiōib⁹ v̄l̄ r̄nītōib⁹ sodaliū sine adolescētulaz sine cuſtōdū sine aicoz. Epithalamū itroduxit sp̄sā q̄si philo capta et in amoratā de sp̄so suo. cui⁹ assidue p̄sentiā. verba. p̄plexū oculus desiderat. sed hoc tamē cū virginali pudicicia et mira grataq; puellari verecūdia. Quid em̄ p̄eac?. quid odib⁹?. qđ p̄ū bilis in sp̄sā puella. et virgine. si vltro ne dūrapiat virū. si vel palam petat aut roget ad cōsumatiōem opis nuptiarū. petit tamē signis aliquib⁹ cū pudica circūlocutiōe et īſinuatione verecūda ips⁹ expectās et locū beneplaciti viri. dū fuerit introducta p̄ euz in mirionale cubiculū. nō iam vt sponsa p̄ sp̄e. sed vt v̄z p̄ felicē nec ap̄lius dissolubile vñionem. Epithalamū int̄roduxit sp̄sum ranq; philocapru sponsa non sine verecūdia quadā si videſ in turba cū sponsa vel ad sponsum. querit obinde solitudinem vt illa blandiatur. p̄spicūs p̄ cācellos et fenestrans zelans scire qđ agat sponsa salic et tripudiat festinus totus dū p̄git ad eam dum vult audire vocē suām. faciem videre hostiū aperiri. se sequi. Nibilominus expeccat horam venire cubiculi nuptialis/nō lens ante legittimū ips⁹ sp̄sām cognoscēr̄ nōdūm federe cōsumato. H̄abemus ex istis epithalamij notulis nō p̄uaz(nisi falloz) eruditōem p̄ cognitionē reliquoz. que vel illic tradit littera vel glosa doctoruz notat. Sed adhuc pauca iungamus. nō quēdant totū sup cantica cōmentū. hoc enī nō est p̄ntis opusculi/tot metaphoras sigillati aperire/satis erit vel vberitam ap̄ras repe tere. sat erit aliquas quasi scintillas excutere. p̄ collustratione cū incendio leui cordis deuoti. Epithalamū est canticū d'amo read amorem. de caritate ad caritatē. de dilectione ad dilectionez sine fa nraſia carna lis sexus in amante vel amata. Dicet aliq̄s hic cōtradictōem implicari per terminos. Nonne masculinū inquiet genus ad masculū. femininū spectabit ad feminam. alio q̄nī distinctione talis qđ opabit in articulū. Rursus si qđ natū est ex carne caro ē. sic q̄ silūdo carualis eloquū causat/nōne cor p̄oreū fantasma putandū est. V̄z attēdat

Bg 3

De cantorum

qui si cōponit dictum hoc vltimū retor
queri p nobis. Nam potest oculus ratiōis
et intellectus ex fantasmatibꝫ ytiqꝫ corpori
reis sp̄es elicere et fodere sp̄iales p q̄s itel
ligit ea que sunt sp̄is. qui teste xp̄o carnem
et ossa nō habent nec eoꝫ similitudinē. sed
qđ natum est. ex rali sp̄i sp̄is est. Videre
est pinde rem eandem p̄cipue sp̄iale recipi
pere quēlibet articulū. Exemplū de sp̄isā
cto quo nihil indubitabilis. et sine secu
latine hic dicitur sp̄is. hec caritas vel sp̄i
ratio passiā vel gratia. et hoc flāmē. hebra
ice hec ruba. grecē hec neuma vel carisma.
Deniqꝫ deus si p Isaiām sponsum et sp̄o
sam se virum et mulierem que matrē etiā
babeat cōficitur. Iea demū dat intelligi se
p naturam neutrām esse. p metaphoraz ap
ponitur vterqꝫ. nisi forte q̄s ita desipuerit.
vt thermofroditā p duplixi sexu monstruo
so q̄s credatur. Epithalamīū vocat alter
rum amorem tanqꝫ virū et sponsum. nō p
secu carnis. sed qm̄ est potentie maioris sa
pientie clariorū. influentie potiorū. Cō
cat alterum amorem vt sponsam. nō ppter
debilitatem sexus quēnō est. exempli grā
in sapientia increata nec creata. sed ob quā
dam secunditatē. venustatē. iocunditā
tem alleluiam. quibꝫ solz mulieri eminere
sibi quasqꝫ tribuit sapientia. Ego inquit
mater pulcre dilectionis cū alijs sonanti
bus ad p̄dicta. Deserat igitur mens /epita
lamīū canens/ palliū metaphoraz foris.
et nudam caritatem vel amorem introdu
cat. alioquin si nescierit se non idoneum.
qui cantet epithalamīū fateatur. Epita
lamīū p̄rie est in via nō in termino. i de
sponsatione nō in cōsumato cōnubio. Cō
cluditur ex p̄missis hec epithalamīū nři cō
ditio. que cōsequenter infert epithalamīū.
non reqrere confirmatū amorem vel cari
tatem. Ac pinde datur intelligi q̄ exultatō
epithalamīū compatitut seū lamentatio
nem et planctum non minus aliquā q̄s ele
giacum carmē. in amore carnale quod ele
giacum a miseria noiatur. qz i litorē q̄t cō
che tot sunt in amore dolores. ait vñns. in
sanos amores docere se p artem iactans.
Epithalamīū salomonis capbat q̄ mox
intulimus. licet in amore diminuideri pos
sint indigna. Et quidē de saltatione et ex
ultatione de tripudio gestienti gaudio. nul
las vel ambiget vel malefert si sunt in amo
redimibili. Atuero vis in sponsa audirela

mentationem et planctum. Filie hiensalē
nunciate dilecto / qz amore langueo. Etite
rum. Percusserunt me et vulnerauerūt me
Quid porro totus iste circuitus inquiren
do dilectum sonat nisi suspiria gemitus et
luctum. Vis et hoc audiare qđ amplius mi
reris in dilecto. Vulnerasti inquit cor me
um soror mea sponsa. Leterū dum clamat
ad hostium foris. Caput meū inquit ple
num est roze. et cincinni mei guttas nocti
um se pati frigus iniurias q̄ aeris nonne
plangit. Epithalamīū canticum nō red
dit cantantē beatū nisi rancum in spe. a q̄
tē vt multi pōt excidere. Hinc est pfectio la
mentatio qm̄qꝫ nō equabilis n̄ enarrablis
vlli. ppter timorē repudiū dū ips aduenerit
de fatus virginibus imparis. et clausa ia
nua petentibus introitum. Flescio te. O v
bum durum et asperum. O discidiū solayl
leui suspitione recognitū amanti. sponse
non ferendum. Epithalamīū nō tra cu
rat aut perit m̄tuas hic in via consolatio
nes amoris quin ad cubiculū eternitatis
plus anhelat. Colligitur ex fine cantorum
vt sponsa monita p sponsum. Que habis
tas inquit i hortis amici auscultant. fac me
audire vocem tuam. Ilico respondit. Fūs
ge dilecte mi sup montes aromatū Quis a
micum talem et taliter velle crederet spons
sum fugerent secum esse. Desiderabat cu
biculum quale non erat i hortis. nec i ami
corum turbis. imo sursum sup montes aro
matum quo fugere sponsum perit quoniā
iluc se trabendam mox sperabat Amplius
et si sponsa deliciosa cupiebat ocium cum
sponsō. sciens tamē voluntatem suam. es
se dc cura qm̄qꝫ p̄mōz p̄ponebat sui spō
si voluntatem. Deni dilecte mi egrediamur
in agrum cōmoremur in villis. Epitha
lamīū traditū multis sub metaphoris et
circumlocutionibꝫ sponsam alloqui spon
sum p consolationibꝫ recipiendis hic ab eo
Audis quemadmodū petit osculū nūcam
ribus et stipari malis. et ita de reliqꝫ Lin
ita plane qm̄ amor ociosus esse nequit. Is
neus quippe est se pdere gestit assidue q̄
rit intima cordis amici penetrare. Nas spi
ritus quidem est qui scrutatur p̄fundā q̄
raptrum facit et extrahit in amatum. Rursqꝫ
amica quasi liliū inter spinas positum si
p̄tectionem si consolationem si recreatio-

nem quiescerit in dilecto/nemo rē mirabit
neq; iam a deo p se cōtum p amici dilectione
Letetur cor meū inquit cōsidera finem
vt timeat nomen tuum vt sc̄ in amore suo
fortiori stabilitate subsistat. Nam delectas
tio tener ogantem in opatione dicit Aret.
cū exp̄ientia. **E**pithalamium nemo pōt
pfectum cognoscere sine triplici theologia
symbolica sc̄ ppria et mīstica. Harum quā
liber tradit dyonis. **H**ec symbolicam suā
latini non habent nisi q̄ gustū eius dedit
vlti.ca.decc.hierarchia tradens intellectū
locutionis figuralis. qm scripture sacra trāf
ferat angelos q̄ elati sunt. q̄ armati. q̄ lu
mina ferunt cū ceteris. **S**ic in eplā qdam
de mensa sapientie. Sparsim vero tam ipē
q̄ nostri scripture glosatores exponunt bu
usmodi symbola q̄ deo tribuitur p simili
tudinem ad corporalia/qualiter sit in hoc to
to cantico p libro. nunc de oculis oris dei
quid sit. nunc de vberib⁹/de capite/de ocu
lis/de lingua/de genis/et ita p vniuersu; qd
encliarē p omnia/nō est plentis opuscili
scorū poterit forsitan dari. sicut de theolo
gia mīstica que prorsus est necessaria can
tare volenti p amorem duplex opusculum
hoc illud practice tradidim⁹. **E**pithala
mū poterat p theologiam symbolicā et mi
sticā ad quodlibet genus mīrionū cū do
p amorem spūaliter adaptari noiatim vbi
minus videre ad cōpi spūm et ad aiam suā
tanq̄ ad virum despontatum cu; muliere
spōsa sua. Sunt hic multa supponenda q̄
alibi iuxta cōem theologie sententiam/tra
dicta sunt. **U**nū est q̄ in xp̄o fm̄ humani
tatem/pars seu portio rōnis superior quā h
appellamus spūm(ne cōtrouerſia sit de noie
finis) fuit ab instanticeptionis plene be
ta. quēadmodū et nūc est et erit in secula. p
pterea neq; doluit neq; timuit neq; spauit
spū iste in eterna beatitudine vbi nō erit
amplius neq; lucus neq; clamor/sed nec
vllus dolor. **S**upponimus pterea q̄ a
nima xp̄i que noiatur hic iferior portio rō
nis/q̄uis esset eadē res essentialiter cū spū
non tamē fuit tunc in rermino beatitudis
sed habuit statū vie/subiecta passionibus
erñs/ut dolori timori/pauori cū ceteris. ita
tamen q̄ nulla passio pueniebat iudicium
rōnis superioris minus q̄ in adam p statu
nature pmitus institute. sicut et de benedi
cta matre sua fuisse cōfitemur. **A**dijcim⁹
q̄ alia xp̄i p suis qdem peccatis nō doluit q

non habuit. sed p nostris generaliter q̄ ad
sufficientiam deletionis. sed quo ad efficaciam
p solis electis membris suis. **C**ū igi
tur esset aie xp̄iad suū spū naturalis similitud
diuinalis cōversio sicut cōtra. cōcludit stas
tim pspicar speculatio/ p ania ptebat cre
bro cōsolatioem spūssanci. nūc cōtra dolo
res ex obiectis rerum cōtristantiū sensuali
ter et p realem applicatiōem in verbēribus
fame siti frigore. nūc aliquā cōtra res appre
hensas intentionaliter cōtristatiōem affe
rentes cuius peccata erant aliena q̄ p com
passionem sua fecerat. **E**leuer igit̄ se pi⁹
animus in cōtemplatione Jesu xp̄i in lūne
fidei et euāgelice narrationis. **L**onsideret
deuota pierate animam hanc sponsam spi
ritus impassibilis passibilem et crebro pa
tientem. si p cōsolatione dilectua suspira
bat ad spū. **D**sculetur me osculo oris sui.
cū multis silib⁹ cōsolationis refrigeriūz
sonantib⁹ ut illud noiatum **Q**uis dei mīhi
te frēm meū sugentem vbera matris mee ut
inueniam te solum foris et de osculer te et iā
me nemo despiciat. **Q**uid sonabat hec op
tabunda peritio si spū cōsideres lac beatissi
tudinis toto ore. tota securitate. tota dilecti
one sugentem ab vberib⁹ cōsolantis dini
nitatis tanq̄ matris sentiens aiam ad illū
felicitatis statum. quē nōdum accepit su
speravitem hec dicere. **D**icebat xp̄us p bac
aia sua/quā ponere et relumere fas hēbat.
Baptismo babeo baptisari et quō coartor
donec impletatur. que rō sciebat nimirum
glorificatiōem aie subsecuturam/moxba
prismū mortis et ampliū nō amplius dis
solubili gauisuram cū spū. **E**pithalamium
traduci poterat ad despontatiōem spū
ritus exultantis marie/cū sapientia. sed nō
absq; tropicoz cognitione sermonū p theo
logiam symbolicam et anagogiarū p my
sticam. **G**loria ē sapia/delicias suas esse cū
filii boim. nullā vero repperit sapia delici
as suas cum qua amplius inueniret q̄s cu;
beatissimārū beatissima et deiformi maria.
querebat hic cōplecti in via spū marie. iū
gere secū oscula p opationes inspiratiōes
et virtutū dono p beatitudinū et singula
rū s̄b spe certa fruitionis iocūdissime ac in
dissolubiliis in eternitate. vbi suo spū duz
ascendit obviauit q̄si mater honorificaraz
quasi muliera virginitate sua suscepit illū.
Quid porro dicemus de cōingio spū
deiformis beate virginis/cum ancilla senz

Bz 4

De rōne cantorum

sualitate sua / sub tempore vel agar vel bale et
zelie. Nonne sensualitas generare dicitur p/
lem virtutum maxime moraliū quasi i ser/
uitute. Neq; enim habet libertatem esse in
altero. sed qualēm diuina patib; cōicata spi/
ritu. **C**um his itaq; cōiugis in eadē p/
sona humana / grande silentiū est apud ex/
positores canticoꝝ. qui de ceteris mysticis
plurima disseruerunt. Greg. et Beda de ec/
clesia et xp̄o. Nicolaus de synagogat
deo. Bern. de aia et verbo et aliqua de huia
na natura ad filij suppositū. S. parisien. d
virisq; p/ declarationes et distinctiones ma/
gistrales p/ quales vestiar sanctus Tho.
bic incessit distinguendo multiplex osclm
multiplex vber. et oleum et unguentum. et ira
dereliquis que dilatant materiam. Orige
nem non habemus quē Hiero. in hoc ope
re testatur. nedū alios viciſſe. sed sc̄ipm.

Ceterū de matrimonio plati cum ecclē/
sia domina sua quā secundat spūſſanc̄ et
ip̄e custos eius typō Joseph ad Mariam.
Rursus de cōiunctione angelice natu/
re cū deo non legitimus exposita hic p/ cōte/
gra seriem cantica. **C**uid p̄terea q/ amo/
ris lingua (Bernardo teste) barbara est nō
amantibus. sed qualis est p̄coramanti/
bus: sane difficultis cogniti p/ hcc cantica.
si non eam effera familiarem diuina cō/
uersatio. Occultat enī se sub enigmatibus
et figuris loquitur p/ interiectiōes voce nūc
incognita. nūc interrupta. nūc de sp̄ē ad
hoc in alterum. quasi sine lege vel ordīs v/
positi tenaciſ vel sequeliſ ſemet tranſert
qñq; variatiōis verbis ſenſum retinet eun/
dem. aliqñ ſenſus plurimos vñico vbo cō/
cludit. **D**eterret nos hec cōſideratio ple/
niorem de cantis canticoꝝ temptare fer/
monem in hoc opūculo tertie p̄titionis. q/ theologia post historiam et ph̄ia aſſumpſic
originem cantici diuinalis incaricat radi/
cat non cōpletam dare cognitiōem. q/ nec
magnis voluminib; expletur. addito q/ vñ/
ctio plus in hoc docet q/ lectio. plus deuo/
tio q/ demonstratio. plus deſideriū ſeruēs
in affectu. q/ ſtudiū v̄bemens in intellexū/
q/ ſuis vi p̄notauimis. aſſidua diuina q/ ſe/
meditatio ſit necessaria. que valeſiat ceteris
omnib; curis. impleat illud. Vlacate videt
Et iterum. Unitate et videte. ducat aiam
oportet deus in ſolitudinem ut ibi loquaf
ad cor eius et lactet eam et impleat ſolatio
cum germine ſc̄to. **C**oncludentes ad eſ-

tremum dicamus q/ in amoris hoc cāticō
et exercitio / ſupra quodlibet aliud verlaſſu/
ſus noster gabolicus pneroꝝ in foro, qui
nūc ad ſaltum. nūc inducit ad lamentum.
Primum ſub cōſumandi ſpe cōiugij in glo/
ria. Alterum ſub formidine penalis ſpu/
dij. vt exultatio ſit cū tremore. Plaetimor
iſtar corde ſonātis vbi cor viciſſum ſpedi/
latatur / mox timore conſtrigitur. **H**oc
autem agere eo facilius philoſcaptus in a/
more dei quo (ad exemplum amoroſiſſimi
Augustini) altius mifteria diuinaliſtaſ
miliarius miferiam humane fragilitatē ſu/
erit pſcrutatus. dum nescit homo q/ diſtri/
ctōe q/ agit iudicetur. nec quo ſine termi/
netur. Cle etiam laudabili vite hominū ſi
ſemota pietate iudicetur. **H**inc Augustio
fuerunt pſfundiſſime p/ pia matre lacrime.
Hinc ſibi iam ſeni fuerunt lacrime panes
die ac nocte. amaroſiſſam quoq; legiſ ſu/
gubrem p/ ceteris ſue ſenectutis iam pene
extremam duxiſſe vitam. **C** rediderit ali/
quis forſan hoc Angustino ppter obſidioſ
nem ppter ciuitatis cuenitſe multo ampli/
pter iudicioꝝ dei formidinem anxiabatur
arbitror. ſciens nō magnū eſſe ſi cadunt pe/
ritura menia. et ſi moriūtūr morituri. con/
ſiderabat q/ leticie et tristicie p/ p̄alib; vaneſ
ſunt et nihil ſi coſerantur eternis. Eratni
bilominus in pace mentis amaritudo ſu/
garoſiſſima in ſumma desperatioſ ſumma ſpe/
ſans. **P**oſſet ex pmissis gamma mifſicū
quod in quinq; voceſ affectu ſu quinq;
vocaleſ litterarū alibi diuiniſimus ad treſ
duci velut in trigono ſeu in tricordo ad ex/
emplar aliquid beatissime trinitatis Timor
cū miftria oriens ex coſideratione patris
reprobant. Spes cū leticia ex coſiderati/
one verbi redimentis. Pietas ſeu compaſſ
io ſu et alioꝝ ex coſideratione ſpūſſanc̄
ſubinde coſolant. Ut versuſ. Spe ni/
mor et pietas resonant in carmine co:dis.
Tres et ad has voceſ gamma referto no/
num. Dat ſpes diſcantum molleſ. tremor
eſt tenor atq;. Ut cōratenoꝝ eſt compatiſ
pietas. Cor aſſidue cordas ſympbonia cō/
cors. Huic fit ei q/ chorū ſc̄cinit angelioꝝ.
Ita tandem opter gaudere cum gaudenti/
bus et flere. cū ſentib; ſi nō voluerimus
improperiū ferre quale notauit xp̄s aduer/
ſus reprobam iudeoꝝ generatiōem ſub pa/
bola puerorꝝ in foro clamantium. Lecniſ
mus vobis nec ſaltatioſ. lamenta quim? nec

plantistis.

Secūdū opusculū
Opusculum istud de canticordō id est de cantico cordis b; tres thomos. i. diuisiones vel tonos p̄ncipales cum notis et notulis. Note sunt considerationes speciales. Notule vero particulae singulares. **P**rimus tonus continet p̄hemium cum designatio ne quale fuisset monocordum in statu ino centie. et quale est in statu virtutis p̄fē ut i. Christo fui et Maria p̄ nouem notulas. **P**onit vltius differentias cantici cordis ad canticum oris. cum distinctione cantū ci noui hominis ad veterem p. t. notas seu notulas. **P**onit consequēter dubitationes multis circa p̄sientia que soluuntur p̄ reli quas. xxvij. notulas. **S**ecundus tonus deducit p̄ncipaliter q' est ponendum can ticordū docens quid sit descriptiue. et quē admodū habere debet suum gamma. et q̄li ter fuit in christo et maria. **C**ontinet. xij. notas s̄m cōsiderationes totidem sp̄ales p̄cipales et in vniuerso notulas. xvij. singulare. **T**ertius tonus instituit nō absq̄ circuitu qualiter gamma formetur pro cātico:do contineat notas et notulas. que se legentibus offerunt satis plane.

Thomus primus

Tati qui audiunt verbum dei et custodiunt illud. Verbum habbitur de canticis per theoriam et praxim. **D**odo p̄cipue de cāticordō quod est verbum dei in cordibus nostris. Quale potuimus exordium cōuenientius assumere. q̄s a verbo verbi dei. q̄s a principio de principio. q̄s a deo. sapientia p̄ quam condita sunt omnia et sine qua facere non possumus quicq̄s. **N**ueludē erat cum patre dum cuncta componeret cū ip̄sum laudarent astra matutina. **N**ec est sapientia quā auris bona audierat cum omni cōcupiscentia. Aperiatur igitur aures nostras sonet et expediatur verbum dei cuius totiens ista fuit exhortatio. **N**u. i. habet aures audiendi audiat. Auris itaq̄ cordis intelligēs. **N**ib⁹ non aptis sumus (intra puerib⁹) Asinus ad lyram. q̄ nullā in armonia verbi dei dulciorēm suḡ mel et fauum suavitatem inueniemus. Porro si repletum fuerit cor nostrum verbo dei. fieri quod ab eo dici

tur. Ex abundantia cordis os loquit̄. abūder igitur bonej Jesu cuius os hic loquitur et eructat̄ cor istud verbum bonum. Abūder igitur obsecro sp̄us tuus bon⁹ in pau perculo corde meo et impleat illud ut def sermo in apōtōp̄ne oris mei. et semper sic laus tua in ore meo. compleatur in me monitio tube apostolice que afflatu tuo abūdāter i plera/nobis omnibus insonuit et cecinīc̄ hortans docens et interpretans verbum xp̄i ait. **H**abiter in vobis abundantier in lōni sapientia cōmonentes et docentes vosmet ipsos in psalmis et hymnis et canticis sp̄ua libus in gratia cantantes in cordib⁹ vestris domino. **O** verbus christi. immo verbū xp̄s quod erat in p̄ncipio apud deū; et de⁹ erat verbum. et verbum caro factum est. **V**eni domine Jesu habites in corde abundāter et si non in in omni sapientia saltem per fidem que p̄ dilectionē operetur. ut docere et cōmonere valeam me p̄mitus. deinde proximos meos filios tuos / in psalmis / et de psalmis hymnis et canticis sp̄ualibus. ut simus in gratia cantantes tibi dño in cordibus nostris et gratias agentes p̄ omnibus tibi et patri. **C**antet ecce quotidie vocib⁹ crebris vehementer aurib⁹ nostris spiritu⁹ tuus bonus p̄ ora p̄pharum. tua organa p̄ sonans. **C**an. do. can. no. Errursus. **C**antate et eccl. et psallite. Et iter. Psallite deo n̄o psallite. psallite regi nostro psallite. **Q**uoniam rex ois ter. deus psal. sapi. **H**ec autē exhortatio milies reperita / nullo modo proposita exequi poterit os nostrū nisi p̄missus in pleris cordibus vestris. **Q**uoniam et abundantia cordis os loquifin canticie. **Q**uā felix illa cīuitas in qua iugis soleritas vbi vna vox letantium et yn⁹ ardor cordium que plena modulisi in laude et canore iubilo. vacat. videt. amat. canat in e. ernum pleno corde toto ore. **F**elix n̄i bilominus homo qui factus est rectus. si non immisciuisset se peccando questionib⁹ infinitis. non de paradiso voluptatis et canticis angelorum detrusus esset in vallez lacrimarum in velamentis insipientibus et surdior illis factus. cor sere sicut n̄a buchodonosor habet ut audiens n̄o audiatur et intelligens n̄o intelligat. **F**ormauerat itaq̄ dei sapia ad silitudinem maioris mūdi corporalis/corpus hois. in cui⁹ medio posuit cor instar soli in celo. **L**ōposuerat illud

Bg 5

tans instrumentum vel organum musicum
tempatissime concordatum. in quo et per quod
spiritus humanus tunc utique psallendi gemitus
sumus. ut propter plenus verbo dei catabatio
cundissima cantica syon celestis hierusalem. nec
erat dissonum quicquam in pulcherrima oia con
sonabant melodiam. quoniā nihil erat ut
bic et nunc obuiā rōni sub cuius impio cū
cta erant. quē ad modū postea fuit in orga
no corpis beati illius de quo mulier quedā
scrollens vocem de turba dixit. **B**eat⁹ ven
ter qui te portauit. **B**eat⁹ pfecto quia per
omnia subditus erat verbo dei cōcors quo
per ratione. concors insup sine dissidētia si
bi⁹ p̄. **C**ognoverunt hanc inesse debere
cōsonantiam humano cordi phantes alii
qui sicut **A**resto. tradit⁹. quod in virtuoso om
nia cōsonant rōni. Quid autem magis ho
mini p̄tū esse debet quam ratio quam vivere con
sequenter p̄m eam et eidem cōsonare. **P**u
to autē nūlū talē inuenierat **A**resto. virtuo
sum. vbi non frequentius dissonaret vetus
homo ratione corpus vīc⁹ mortis huius.
sed ita voluit non quales videbat. sed qua
les esse debere censebat p̄hs iste clarissim⁹
describere dū felicitate in venatur humana
natura. **P**orro nullus vīc⁹ p̄tantum
ed p̄scrutator⁹ seculi potuit attingere unde
esser dissonantia talis in hoie. quā beu co
gimur sentiendo fateri. sola fides. hanc ex
peccato p̄moz parentū venisse reuelat. **E**t
hoc altero duoz modoz ponitur a sanctis
Unus est quod iustitia originalis erat inte
gritas institute nature humanae a deo. cui⁹
pfecta sunt opera. qui anime imortali cor
pus aptauerat potens non mori. et per con
temperans ratione. **S**onūlū iusticiā ori
ginalē fuisse habitum quendā additū. quo
fiebat talis cooperator ad rationē q̄dīra
tio subdita esset deo quā iusticia sublata
sensus velut effrenes absq; retinaculo. pru
erunt in obiecta sua spretonec expectato re
gimine rōnis. **G**randis agra est conqui
sitionis tam p̄hice quam theologice materia,
sed ad rē quā attendimus accedat protin⁹
cor nostrū et os nostrū. tradere sc̄z noticiaz
canticordi. i. cantici cordis unde pcedit cā
ticum oris. quo per differentias ad inuicem
p̄mos si norauerim⁹ patet quidditas seu
natura cito virtusq;. quomodo p̄terea p̄bū
deverū affirmit⁹ et abūdātia cordis os
loquitur et cantat. **C**anticū oris. est vox
sensibilis numerosa. ab auditu exteriori. p

prie pceptibilis ponitur vox p genere. et nu
merosa ungitur. quasi p difference ad vo
ces. nullā habentes numerosam pportiōem
Additur tertia clausula ppter voces cordia
les intrinsecas et intellectuales. que pcipi
untur aure cordis vel intellectus. p scrip
turis sacris et p̄hīcīs locutionib⁹ trahi po
test. **D**abemus sic p̄mā p̄cipiā differentiā
a canticordis que est vox interior numero
sa. ab auditu solo interiori prie pceptibilis.
Canticū oris. cōuenit a alibus p̄serit
quib⁹ in quib⁹ numerosa vox inuenitur. ab
auditu exteriori prie pceptibilis. **T**estaf⁹
philomena. hoc alauda. hoc carduel⁹. hoc
rurtur et p̄rūdo. cygnus et alia multa. **L**ol
ligim⁹ hic scđam dīaz a cātico cordis ma
xime rōnalis et humani. deq; p̄ns est inqui
sitione. **E**nī quis in aib⁹ concinerib⁹ si cui
quam suū cor sit et imaginatio quedā seu fan
tasatio numerosa que se monstrat exten
sit deniq; multiple passio. nūlomin⁹ ad
cantico nostrum cordis sive canticordum
nō attingunt. **D**ic aspīcim⁹ quod passiones
et sensus sunt in irrationabilib⁹ determinate
p obiecta sua et uniformiter operat qdlibet i
diuidū sūespī. **N**ō ei cātar aliter vna p̄b
lomena quam alia. sic nec aliter facit nūlū suū
Hec ihoie cui⁹ rō nō est ad vanū limita
ta. vñ tēta varietas in hūanis oris. **N**ā qd
est sparsum p industries singulares in bru
tis. rō colligit in se totū. **C**anticū oris p̄t
ab altero cognosci et p̄cipi et indicari. **C**an
ticū vox cordis. solus ille q̄ erit innotescere
mediate vel immediate. Facit ad hī illud apli
cū. **T**u dñe q̄ nosti corda oīm. **A**tillo. **D**e
intueor cor. cū multis in hac siniam Qualiter
autē pateat cor hoīs vel bic vel in p̄ria. tam
angelis quam sc̄is seu locutiōē mutua seu oīo
nis direcciōē deuota. alibi videt⁹. **C**anti
cū oris p̄t cū altero cātico oris p̄cōinen
tes ad inuicē abinari ac i vñā colligi sym
phoniā. hī in discātib⁹ p tenore p̄tenorez
p minūcias et p̄ fractiōes vocū multifariās
Et recipientia mōstrat. et ars certa tradit⁹ et
scribit⁹. **H**ec autē oīa fieri nō p̄nt saltē bic in
via p̄ hoīes forū i cātico cordis. surgatq;
inde difficultas cognitiōis cāticordi apō
eos q̄ nō p̄uerūt ad cor. s̄z ab eo negligē
tia vel riditatem vel imperitiam divertuntur
Canticū oris p̄t inuiso fieri q̄ ap̄is aur
ibus velut nolit illud audire. aur si p̄sistit in
gesticulatiōib⁹ vī sunt tripudiatōes illō in
spicer nisi tē oc̄los daylos būerit. **C**anticū

vero cordis aliter (ut pmissus est) non potest nisi mediate ab auditu vel intuitu, etiam si connotum suum dederit ad audiendum vel videndum, possunt nihilominus conjecture quendam summi quemadmodum ex cursu faciei ex oculo et nutu, et gestu corporis, cor se potest. **C**anticum oris potest fieri sine libero arbitrio per motum naturalem vel aiam vel extrinsecum seu alienum, prout in aliis, prout in personis, et aliis non dum habent expediri iudicium rationis. Hoc vero canticum quale perquisimus, sola producere potest libertas arbitrii, ubi voluntas permanet et inclinatur de liberto rans ordinat et imperat. Tandem voluntas exequitur et effectui mandat. Sancti pinde concordant, dum unus attribuit exempli gratia orationem voluntati, alio rationi. Sic propter dum unus dicit oratio et canticum per virtutes intellectuales, alius per morales, alius per theologicales, alius per dona caritatis. Siquidem nullum est canticum quod non possita virtute qualibet impari, id est mediate causari. Ita enim videmus in omnibus actibus bonis, sed immediata producere et elicere suam habet, priam virtutem, ut sperare spem, diligere caritatem, orare deum et sibi cauerere religionem, que species est iusticie. **C**anticum oris dese indifferens est ad bonitatem vel maliciam de genere moris, datur ratio, quam de se et intrinseco non est actus liber, propterea si dicitur bonus moraliter aut malus laudabilis aut virtuosus, oportet quod hoc recipiat alii, et beatus se fiet ad predictum. Sed canticum cordis damus laudem aut vituperium, tanquam sit a libero arbitrio elicite, et pinde essentialiter et intrinseco liberum est homini canticum. Nolumus tandem ab actibus humanis extrinsecis, tollere laudem vel meritum, sed hoc habent expectatione et origine prime libertatis. **C**anticum oris potest violenter elicere, s. ab extrinseco non conferente vim passio, et saltus diuina virtute. Secus inuenies in nostro canticordio ad quod voluntas cogi nequit. Implicat enim quod actus cordis humani sit elicere libere, et respectu eiusdem sit violentus, ita voluntas patiens vim conferret nec conferret in actu suo, quod implicat. **C**anticum oris est subiectum in re materiali et extensa, siue sic, siue non sit organica. Subiectum vero nostri canticordi est in solo corde hominis, siue sit pars superior et quasi vir, siue inferior, quasi mulier, siue in quadam scintilla et apice intellectus.

telligentie pure quam mentem aut sinderisim quidam appellant. **S**ed ubi sunt electus canticum sine usu corporis organi requisito, quis ad fantasmatam prius asperget, et ex illis species intelligibiles abstracterit. **E**t hoc si non fuerit ex alto virtute verbi dei collustrans, immediata revelatio. **C**anticum oris spectat ad veterem hominem, canticorum vero nostrum pertinet ad nouum, qui sum deum creatus est ad imaginem et similitudinem suam, non dum rata est in vestigio. **S**equitur hoc loco considerationem apostoli de bigrito homine in quolibet viato, cuius intelligentiam et misterium nunc per his supponimus, dicentes consequenter tot esse duas assignabiles inter canticum oris et nostrum canticum, quae et species apostolorum assignauit inter nos tres hoies, hunc veterem istum nouum, sub una et in una hominis naturali persona, ut quod recte tyrannizat lege carnis et peccati, quod obuiat et dissonat rationi, quod legi dei subiectus non est, quod captiuat nos sub iugo peccati, et ita de reliquis. **A**c nouum agitur, dicitur et regis spiritus libertatis et iusticie, et adoptionis filiorum dei, et spe hereditatis eternae. **C**ollocato tenore dicendorum consequenter notulemus nunc respondendo, obiectiōnib, nūc nostra ponendo. **H**abēt in primis dubitatiōm ea que dicta sunt de cantico cordis quod distinguit a canticō oris, quod potest fieri sine eo. **L**ū dixerit ep̄us quod ex abundantia cordis loquitur. **L**ū propterea certum sit nulla vox que est sonus ab ore australi platus, fieri sine corde quod est principium vite et mortis. Respondemus quod ubiq̄ sunt in aliqua disciplina seu veritatis cognitione diversi termini, quorū quilibet habet actiones multiplices seu per analogiam seu per equi vocatiōem, restrictio vel limitatio potest debet permutus fieri vel supponi ad certum aliquod significatum, alioquin incideret statim confusio, et ex confusione deceptio seu sophistica paralogisatio. **P**ropterea si debet in primis presupponi quid nominis sicut debet, oportet consequenter illud esse certum vel quod sic vult impositum, cum nominis sine ad placitum vel ex usu autentico maiorum colligitur. **F**atetur itaque cordi multipli citate et ad multa similiter. **P**lacuit nihilominus et causis impositis coartare sumonez, modo qui dictus est ut cor significet in hoie liberum arbitrium hominis. **O**s vero notet organum carnis, quamvis etiam cor ita sumptum

babet suū os intrinsecum ut ibi. labia dolosa in corde. et corde locuti sunt. Os carnis pari mō suum os habere inuenitur ut ibi.
In ore fatuor̄ cor eoz. Consequenter norandū est iuxta divisionē apli de duplī cibomine. nouo et veteri q̄ duplex est i genere canticū. vnu nouū. vetus alterū. Que distinctionē penes virtutē et virtū. celestet terrenum. spūale et carneum. liberum et illi liberum. grām et peccatum. meritū et demeritum. caritatem et cupiditatem. vel amorez dei et amorez sui quēdīcīmus libidinem. Quo sit in canticis ut quicq̄d spectat ad virtutem immediate v̄l' mediae. elicitur vel i patiue. intrinsece v̄l' extrinsece. essentialiter vel denotatiue. illud computetur inter cau tica noua. aliud autem ex aduerso vetus reputetur. Colligitur huius distinctionē rōz habilitas ex aplo locis plurimis. Et quia xp̄us dicit. Ex verbis tuis iustificaberis. ecce nouitatem. Ex verbis cōdemnaberis. ecce vetus faciem. que duo tamen a cordis abundantia pcedunt. Habit igitur q̄ sile canticum. sit in ore vnius nouū. et in altero vetus. imo sunt in eodem ore tempe et corde mutatis. **C**ur aut ista notamus nisi pro cognoscenda verius distinctionē cantici cordis a cantico or̄. que non sic accipenda est vnu plerūq; cōueniant et sit aliquod canticū oris nouum. licet nō intrinsece et illicitum. Sit prærea canticū aliquid cordis vetus dū vltro pessimas machinatur cogitationes. et ab eo exēunt iuxta verbū xp̄i cogitationes male. homicidia. adulteria. fornicationes. furti. falsa testimonija. blasphemie. auaricie. nequicie. dolus impudicia. oculus manus. supbia stulticia. **V**ides q̄ prauus cor tale. q̄dissimilis et horribile. Opponerur hic forte nobis de pueris qui nonduz hñt ysum cordis intellectualis. qd est iudicium liberū rōnij. Non sequi videtur ex pnotatis nullū in ipso esse canticū nouū. neq; vetus plus q̄ in bestijs et animalibus. **C**ū tamē xp̄us approbans cantica pueror̄ hebreorum. cof. rmauerit dictū suū autoritate prophētica. Et ore infantū et lactentium pfecti landē. Proinde frustra ponerent in ecclesijs pueri. qui tamen vident̄ gratissima portio chorū canentū. Quid iterū dicem⁹ de beato illo infante Ioh̄e baptista in materno vtero gestiente. saltāce et ecclātāte. Nō nefuit ista spūaliū nouitas gaudior̄. Lui mox cōcinebat mater exclamans voce ma

gna. Benedicta tu in mulierib⁹. Canticū insup addit suum Maria dicens Dagni ficas aia mea dñm. **F**uit plane nouitas i hoc beato puerō cū nouo cordis. Aut q̄ paceleratum est in ipso iudicium rōnij. aut quia spūs xp̄i monit cor nescientis ad trutatiōem nouitatis. Sic de pueris hebreorū. imo et de xp̄hīcī viris. et de iphis etiam apli. die pentecostes dici pōt dū dimī patiebantur. put de Jericho loquī dī nīf dū q̄ rapiebantur. ducebantur. agebā rur a bono spū vehementius q̄ agebant. Quo contra de vesana vate dicitur in malum dat sine mente sonum. In illa siqđem et silibis. spūs phibonicus non erat subditus illis. quemadmodū de xp̄hīs affirmat apli q̄ spūs eis subiectus est. subiectiōes intelligi nō seruitū. sed cōdescensue perat. vt xp̄us fuit Joseph Marie q̄ subiectus. **C**eterū de pueris alio spālit nō inspiratis. cantantib⁹ tamen in eccia dñi q̄ laudantib⁹. quid dicemus. Numq; dā nabim⁹ vel inter vetera q̄si solius oris sicut aut carnis numerabim⁹. Pōsset q̄ fieri q̄ stio de musicis organis tam in veteri q̄ in noua lege. ad diuinās laudes cantandas ordinatis. de carminib⁹ deniq; que nō intelleguntur ut sepius a multis cantantib⁹ q̄ sūt sine litteris idiote. **S**uppetit hoc loco necessaria cōsideratio de libertate acrum quā alibi latins expositam breui hīc recē semus. Est itaq; liber actus ille sol⁹ forma liter et intrinsece q̄ elicit a voluntate libera. formaliter et essentialiter. et tale est canticū dñi nostrī. i. canticū cordis p̄ expōsim⁹ q̄ repositū est in organo cordis et dicit ei⁹ abundantia. **Q**uisquis igitur in has fortes līras inciderit. vigili corde semp̄ intellige coaptatiōem hanc nrām de corde. ad signum dum taret liberū spū humanū. quā tuis inuenias dicū cor carnē et lapideū. q̄ apud nos cor dictū de spū fm p̄ dīcōes suas arbitremur. **S**unt alij act⁹ q̄ dicunt liberi p̄cipiatine. eo q̄ impanis a voluntate libera. et b̄ diversis ordinib⁹ vel gradib⁹ p̄ mis aut remotis in ordine ad spūalis cordis impium. Exemplū in cantico. qd elicitur p̄mo a mēte cordis. b̄ enī sybo vnu Maria in suo magnificat. Deinde formatur in corde carnis. p̄ imaginatiuam virtutē. canticū simile p̄ impū volūtaris. Procedit deinceps ad sens⁹ exteriores. p̄serit ad os ubi fit sonus vocalis. aut progreditur v̄s⁹ ad

percussionem instrumentorum musicorum in quibus sit resonantia, que licet fiat in rebus non animatis, nec vello modo libertatem habebitibus dicuntur tamen hec cantica libera, quae sunt saltem mediate a libero impetu. **E**cce plumbum de sagitta quam ad occisionem hominis missam dicimus libere moueri, probatio quae mors inde secura libere facta iudicatur et punitur. **D**uo circa patet responsio cur possunt inter cantica nova numerari, immo et dicitur meritoria multa que carent sensu quanto amplius ea que cum aliquo sensu fiuntur, et cum quadam inclinatione spontanea, non sic in pueris est, nam et bruta principia aliqua rati spontanea licet non libera motione quo non ita prorsus agitur quin coagantur. **T**anta denique vigerit in aliquibus estimative virtus claritas, ut principes esse libertatis et divini haustus, ut de apibus poeta dicit, videantur. **E**t unde hoc si non ex lege diminutatis a Dioniso tradita, quod infimis superiorum coniugis cursus maestri, quemadmodum igitur conuenit spiritui humanus cuius angelis in apice mentis, ita et brutalis cognitio cum hominibus imaginativa virtute. **P**laceat ultra pro gredi, videbimus quod nulla penitus opatio in universo existit, naturalis habeatur, quin relata ad dominum principium, dicatur, et sit libertas tanquam ab eo libertume producta. **E**t ita quilibet oratio laudabilis est et collaudanda. **S**i cum eleuati proposito considerantes omnia in ordine ad suum principium, collaudare dixerint ipsum deum et ad collaudandum beneficendum congratulando complacendo quod sunt horatii. **Q**ue consideratio est late patet ad cantica cordis nostri, sciet cor illius quod ex sententia dicitur cum prophetâ. **V**iam mandatorum tuorum, cuius curri cum dilatasti cor meum. **Q**uale salomon dicitur habuisse latum nimis. **Q**uanto amplius illa beatorum beatissima cui conueniebat illud Iosephus. **T**unc videbis et astigues et mirabitur et dilatarabitur cor tuum, que in omnibus et super omnia videbat et audiebat cantans filium suum dei verbū. **I**nuenimus pterea roes alias in pueris, cor ad ecclesiastica cantica mancipatur, quis non dum plenus sit in eis usus rationis, primo quod tollitur ocium iners, quod multa mala docet. **D**e hinc habet tonum faciliter adquirit. **R**econdit insuper memoria sibi cantica que postmodum melius intelliguntur, dum quasi ruminanda deducuntur, erint addentes pie meditatiois et iudicij roes. **V**idemus ita fieri circa disciplinas a

lia, ut in grammatica pueri commendantur donatus, cuius nulla est in ipsis rursum intelligētia. **A**dde quod assistentes magni recipiunt huiusmodi cantica puerorum ad elevatōem mentis in deum. **F**aciunt insuper illa cantica sua, se dum ea recipiunt, vel instituit, vel approbant, vel ipsis semet afficiunt. **Q**uis non est omnino tollendum qualemque meritum ab ipsis pueris, qui gratiam baptismalem habent, et quorum angeli semper vident facies patris. **Q**ui denique pueri, non puto quoniam affectu feruntur in deum, sicut de se refert Augustinus. **H**am evenit ibi esse plus affectionis ubi minus cognitionis naturalis posuitur. **P**atet in aialibus et feminis. **C**aderet hic querimonia nullis pro sua indignitate verbis explicanda, de pessimis seductiōibus puerorum, quorum puritas et angelica venerari servari debet, quod ad cantica modesta seruatur, in tua etiam pueri traditionem optebat instituti. **S**ed re et ve carni et sanguini, quoniam pretre et ultra corruptiōem naturalem pueris originis, gaudet malignans flagiositas maior, demergere collo tenet puerulos in sceno, gurgitem verborum factorum et cantorum. **C**onvolvatur tamen aplaus electos dei qui, bus dicit, omnia cooperari in bonum, mirus prouersus et incomprehensibilibus modis. **E**cquemadmodum de veneno componitur terra, sic predictio malorum, salutatio fit electorum. **F**itdem opatio eadem, ut pura canticus oris puerilis, una ad vitam, alterius ad mortem, ac pindit diversis respectibus, id est canticū, ita et mors noiat. **E**t surgit alia dubitatio, ponendo differentias cantici cordis et oris. **D**ictum est, canticum cordis esse liberum et intrinseco, ac perinde laudabile et in nostra potestate, videtur experientia contradicere, cum querelis deuotorum frequenter lamentantium illud de psalmo. **C**or meum dereliquit me. **H**am cur pro magno et precioso dono loquitur David ad dominum. **I**nuenit seruus tuus cor tuum ut oraret te, si passus oibus hoc concedi videret. **S**upaddit obiectio non minus plena murmuris apostolos, dicit enim, **S**i canticum cordis sufficiat apud deum, cur addita sunt tota cantica oris quod corpus alterant sua multiplicatio et membrum diuertunt a sua deuotio, et non nisi fastidium frequenter sua repetitio et naseati causant. **E**st alia quod super modo traditionis nostrae de canticordo nouo, quod videtur sua ueritate vel arrogans vel inutilis vel perficia vel ver-

bosa. **V**eritatem expediamus duas ante ppositas dubitationes, et dicamus ad p̄mam de libero visu cantico di nostri. qđ i telligimus cum p̄suppositione et non aliunde sc̄i impedito et absorpto. sed stante iudicio rationis. Nam et arbitrium dicitur liberum de rōne iudicium. Hoc autem impedimentum sit aliquā non imputabiliter ad culpas extoto. qnq; ex tanto, modi quoq; causantes hec impedimenta alibi traditi querendi q; sunt. **C**eterum stante iudicio rōnis, potest nouus homo regeneratus in christo liber canticum nouum cordis exercere vel elicere modo tali aliquo qualem norabimus fm voces et per voces affectuum. etiā ubi canticum oris nullum sequeretur. Alioq; apostolica monitio tam Pauli q; Jacobi frustra esse hoc autem fieri semper posse. idcirco quibusdam non appetet. quia vel non sentiunt huiusmodi affectiones in corde suo carnali. qles dicte sunt et posite sunt passiones a philosophis q; sole. ut spes mea et meror gaudium, aut oppositas voluntati sue passiones, tales ipsi patiuntur in uiti. **H**ec est fatemur non mediocris neq; irata conquesta timoratarū quoq; conscientiarum vehemens et agitatio. **L**ui sub vnius casus exemplo conabimur respondere aperiendo dicendis infra vias. **C**elebriter queritur et passim a theologis, si dolor contritionis de peccatis debeat esse maximus. et si minus esse potest. Horant ipsi distinctionem utilem et accommodam valde p cantico di nostri totius intellectu. Est in quiunt dolor aliquis in sola rōne qui libero subiacet arbitrio. Dolor iste et displices tia vel odium vel detestatio sic elicta cum gratia sufficit ad detestationem p̄nū supposito q; nullus in corpore dolor sequeret. **A**ttamen dicitur dolor de peccatis et dolor maximum, q; de nulla realtera temporali/ tan ta detestatio elicit debet a corde rōnis. sicut nullū est maximum pene qd̄ equipetur dñs no culpe. Dolor aliis est que p̄philosophi numerant inter passiones concupisibilis sensualis, qui consurgit ex apprehensione obiecti discouenientis ipi sensui corpora et li. habet hic insup causari cū motu spirituum, et costrictione cordis. **H**unc utiq; dolor/nō oportet esse maximum in penitente, immo nimius et culpabilis esse posset, ut pote cordis sensualis et corporis destructio. **P**orro nō est fm bunc dolorem mensu-

randa semper bonitas penitentie. **C**uisus ratio est, stat enim duos esse et sepe videm⁹ quoz vnius ex complexione naturali cor habet strenuum et virile nec lacrimis idoneum. ita ut vel vix vel nunq; flere possit. **E**rit alter cordis feminē mollis, ad omnem miserationis occasionem lacrimis lacum vel pnum. **P**rimus elicit detestationem peccati sui intensius in animo. foris et laudabilius in casu q; aliis, nec apprehenderil lum sapientis verbū. **C**or durum male habebit in nouissimo. Jam enim talis peccata detestans ppter durum nō durum cor habere sed molle dicendus est. si tamen vise per redundatia doloris cordialis in corp⁹, nisi sistat se libere mens ne fluat in inferiora. sicut in xp̄o fuit sic in poterat Adam. **S**icut Maria nullum hñs motū pueniente iudiciū rōnis impagbat ut placebat in cor p. **E**liciunt ex hac distinctione mḡrali et autentica vulgata p̄bata recepta q; salubres et pulcre considerationes. **P**rimo q; nostra sensibiliū passionū transferunt rōnabilitate ad affectiones voluntatis significandas. **H**oc cōfestim p̄spicuum est dedolare de quo minus q; d̄ plurib⁹ alijs apparet. **E**t hoc diffuse deduxit Aug⁹, in suo de ciuitate diversis libris et capitulis. magis dum longam de opinione stoicorum et historia agellij texit orationem, sumpta occasione d̄ passionibus demonum fm positionem platonicorum, nostram apulci, qui describēs demones dixit eos esse aialia corpe eterna. animo passibilitia, omni vici genere passio/ nū qles in hominū cordib⁹ et p̄pimur. Ac p̄ inde nūtitur salvare superstitiones gentiliū et sacrificia et carminaciones. qm̄ dixit demones talibus allici vel placari. **C**eterum Aug⁹, cōcludens ex hac miserabili cōditōne damnationem demonū p̄uersissimā plus q; hoīm hic etiam pessimo et redit ad rememoratoꝝ dñarū sectarū. **U**na fuit stoicorum que passiones ponebat in sapiētem cadere nō posse. qm̄ erat virtuosus. **T**utce autem in sensibilitates q; sensū p̄hibet passionum. **S**ecunda fuit altera peripateticorum q; nō damnabat passiones oēs nec a virtuoso p̄hibebat si fieret moderate. **C**ōcludit tñ Aug⁹, disputatōem hāc magis ē verbalē de nobis passionib⁹ q; realē de suis effib⁹. **F**allebanſat stoici q; solū p̄siderabāt i boīeros nec aliquid habere debere qd̄ esset communē cū corpe credebat. **D**eceptus est eō stilus

tu sepius nihil in homine more seduce
oꝝ preter corpus attendens. et dicens i cor
de suo non est deus. Fides vero consonat
illuminate rōnis Aresto. ponenti in homi
ne aiam rōnalem et corpus organicum. hec
sunt put hic loquitur et caro. Fuerūt apō
nos p̄cipui duo theologi quoy vnius ma
gis insecurus phiam Aresto. tradidit no
mina passionū nō p̄rie dici de affectioni
bus spūlibus. Alter plus herens Augu
stino/tradidit in spū rōnali sic inueniri cō
cupisibilem et irascibilem voluntarias fm
ppriam theologoy acceptiōem /quēadmo
dū in appetu sensuali fm p̄lm. Et h̄ absq̄
dubitacione putamus esse verū q̄uis (vt
Augusti. tradit) frustra de verbis/vbi dere
constat necritur cōtrouersia. Necq; enī p̄bs
iſe/ōto minus quinī theologus / negat
etiam deo gaudiū esse delectatiōem et leti
ciam. dicit enim deū vna simplicissima et i
mutabilissima op̄atione delectari. Plato q̄
q̄ dicit deū postq; mundū fabricauit et u
tasse gaudio. Et in sacris litteris. gloriatur
sapientia delicias suas in filiis hominum.
Et qđ letabitur deus in op̄ib; suis. non q̄
dem affectus sui mutatione. sed exterioris
op̄ationis innovatione. Elicit amplius
exponata distinctione tanq; clavis nostra
p̄ canticordo q̄ nō ex motu cordis. carnal
accipi debet virtutū aut vitioꝝ. nec etiā re
uelationū vinculis et certa distinctio. Ue
re p̄suis enūciauit sapiēs. Cor tuū sicut p
turieno fantasias patitur nisi ab alto imis
sa fuerit visatio. Necq; parū formidanda
est verbi dei p̄ os psalmiste cōminatio. Di
misi eos fm desideria cordis sui ibunt ad
inventionib; suis. Quanq; dixisse legatur
deuotus Bern. q̄ ex motu cordis spūlaci
p̄nitiam agnoscebat. Dō q̄liter intellexerit
habeatur ex alijs dictis suis et regulis eñā
gelicis. quenō in motu passionū cor galū
sed imitatione et custodia diuinoꝝ fmōnū
cōsilii dicūt eē ponendū. Cōsiliū meū inq; p̄
ps. Justificatiōes tue. Passioꝝ autē cors
dis carnal/habero eo suspectiores q̄ feru
tores nec rōis frenū sequētes attēderis. q̄
tūcung sc̄ē deuote iuste sublimes appare
ant. qm later in talib; aut sub talib; vt sepe
demonū meridianū. Habetur cōsequē
ter q̄ nō s̄ illi sunt virtuosiores q̄ indican
tur deuotiores in cōpunctiōib; et lacrimis
ad quas sexus feminis. qr pronus est cā
tatur esse deuotus. Ut̄ poterunt iste

veritates cū similib; infra explicari solue
do tertiam dubitatiōem si sc̄dam p̄mit' ab
soluerimus. p̄ reprehensione murmurantū
cōtra tot cantica oris que carnis esse ponis
mus. et que fieri crebro cū fatigatiōe homi
nis virtusq; nemo negat. licet alia et alia rō
ne hic et ille mouetur. Cōsonat distinctio
dedilectione dei quā non oportet semp esse
maximam in sensu p̄ intensiōem vel exten
siōem. sed in mente p̄ app̄ciatiōem et p̄ pon
deratiōem. q̄ citius eligitur ois amor aliis
p̄rie etiā vite. deserit q̄ dei subeaſ offensa.
Patuit in martirib; magis q̄ incarnaliter
philocaptis. Saluat hec distinctio cōnter
quo pacro stant simul in eodē tristitia et le
ticia. cū motus hēant atrarios in corde. ilſ
la stringit. hec dilatat. verū nō in mētali. ſz
sensuali passione locū bz. Demū ad edis
ficiatiōem ecclasticoꝝ. maxime monachoꝝ
pauca notemus. Eccliam cōsiderem⁹ ciuit
atē glōsam esse. Preterea reginā illā q̄ asti
tit a dextris dei in vestitu deaurato circun
data varietate. Esse rursus corpus insigne
misticū/bñs instar corporis naturalis/mlta
mēbra q̄ nō eundē actū hñt. sed in ea distri
buit spūscitū dona sua/put vult/tam gra
tuita solū q̄s gratificantia. gratū facientia.
Deniq; ciues huius ciuitatis optet quēli
bet ambulare vocatione q̄ vocatus est. hūc
in actuua. alterū in cōtemplativa. nūc in o
peratiōe. nūc in ocio sc̄ō. q̄nq; in obedien
tia regulari. aliqui in qđā spūs et corporis lib
tate. Descēdit h̄mōi varieras vſq; ad cani
coꝝ diversificatiōem in ecclasticis cerimo
nijs multiplice. Itaq; dū apli discurrebat
in oēm terrā ad cōuersiōem gentiū. Ipi tñ
nō legitur in h̄mōi cātis exteriōib; semet
exercuisse. p̄fertim more iudeor̄ in synago
gis et tēplo salomonis. Et qm̄ legalia cessas
se docuerūt. acdeinceps magi traduxerunt
ritus gentilium p̄ flaminea et archiflaminea
ad ecclasticā policiā/q̄s p̄ sacerdotiū. Alarō
sub finetū altero q̄s gētiles. Porro temp̄
re martirū circūuerūt aliq; in meloti. in p̄le
libo capnis. in mōtib; et spelūcis et in caner
nis terre. ap̄d q̄s et q̄les sat̄ p̄babile ē voca
lia cātica nō fuisse. Post dilataratiōes eccle
reddita pace/fuit nibilomin⁹ mlta varietas
Gola psalmoꝝ accētuario tenuis/fuit a
pud alijs. apud alios / celebriꝝ cum arte
sua cantus. Fuit apud alios discantus. ad
dita sunt cymbala in ecclēsij benesonan
tia que cāpanas dicimus. Fuerunt apud

alios organa multarum fistularum iuncet
apud aliquos tubis ducibus. **N**ostre
mo quid necesse est numerare per singulas
quales in canticis ecclesiasticis habite sunt
et nunc obseruantur varietates. Re amas
ad fructum vel usum. **D**icit Aug⁹ quo
dam loco confessionum suarum intelligi no
quam esse difficultatem circa rem hac ita
ut in neutrā partem ausus fuerit p̄cipita
resentiam. Nam cum recordabatur in
stitutionis ambrosiane de canticis et hym
nis ne populus in eius custodia vigilans
microt abesceret. dum q̄ lacrimas suas
meminerat quas hīmōi vocibus acriter co
mot⁹ habuerat eliquabatur veritas i cor
eius et bene cum illis sibi erat. trahebatur
approbare cantandi talē morem. **S**ed
postremo dum sentiens blandimenta dul
ciorum canticoꝝ cedere sibi in quandā au
rium voluptatem dixit se malle tunc carā
tem non audire nam penaliter inquit me
peccare confiteor. dum plus ipse cantus q̄
id qd cantatur me delectat. **C**onquisitio
nen habet hoc ultimū non mediocritē pri
mo de musicis instrumentis et organis. q̄
nihil vīos loquuntur ultra mulcentē armo
niam nisi p incertis intelligentia. **S**ed et
de laicio alijs q̄ non intelligentib⁹ ea que
cantantur quasi par est diff. cultas. **D**e
inde sup additur altera p̄ncipalis dubita
rio de multiplicacione canticoꝝ mentis de
uocōem suffocante sepius q̄ resouēte. ma
xime cum beatus Greg. alter ex institutiōi
bus talium canticoꝝ iudicauerit indignū
si dediti verbo dei studiū suum in istis te
p̄is q̄ darent. queratio videtur ad dispo
sitos cōtemplationis ocio trahi. ne officiū
qd pro deuotione et xp̄iana p̄fectione insti
tutum est contra deuotionem militet. aut
p̄fectionis culmen apprehendere p̄spiciat
Prae dicamus p retanta. fatemur enī
q̄ plene satisfacere non hic sufficim⁹. Dul
te sunt cause multiplicationis psalmodia
rum vocalium in ecclesijs. Una est vite lai
coꝝ laudabilis occupatio assentiuſ con
solacio discolorꝝ morum deuotatio coba
b. cantu regulatio/penalis satisfactio. car
ceralis mancipatio. dei collaudatio. totius
eccie repitatio/ voti cōpletio/ mutua rec
pensatio/ utilis assuetatio/ mentis humi
latio. **C**harum autem. ejus causarū et si sūt
alii non reducibles ad istas deductiones
no p̄sequentes ad p̄scis iungamus q̄ no

sem̄ homo constituitur quo p̄fectius viue
ret aut cōtemplādo aut theologisando aut
alioꝝ p̄fectib⁹ obsequendo. sicut et in poli
cia quosdam videmus seruos magniarū
ingenij quosdā mechanicos quos ad libe
rales artes natura genuerat idoneos. et ita
de plurib⁹ quib⁹ tradidit regulam apls ut
ambulet unusquisq; vocatione qua voca
tus est. **S**it hec vocatio sp̄ialis a diuina
prudentia que vīos generaliter et immedi
ate cōcurrat in omnib⁹. sit hec vocatio p̄o
pria deliberatione. quemadmodū in religi
onib⁹ quoꝝ p̄fessorib⁹ si murmurauerint
quid aliud dicetur q̄ illud ciuile. **V**identi
bi qui taliter elegeris. **E**t iterū. **P**ater qd
sponte subisti iugū Grauat plane nedū de
sidiam in retem sed aliquā aīam p̄stren
nuam onus assidue reperiū seruit. Nam
verissima p̄suis est rō quā monachus de
dit interrogatus qd esset in sua religiōe dif
ficillimū. an ieiunia. an vigilie. an silentiū.
Lōtinuo inq̄ cōtinuā repetitio cantus
Amplius vero q̄ murmur suū palliant
aliqui. deus inq̄unt intuetur cor et bona vo
lūcas p facto reputat. et minorā p maiora
bona reōpenari p̄nt. sicut p cōtemplati
uam actua. **D**icam⁹ q̄ iam in obligatiōe
alia est rō q̄ delibera ab obligatiōe. et hec
est vñacā cur solidior aut volūtas aut com
pensatio no sufficit sp. **H**ouī p̄ibus n̄ris
duos celebres in theologia doctores p̄ci
etur oībus suis deus hi cōfidentes cū p̄ri
bus duarū religionū mibi sūr notissimis
si religionē introirent. **P**ossetis inq̄nt oī
nra religionis cōformiter ad ceteros fratres
exequi quib⁹ se n̄ possit cū iam fracti ēēt
etate r̄identib⁹ sed posse studēdo docendo
meditādo cōpensatiōem affere. **S**ubintu
lerūt. **E**t si quotidie cū paulo rager vos de
us i tertiu celū nisi cōplueris instituta re
ligionis nob̄ quoꝝ magna p̄s aīalis ē no
ni scādalu et vobis ludibriū futuros esc
noveritis. ips in trāndi religionē ips ma
nendi. vulgo dī. Qui cū lupis est cū ip̄is
vulnerat. **R**ursum si volūtas p facto repete
tur apud deū q̄ ad meritū esentiale vīcti
ne. tñ multiplex in alijs repit in statia. vt
in accidētali p̄mio q̄lis est aureola q̄ datur
actui excellēti no solū volūtan. **V**trūns
in acīb⁹ p̄uilegiis. q̄les sunt largitiones
p indulgentiis. vt p̄terea sunt exercitia sa
cramētoꝝ q̄ vim suā hīt virtute op̄is ope
ri. vt in sup̄ sunt op̄a satisfactoria. quia sunt

solutiones debitorū aut restitutions ab latore. ut in proposito solutio vocalis seruitur quoz omissiones et si nō semper ppter impossibilitatem sint culpabiles ad damnationē non tollūr eamē oīm ex sola voluntate satisfactionis obligatiōem. qm̄ semper aduenient satisfactionis oportunitate p se vel suos teneant. qd̄ nō esset soluto p̄us realiter pre cito. Demū in penis et p̄mis civilibus/ cui dens est. q volūtas occidēt sola vel volūtas alterū ditandi/ factō nō equatur. Edi ce p̄orib⁹ q in ciuili vel ecclesiastica congregatiōe sicut et in legū traditiōe/ respect⁹ habetur ad ea q vt in plurib⁹ eueniūt. nec pri uilegia nec cōditiones nec utilitatis pau coz/ p̄luralitatē p̄iudicabiles esse debent. Cōfiteamur tñ oportet dispensationem et bonā eq̄itatē apud tales casus p̄ticularē locū tenere. qui si negetur p̄tinaci crudelitate aut insipiciēt stoliditatem. non video quid suscipit afflictis. nisi recursus ad deum patrem et solarij cū imploratiōe mie sue q̄ cōuerat corda patrum in filios/ faciēs cu temptatione puentū. potens est quippe de us dare patrib⁹ intelligi fieri posse. p vtilitate fratru spūali cū maria vacantiū etone ratiōem seruitur q̄ datur laborantib⁹ in officijs tempalib⁹ cū martha. nūsi q̄ aptior est oculus carnis ad ista q̄ illa. et si nō sp̄ maior necessitas. V alebit ad extremū. sīc o pinamur ad cōsolationē lugentū sub iago corporalib⁹ canticoz/ declaratio canticordi noui/ ad quē p̄petrat intentio. si attentio nō defuerit qm̄ qui verbū narrat nō attenden ti/ q̄si qui excitat dormiētē de grāi somno. Quid aut̄ nequius. qd̄ intolerabilius quid lege punibilius/ q̄ si nolit offici sui p̄sus honestissimi diuinissimi. saluberrimi doctrinā q̄s audire. D edit vero nob̄ ecclasiasticis deus regiones gentium et labores pploz/ vt cantemus ei. vt in sacris/ verbū suum scripturis audiamus. b̄tificans illos qui audiūt verbū dei et custodiunt illō. Quō custodiūt. ne solicitudine seculi et fallacia diuinitaz/ suffocent verbū. Quale p̄bū. qd̄ insitū et in māsuetudine et patientia su sceptum. p̄t saluare aias nr̄as. afferens in corde bono et optimo fructū multū cū libilatione letissima in cāticis et verbo solatijs. Ecce p̄grini sumus in hierlm celestē. Comitatur nos assidue verbū nō bñs amari/ tudinē/ nō tediū/ q̄ si comes faciūdus i via/ p̄ vehiculō est. comes alter q̄s faciūdior/ ver

bo dei/ cuius verba spūs et vita sunt. Sc̄ ferant hoc qui dicebant. Nonne cor n̄m ardeus erat in nobis dū loqueret in via et apie nobis scripturas. Sed mandem nouus homo pauculas de canticordō nouo/ notulas atendat.

Thomus secundus

Tantici nouū aliqd̄ esse et fieri i solo corde et v̄bo mentis tradit anagogia xp̄ianis p̄grinis. Anagogiam dicim⁹ sursum ducti onem q̄lem ecclā quotidie moneret facere cōcīnes. Sursum corda. Cur hoc. nūsi vt q̄ sursum suuē q̄rat nr̄ bo nouus de celo celestis dū p̄grinatura dñio. cōuersatiōe nouam q̄retes in celis. vbi cātatur cāticū nouum corā sedēte in throno q̄ dicit. Ecce noua facio oīa. Dic dū p̄ Ezechielē pollicebatur. dabo vobis cor nouū. sp̄m nouū ponā in medio v̄ri. Quidni tales inouari sp̄u recto/ cāticū nouū cātent i corde nouo iuxta suāsiōem apli scribētis ad Eph. Implemi sp̄us sancto loquētes vobis in etipis in psalmis et hymnis et cāticis sp̄ualib⁹ cātantes et psallētes i cordib⁹ v̄ris. Hic agebat. Cecilia virgo sp̄ euāgeliū xp̄i plāe nouum. plauē verbum dei semp gerens in pectorē et cōntātibus organis soli deo decanabat. Fiat cor meum et corpus meum immaculatū. Lanticū tale nouum rōnabi liter appellatur canticordū. i. cāticuz cordis vel cordiū. Tuū quippe subiectū. suū in strumentū. sua corda q̄ dicit a corde suū aut̄ diuis. sua vox. suum os. sua modulatio est intrōsus vel in corde mentis vel mēte cordis. quā admodū v̄la est psalterie nr̄a maria in suo cāticoz p̄sus nouo. q̄ nouū fecerat dñs sup terram. dum iam m̄lier circūdabat virū. Ait nempe. Fecit potētiā in brachio suo. Terre nouo. certe verbo dei. Disp̄sitsu. men. cor. sui. Ecce mentem cor dis. siue referas ad deū disp̄gētem qui alio loco dicit tactus dolore cordis intrinsecus. Et alibi loquit̄. Inueni virū fm̄ cor meuz. Sine magis libeat ad supbos cōiungere quatinus enormitas pfunda sui superbie maiori et aggeratiōe dānef. Lanticordū nr̄m nouū describit esse vox numerosa. mēte cordis ad dei glām elicita libere. quā solus nouit q̄ accipit. Hoc nimurū est mistrium q̄le loq̄batur apliū absconditū. Et secundū Dyonis. solis pp̄iliū xp̄ianis. hoc ē

Hb

nomine nouum in calculo cōdido scriptū :
id est. in corde puro. qđ nemo nouit nisi q̄
accipit/ quoniam in expimētali noticia ra
ctus spūalis/ positum est. **Hinc** **Apostol⁹**
Quis hominū scit que sunt hoīs nisi spiri
tus hominis qui in ipso est. **E**sse vero vo
ces aliq̄s numerosas in corde sola cordis
aure perceptibiles nisi deo et quibus de⁹ vo
luerit reuelare cōuincitur exemplo. **D**oy/
si cui forinsecus tacenti dicit dñs. **L**ur clā
mas ad me. Et in ps. Desideriū pauperū
exaudiuit dñs. p̄paratiōem cordis eorum
audiuit auris tua. **F**inis canticordi no
ni ponitur esse dei gl̄a. ad dñiam veter̄. cu/
i⁹ si fiuis est amor suisq; ad contemptum
dei. **C**eterum libertas electiōis tenet locū
forme iuncta maxime gratia xp̄i que manū
datum verbi dei nouū de dilectiōe format
et implet. Discernit ex hac p̄ticula que dīc
elicta liber/ canticordū ab omni. p̄suis can
tico intus vel exterius m̄ impato. **C**an
ticordū hmoī fuit excellentissime in illa be
ata que cecinit. **M**agnificat aia mea dñm.
Ecclauit sp̄i. me. in deo salu. meo. **P**re
ponimus hanc beatāz in exemplar pulcer
rimū et in testimoniu pro dicendis certissi
mū. ne dicat aliq̄s ista nos confingere de
corde nostro. **N**e p̄terea cogamur interim
p̄ equiūcātiōem vel aliter in aliena seu ve
tera cātica labi. **S**ed in sola anagogia no
nus sermo veretur cōcinat et loquat. **A**llis
igitur nobis o gratia plena. **D**ignare te/
nos laudare et laudando disciplinam no
nū sed certam et veram ap̄ire. **T**u inq̄z c̄
in corde qr̄ sc̄ns et nouus amor singulari
ter ardebat sp̄i sc̄tūs in carne virginali mi
rabilia faciebat. et cor crucibat verbum il
lud bonū. **M**agnificat aia mea dñm. **N**ō
tibi videſt ex hoc statim cantico sc̄tā
fuisse mirabilis illa nouitas in maria tym
panistria nostra. que nouitas appellat̄ ab
ap̄lo/ diuīsio anime et sp̄i. quā efficer po
test solus sermo dei viuus et efficac. et pene
trabilior omni gladio anticipi. p̄tingēs vs
q; ad diuīsioem aie et sp̄i. cōpagū q; et me
dullarū. et discreto: cogitationū et intenti
onum cordis. **V**lideatur sup bac diuīsione
auctor de sp̄i et aia. quid cōformiter ad **Ri**
chardū de verbo ad verbū tradiderit. quo
niam elucidatio p̄ nobis est in grāde stupē
dumq; miraculum. nec arrestatio enī so
la satis credibile. **P**ergamus interca cō
siderare quo pacto sp̄i marie dictus ēne

dum canere. sed ad actum saltare. tripudia
re. et exultare velut extra se saltare. volebat
pabolici illud iproperiū canere quod de
pueris ludentibus in foro xp̄is bñdicat
fructus ventris sui sumpsit cōtra pfidiam
veterū iudeor. **L**ecinimus inq̄nt robis
nec saltastis. **M**aria cecinit in spiritu et sal
tauit. nimirū carmen illud erat nuptiale qđ
epithalamum dicimus. **S**ed quarū nup
tiarum. vtq; plurimaz. **A**ubebat in alio
virginalis vteri palacia. huāitas cum de
itate. caro cum verbo. limus cum deo. **A**u
bebāt ecclia quā **J**ohes vidit tanq̄ sp̄osaz
nouam de celo descendētem a deo parataz
nouo viro suo xp̄o. **A**ubebat deiformis
marie sp̄i deo suo dño et agno qui erat tā
qđ sponsis pcedens de thalamo suo. verul
sol iusticie ponens tabernaculum suū in
corde marie que erat mulier amicta sole. de
sponsata vni viri virgo casta. **I**esu christo
Figamus p̄cor in hoc spiritu saltante et
exultante sp̄iales oculos cordis in lumine
fidei. **C**onsideremus hunc deiformē spiriū
tanq̄ diuīsum a carne/ effulgeat apud nos
tanq̄ angelus unus dei sine carne et sanguine.
Habiliom⁹ aspiciamus ipm p tpe vie
tunc vere passum diuīna simul et humana
Nam inuenta sunt/ nō cōfusa ramen i ipo
becommia. sp̄es. metus. meror. gaudium nō
quidem ppter corpus solum iuxta poete se
tentiam. **H**inc metuunt cupiunt gaudent
et dolentes. **H**ec auras despiciunt clause te
nebris et carcere ceco. **S**ed electione et ac
ceptione libera voluntatis. **A**olo tam̄ cre
dat aliq̄s sp̄i marie/ nō habuisse modum
cognitionis alioz viator in quib⁹ omni
bus cognitione procedit a sensu. sed hac ade
pta spiritus suus libere riebatur suis affi
ctionib⁹ absq; organo corporeo de qđ pau
lo post infra dicimus. **H**abebat insup af
fectiōes varias p̄portionales passiōes illis
quib⁹ aia sensu corporeo viens afficit non
sine motu carnis aut corporis. aut bona sta
men oēs habebat moderatas et ordinatas
sub monade deo. in armoniā pulcherrimas
sua uemq; quā inhabitarij dei sapia dele
tabatur andire. **O** si cognouisset stoy/
corz disciplina granis si inueniasset et fide.
mulierem hanc fortē exclamatione pfecto
bich. **D**iuīna mens sapientis qualez in
hoīe poni debere cōtendimus. a qua men
te nō gaudia sed mala gaudia. nō timorem
led vanum timorem. et ita de spe et dolore

remouendas p̄dicamus. alioquin quid à lapide qd alia quauis insensibili re differeret cōditio sapientis. **T**ales p̄terea posuerunt nam platonici q̄s peripatetici celestes intelligentias/ quales nos ep̄iani angelos noſiamus/ q̄s impari varietate. Audiamus tñ in eoz positione qualēcūq; ad nos cōsonanciam vel tenuē veritatis. Ab h̄c etes in p̄mis q̄ celū sit animatum rāq; aial aliquod rōnale cōpositū et materia celi et forma in teleculali. **L**ocedimus tñ/ assistētes esse celi intelligētias. q̄les appellat aplus administratorios sp̄us. Haec regula est cōmuniis theologie cū ph̄ia/corporalia q̄ sp̄ualia ministrari. **L**ocedamus q̄z verbū dei / p̄ amorez cōmunē spiritalē et vitalem alere oia quez amorem interpretata fuisse videt ph̄ia apud boetii sp̄m vel aiam celi et mūdi. **O** felic iquit homin genus si vestros animos amor quo celū regif regat. **E**cclibī d̄ aīab loqns deo. Quas inquit lege benigna ad te ueras reduci facis igne reuerti. **I**gnē qd alid intelligētis q̄s amorem. **P**onebant rursus isti ph̄i cōsonae satis ad magnū Dionis. q̄ in qualibet intelligētia pot̄ p̄mā et vnicaz quēdens est triplet motus sp̄ualis inueniebatur. **U**nq; quasi circularis et vniiformis circa diuinā mētem ab ip̄a in ip̄am tanq; ab oriente in oriens Alius velut obliquus de se ad se. in se tanq; ab occidente redat in occidēt; nō sine multa p̄ticulariū quadā ir regulariter recta. **T**ertius imaginabat motus rectus seu diametralis creatura a se et cōtra. **L**atavit ista apud boetii ph̄ia dicens. **O** qui ppetua z̄. videaf ibi. **A**ltuero dicet aliquid cur et vñ/ talis tam q̄ remota di gressio. **C**ōsonantē decore p̄ oēm̄ moduz. **R**espiciamus mariam/ etiā p̄ statu vie sublimē habuisse ad cōtemplatiōem omnifariam celestium et infernoꝝ. Et hinc affectōes hauisse multiformes. quaqua uersum. sursum. deorsum. ante. retro. deversum. sinistrosum. introversum. deniq;. **T**ales yō affectiones nōne qdām voces erant canticordi sui cuius naturam inq̄rimus/ et practicaz eius sub arte qdām tradere sat agimus. **D**ur aut̄ plus exēplo sp̄ualis cordis **M**arie viatricis/ q̄ angeli/ q̄s ade p̄ statu innacentie/ q̄s alterius sc̄toꝝ/ q̄s demū ip̄ius xp̄i placuit hoc facere/ quisquis hec legerit accipiat paucis. **S**p̄us marie viatricis q̄stū cūq; diuise cōsideratus ab aia et carne fuit passibilis. voces exp̄mēs in se. nūc amo

ris et gaudiq; nūc meroris et odij. nūc spei nūc metus. necnō p̄ oia pie cōpassionis. **V**rpote q̄ regina mie tūcerat. **C**anticordus igitur habemus in ea p̄ eam. velut in exemplari verissimo. clarissimo. certissimo. **S**p̄us angelos bonos sed sc̄tos sp̄us glorificatos sed adam in statu p̄mitus instituto. nullus admodū passibiles dicit. **X**p̄us p̄terea nō necessario sed disp̄satorie/ dolorem/timorem/miserationem q̄s suscepit. Alij deniq; viatores boni a venialiū discordantia nō secluduntur. **S**p̄us vero marie cū nulla dū sonantia crimali l̄veniali passa est affectōes ex cōditione nature mortalis/ p̄portōnabiles passiōibꝝ carnis. **P**otuerat hec cōsideratio sufficere p̄ practica canticordi noui/ p̄tinus arte tradenda et p̄ponēdavelūti sunt oculis. sed anteā iūgamus ad p̄misū sa qd̄ ip̄is cōsonet. nec nos impeditat. **E**cce q̄ sp̄m marie nudū et solū et segatū ab ania et carne p̄posuimus insp̄ciēdū dū etiā uiuet in carne mortali. **H**ūc eadē cōsideratio nō perturbata/ formemus. imo formatuꝝ tribuamus. imo tributū respiciamus. orga nū vñ p̄stantissimum. p̄ qd̄ et in qd̄ spiritus marie canticū suum noui nō introī clausum teneat/ sed ad exteriora deducat. nec ē opus inquirendo longe progredi. **C**onuertimini intuitu ad corpus eius organis cum ph̄icū/ qd̄ omnino cōtempatum fuit. **E**cita prorsus elōgatū ab omni somite res bellis dissonantie/ q̄ nec etiā minima potuit operationū notula/ sibi discors esse. **B**loriosum plane dixerim⁹ organū tale ad omnem armoniā formabilem summe dispositum. **C**eleste dixerimus illud organū potius q̄ terrestre nō natura sed gratia. **C**eleste prorsus ob quandam stabilis mutabilitatis effigiem. ob inerrabilem obedī etiā suo spiritui legem. **L**uius vicissitudines in motibus suis non plus fuerunt a recto deuibiles/ q̄s orbium celestium girationes. **D**ostremo videre erat in organo marie corporeo/ motum p̄portionatū p̄mo mobili celeri/ motum velut obliquū/ cursuꝝ planetaꝝ non omnino dissimilem/ motum proinde rectum. ad exemplar elementoz̄ grauium et lenium. et hec omnia cū summo ordine cōcentu numero et pondere mensura ta fuisse credideris. **A**ccepisti sub brevibus/ qle fuerit canticordū sp̄us marie/ in multis simile spiritibꝝ angelicis. **A**dūcisti est de organo corporis sui temperatissimo et

2b :

commensuratissimo. in quo et per qd spiri
tus iste et anima marie. poterat imperati
ue cantica spiritui proportionata foris conci
nere. non pot experimur in organis diste
peratissimis corporz nostru. qualia sepiissi
me luctet et plantit apostolus noster. profi
tens non se posse bonu qd volebat. sed ty
rannisari sub lege peccati que est concupi
scencia. volebat ei non cōcupiscere sed pos
se inquit non inuenio. qz vanitatis subiecta
est omnis creatura non volens. ista tñ exce
pta quā impleuit totā caritas et humilitas
ut locū in ea nō haberet vanitas et cupidi
tas. **C**anticorum dñi marie vocibus innu
meris musicalibz resonabat. dñi i corde suo
cōferebat omnem secum euangelicam veri
tatem. dum p̄terea cantabat canticum no
num vñ nullus alter spūs cantare poterat
aut poterit. Itaqz si tot in cordibz nr̄is spi
ritualibz cogitationes et affectiones possimus
elicendo formare/ quos corpa corrumpa/
quos p̄prie iniquitates supergresta cas
pot nr̄m/ grauante obtundunt obnubilant
mergunt. **C**onjecturer p̄ius et solers anim⁹
quid in illa sc̄tā sc̄tā. spūs sapientie sanctus
et multiplex/ opabatur quo sapientie spiri
tu in tm̄ plena sicut et gratia benedictione
qz celesti fuit. qd ab vniuersali ecclesia non
sapiens sed antonomatica quadaz appro
priatione/ sapientia suis cū p̄conis eē can
tatur. vt qz est mater pulcre dilectionis et ti
moris et agnitionis et sancte speci. in qz grā
omnis vite et veritatis. omnis spes vite et v
tutis. qm qui audit nō cōfundetur qz vor
sua dulcis a dilecto pdicitur. **C**anticorum
dum marie possimus ad paucas voces re
ducere p̄ncipales sub quibz et ad quas om
nes affectiones seu passiones/ phia theolo
gia qz reducunt qz sunt amor seu gaudium
timor odiu seu dolor. et qnta qz sp̄plexa sit
passio. **S**ciet quisqz fuerit scribadoctus
in regno celoz/ p̄ferre de thesauro suo/ no
ua hec et vetera. de thesauro sc̄z theologoz
erphoz qua sup re sunt opuscula quedam
scripta. Nullus autem purus homo qz
cunqz scribadoctus tale aliqd sapientius
efficere cognouit/ qz amica p̄ amorem dile
cti filii sui. cui blandiens dicit illud de can
ticis. **O**mnia poma noua et vetera dilecte
mi seruauit tibi. Que v̄ beata. qz cū virgia
li sponso suo totiens audiuit verbū dei cor
poreis auribus et humanis custodiuīt ob
lequīs. **C**anticū marie/ potest velut sub

arte quadam exemplo sensibili ad gamma
vnū componi. **C**anticū est a phis experi
entiam sequentibz qz ars que estrecta rato
agibiliū confert plurimū ipi nature. sic in
geniis bene dispositis a natura. pficit ad e
ruditionem et ad illuminatiōem amplio
rem. Amplius vero si ars imitatri nature
solet a generalioribz incipe. solet ad certum
pūum ordinem/ confusa multa qz cōpo
nere. solet p̄ exempla sensibiliū ad intelligi
bilia viam dare. cur non temprabimus
in musica facere spūali/ quod factuz cerni
mus in carnali. Pro cuius intellectu fac
liori tradidit nobis industria p̄o vñ gā
ma. qd p̄ se voces aut notulas figurāū ve
lut oculis inspiciendū monstratur. **C**ā
ticordū id est spūale canticū non ideo pro
hibetur gamma suū habere posse. qz iuxta
p̄petratem iu descriptione canticordi posi
tam/ solus ille nouit qui accipit/ videbitur
forte parū attendentibz hoc fieri tam irrisi
bile qz impossibile. quemadmodū de colo
ribus ceco. de sonis surdo naturaliter disci
plina nequit tradi. Sed aperiamus aures
cordis ut qui habet aures audiendi audi
at. Et in pmis audiat p̄hus a quo sump
ta videtur instantia. Voces inquit sunte
rum que in aio sunt passionū nore. **E**cce
quitur ad musicam cōsonāter notarū ver
bo vtens. **A**udiatur p̄terea alter loquendi
cōpositus ab emula Sampsonis. Hūc in
quit aperuit vir meus cor suū mibi. Audi
atur simul Greg. dicens qz p̄ sensibilia co
gnita ducitur anim⁹ ad incognita. Ac p̄
qd scit cognita diligere discit et incognita
amare. **C**ollidamus ista pariter et scintilla
veritatis erumper. que scintilla: **I**sta nimi
rum qz passiones cordis spūalis licet inui
sibilis/ licet insensibilis exterius aperiri si
cuit et cor vtiliter p̄it. **P**ossunt siquidēz
agnosci foris. sed nō oino. similiter ad cor
qd afficitur et experimentatiue mouet et tan
gitur. hoc enim fieri non querimus. Quid er
go. plane ut cor audiētris ad aliqd in se for
mandū vel eliciendum si wile cōticeatur. Nō
ne sic omni die. mater audiens filiuī sic di
centem. O doleo. o timeo. format in spiri
tu suo vel doloris vel timoris vel cōpassio
nis affectum. Et qua sit hoc arte. qua vera
tione. nisi qz aperuit sibi filius cor sumum et
latentes intus notauit passiones. Suppe
tunt plures alie rōnes quibz efficitur p̄spī
ciuum/ artes de musica spūali nō eē ficiā.

non inutilem/non impossibilem.non irratione sed veneratione et gratissima receptione gratissimam. Et si nō ista forsan que subscriptur, alia tamen quā subtilior et solertior tradere posse in dīgo.

Canticordum novum seu musicum potest habere gamma breuius in notulis seu figuris vel litteris, q̄ sit gamma manuale. Conferamus musicam sensualem vel oris cum musica cordis et voces unius cum verbis alterius. Habet hoc musica oris q̄ potest fīm frasim. fīm thesim. fīm p̄portionabilem insup continuationem cum alijs variare voces suas. Pater potissimum verbū dīscant et cantant in choro plurimi similē. Est autem in vocibus oris aut alijs melodīs ipa frasis/elevario vel depresso penes acutum et grauem accentum. Thesis attēditur in p̄ductione aut breuiatione notis larum syllabarum et vocum. Combinatio p̄portionalis dicitur multoq; ad inuicē cātantium et cōtracantantium consonantia. Ecce autem deficit hec tercia cōdītio ī musica cordis. saltem hic in via et pro arte dāda. Non enim factis est factibile/ ut conueniant ista duo sub p̄portionali combinatiōne latentium affectionum/sicut in auditō et visis. Gamma tamen manuale multiplicacionem suam potissime necessariam habet in hac causa. Ceterum quo ad frasim et thesim dicimus utiq; q̄ repiunt in affectis omnibus. Sunt enim qualitates in quib; phīa ponit extensionem et cōtractionē que est thesis. Intensionem quoq; et rethīssimēn que est frasis. Concluditur h̄ec motu venarum pulsariū cordis materialis per medicos. Sed in affectionibus spūs r̄bi tenent eas in se/cesset hec cognitio medi/cinalis/q̄uis sit in ipis thesis et frasis. et in qualitatibus non vitalibus de quibus minus apparet sit extensio sit et intensio secūdum tres dimensiones altitudinis latitudinis et profunditatis. **C**anticordi voces poterant in maria. possunt et in nobis/ mītis modis agnoscī. **G**ognoscitur ista vox/ primo introitus in corde sonante. q̄ si in cor sonare dubitauer. Isaias te doceat ybi legitur. Cor meum ad Hoab sonabit. Sit tamen ut non auertatur a se et quodāmodo/ do raptus fiat. Sit igitur sermo noster hic de illis quibus loquitur deus qui conuertuntur ad cor. Nonne queso scit cor se amare. se gaudere. se dolere. se compati. et ita de-

reliquis. Scit inq; non p̄ opinionem. nō p̄ solam fidem. sed p̄ experimentalē noticiā. qualem in alteram transfundere fas n̄ haberet nisi forsan in citatione quadā et comonitione p̄ notas verborū vel signorū. **T**

Gognoscitur rursus h̄mō i vox non est dūbiū a deo et ab omnibus quibus ipē vox luerit reuelare. et hoc vel in verbo vel in p̄prio genere. vel insup naturali quodam iūmine. quemadmodū credimus fieri sepius in beatis. tam mutuo loquentibus q̄ m̄a desideria nō audirent. **G**ognoscitur amplius hec vox p̄ quādam opiniones seu conjecturas. q̄nq; p̄ autoritatem dicentis de se nobis vel scribētis vel innuētis. q̄nq; p̄ sūmiles in nobis affectiones genitas ab obiectis virtusq; sūlibus p̄nitatis. **H**um in continentē duo respiciunt virginem foris pl̄ cerrimam/si libidinosa sit in corde cuiuspiam/fas est argumentari q̄ sit aut esse possit in altero. nō aliter de duobus virtutis et p̄ oppositū. vnde puerium sumptum est. **I**nfanter in una passione/ de omnib; ceteris ita putat. **H**inc sapiens intellige que sunt p̄tūi tui ex teip̄o. Postremo p̄i alii eccl̄is passionib; q̄s circa vicia s̄estraliqñ. q̄s insup circa p̄tūos quotidiana colligit experientia valet cōcludere varias esse voces ilias. quas dei cultoribus audit attribui. ut est illud. Quā magna multitudo dūcedis tue dñe quā abscōdisti timentib; te. **E**t illud. Nihil dulcius q̄s respicere in mandatis alissimi. Et illud xpi. Venite ad me oēs. Et sc̄f. **E**t inuenietis requiē aī ab yris. Jugū enī mēū suane ē et onus mēū lene. Dicta de niq; doctoz ad anagogicos excesus exercitatorz quib; nō credere desīpe est. et quos imitari nolle/stultitia et insipientia cordis si et dū pater celestis traxerit ad xpm. Nam ista est p̄pria musica et sciētia p̄pianorum.

Canticordū marie fuit fīm omnem artem musicē/suauissime docissimeq; modulatū. Sane si spūsanctus replēs ap̄los/docuit eos oēm veritatem si eoz corda afflata sāctospū/voces diuersas intonant. fanturdi magnalia. Si rursus maria fīm Damas. a nullo vincitur illustriū. Si amplius fīm Dionis. traditiōem/lex diuinitatis est omnis inferior p̄fectio sit eminentius in supī orib; cum maria fuerit p̄ gratiam sublimata nedū sup mulieres et homines. sed sup omnes angeloz choros quis ab ea musicalem in summo noticiam negauerit. No/

2b 3

turi meo. **H**uturi plane tali de quali psal-
mista annūciat. **E**xultationes dei in gut-
ture eoꝝ. **N**uas exultationes appellamus
iure nřo canticordū. **S**up qꝫ post theoriam
praxim dare conabimur ut pateat et legat
in digitis. ac in manu describat. cooperan-
te verbo dei qđ se inclinā olim digito scri-
bebat in terra. quo pdem legis notas scri-
pscrat in tabulis.

Chōrus tertius

Amma canticordi quisqꝫ desiderat vel andire vel cognoscere/ debet exire veterem hoīez et no-
Suum induere q̄tis in xp̄o puer/ imo et stultus fiat. **T**alis erat nāqꝫ ma-
ria. tales nos petrus vult esse infantes scili-
rōnabiles sine dolo. recolens dictū a chri-
sto. Amen dico vobis nisi cōues si fueritis et efficiamini sicut p̄uli nō intrabitis re/
gnū celoꝝ. **I**rrisus est a Seneca senex
elementarius. Putrescat igitur qui ad ele-
menta musicē sp̄uialis admittendus est. et
meruerit qm̄ op̄et addiscentem credere.
vt sit vere discipulus. **T**alis erat Jobā
nis senec̄. vt aquile renouata cū nibil pe-
ne alind loqueretur q̄s amoris noui vocez
nouā. **F**ili⁹ diligite alterutru ſemp ingeni-
nans. Quid mirū ſi dilectus de dilectio. ſi
cūtis dilectissime et amice p̄ amore ſpi-
quo nemo maiorem habuit caritates fecit
de dilectione iuge verbum. **T**alis rurſū
Arsenius dum post senatoriam et aulicam
dignitatem post multas in ſeculo litteras/ dum consuluisse patrem heremicolā ſine
litteris. ſinis mirantibus qđ cantus virili/
teris grecis et latinis eruditus cum idiota
ſermonem p̄traxisset/ ſpirabundus ait.
In veritate dico vobis qđ nec dum ad al/
phaberū huius ſenis artigī fuerat eniſer/
mo ſuus. nō de scientia quā didicerat ſolā
ſed de caritate que edificat. quā ideo nescie-
bat. qđ nō transierat in affectū cordis. **C**re-
diderat tamen humilis. more discipuli pu-
eri tot expientijs caſtissimoꝝ. affecuum et
ſentimētoꝝ eruditio. qđ fecerat opatiōem in
aquis multis humuluantū fluctuantū
q̄s temptationū in mari cordis. vbi viderat
opera domini et mirabilia eius in profun-
do. ascendens nunc in celos. nūc descen-
dens in abyssos. **C**rede mibi qui tale nau-
gauit mare/ enarrauit pericula et mirabilia

lomus idcirco suadere deuotis quib⁹ lo-
quimur/ vt ſe tradant musicalibus artibus
ſeculi cognoscendis. **L**uriositas enim cul-
pabilis hec eſſer in multis. ſed ſi obuenerit
cognitio/ vel et ſtudio iuuentuſis. vel aliū
defacilitate ſine deſtrumento exerciti⁹ ſanctio-
ne/ non abuſuant donū dei. ſed et opib⁹
gentilium et egiptiorꝝ. dirati/ ſerviant et il-
lis deo/ et ad laudem ſuam/ omnia/ gloriaꝝ
q̄s couerant. **T**anticordū marie fuit ap-
tatum fin omne tempus. nūc ſaltare nunc
plangere. Saltare ſicut in epithalamio ſa-
lomonis. plangere ſicut in trenis Jeremie.
Segatus enim fuit marie ſp̄us ab omni co-
tagione carnalis amoris quem canticorꝝ
verba ſonant. **E**t hoc in laqueum pedibus
infipientium. in foueam et in viſcū cū car-
ne et ſanguine. cū fantasij ſexuum viri et fe-
minæ/ ſi ramen blandimentis carnaliū nu-
ptiarum cor ſuum dederit hiſ cāticis. **I**ta
q̄ ſicut aphid deū non eſt masculus aut fe-
mina. ſic nec in cāticis iſtis et epithalamio
spirituali nuptiali. Et ramen nibil aliud vi-
dentur ſonare/ q̄s dilectum et dilectam. ſp̄o
sum et ſponsam. amicum et amicam. ſp̄le
p̄uſ er oſcula. que qualiter inueniri poſſunt
abs ſexuum diſcretione. mirum valde ſz
tamen verum nec ab animali cōprehensi-
bile. qui non ſapit que dei ſunt. **M**arie ve-
ro ſpiritu cuncta bec facilia. **P**orro delu-
ciu testimoniu babem⁹ ſancti ſenis. **T**uā
inquit ipius aiaꝝ ptransbit gladius. **E**t hoc
plamentum cum multis tempibus. **D**a-
ria cecinerit ſlendo cum flente Iesu. ſicut
gaudebat cum gaudente. **P**recipue tñ hoe
in ſonuſ tge paſſiōis bñdicti filij ſui dñ cū
clamore valido et lacrimis orās exauditus
eſt. p ſua reverentiā. **A**ribolominus fuit eo
ſunc tam in filio q̄s in matre cū cantico p̄/
fundiffime lamentationis/ cāticū aliaſſi/
me exultationis. **V**erum bec et alia que ſe
ſe in gerūt loquēti de maria / trāſgressionē
afferūt et ſuſpenſa tenēt expectationē lecto-
ris. qui gāma nouū cāticordi noui tra-
dū ſoſe retinēt et xnrā pmiſſione. **E**t uero
paſtemus iterū. ne cotinuatio ſiat in cāta-
do minus accepta ſedēam⁹ cū vtrqꝫ ma-
ria ad pedes Iesu. nūc in domo nūc in cru-
celo quētis. nūc ecultranis ſp̄u. nūc plorā-
tis ſub vmbra illi⁹. ſub vmbra illi⁹ quez
desiderabam (loquif aia ſcrā aia marie) ſe-
di. **E**t fructus eius fructus honoris et ho-
uicitatis cū folijs verboꝝ ſuauifimus quez

cies. Non illi qui setotos in ipso naufragos merguntur. nec vnoq; emergunt quia vel non conantur vel conati prius resorberunt. Dediuerat iterum se nec ille Salomonis filium verbo de canticis et hymnis spiritualibus ligata in corde tuo iugiter. et circuia gutturi tuo. qm; illa saperet et caneret gradiendo stando sedendo qz. C Gamma nouum non ideo spernat hō nouum in christo. si senserit se gradiuscum fa-ctu in ipo. Non egit affirmo. tali monitu quisquis vere grandis factus est in christo. Qui exemplo marie quo maior eo humilior. qui humiliori christo proximior simili-or. et intimior. Hic ita loquimur apud eos quoq; exaltatum est cor et elati sunt oculi am-bulantes in magnis et mirabilibus super-se. Ideo nec lactare iam dignantur vbera doctrine pie. Quidni maneant sicut abla-ctati sup matre sua corde arido sicut testa. Poterit apud tales aspectu pmo rei sim-plicitas ruditas breuitas gamma nostri. Causabuntur ipm supuacuum esse. quo-niam absq; eo canticis ipi spiritualibus ac-misticis habende se iudicibus fuerint insti-tuti. vt quid ergo afferuntur noua hec qui dem auribus inquiunt nostris. que nec pa-tres nostri dignati sunt attingere. Autem ter-tius e celo cecidit. Latro qui super senes qui super omnes docentes se intellexit. At vero ista nihil mouent simplices animos. scientes spiritum sanctum spirare ubi vult quando vult. et quomodo vult. Alioquin no-diceretur apud Danielem. Pertransibunt plurimi et multiplex erit scientia. Prohibe-tur pmo q; offeruntur sed non in foro renu-venit clamoso. non in cecis sedis qz libidinum. pstibialis. non in agro boum cuius fratre seniore qui de foris symphoniam et chorum domi non nouerat. Non deniq; p-uerso corde qd est abominabile dissile nec inuenier bonum nec ullam scientiam reti-nebit. Additur et illud. Accutum in vitro. q; cantat carmina cordi pessimo. pcul tale p-cul. C Gamma mysticum non melius for-mare possumus qz ad exemplar domini no-stri Iesu xpi crucifixi redicat puer in chri-sto. Croix de pardieu gallis. C Hoc plae-ct signaculum qd maria posuit supra cor-suum in meditationibus et sup brachium in opationibus. Que gloriatur in cantricis dicens. Fasciculus mirre dilectus meus mi-hi inter vbera mea comorabitur. Fascicu-

lus utq; punius humilis et paucus quale querimus esse gamma nostrum. C Recedant vetera de ore vestro dicebat illa cuius cor exaultabat in domino. vetus anna ma-ter noua qz deus scientiarum dominus est et ipi pparantur cogitationes. Nolite ergo multiplicare loqui sublimia gloriantes ni-si forsitan in domino. C Dibi absit gloria ri cantat Paulus renouatus de saulo rete-re. nisi i cruce dñi nostri. Iesu xpi p. que mihi mundus crucifixus ē et ego mudo. C In ius iterum hec verba sunt. Nō enim iudicau-i me scire aliquid inter vos nisi. Jam christū et būc crucifixū. qui et bucinabat omnib; de cetero nemo mihi molestus sit. Ego enī stigmata Iesu in corde meo porto. C Su-us quoq; coadiplicus Petrus xpo ait passo i carne. et vos eadem cogitatione armamini. Nam crucis lignum salutare est qd ad p-mam dignitatem renouavit omnia. Sic pollicitus fuerat xpus dicens iudeis. Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahaz ad meipm. In qua tu benignissime et innocē-tissime Iesu ppndisti. vbi fuit extensum tun corporis organū. istar tympani. vbi ce-einisti verba salutis nostre. vbi quinq; pla-gis capitalibus quasi totidem notulis vel characteribus te insigniavi. et proprij san-guinis minio rubricasti. vbi tu piscina p-batica salutaris. quinq; porticus vulnerū habens. dedisti baurire aquas in gaudio o-fontibus saluatoris. picipue tibi p-senti tecq; videnti tibi concinenti o beata beatarii. tu digitulos illic cōplodebas quos sp ad bel-lum spūs docuerat benedictus deus. Qui mirra stillabant pbatissima. qui appbēde-rūt fulsum. p tunica viri sui et filii Iesu que-cibauerat quem contrectauerat. cuius la-crimas siccauerant et nunc describebat si-bi cū sensibus alijs quinq; voces inenar-ribiles cantico di quales inquirimus. C Gamma mysticum fas nobis est ad qn-q; notulae seu voces vel litterulas pun-cta vel characteres figurare. Sic licet homo no-ster vrt. crebro nobis aduersus. nihil o-minus loquebatur de ipso mysticus sermo prophete. Tu vero vnamis dux meus et notus mens. Qui simul mecum dulces ca-piebas cibos. in domo domini ambulau-i mus cum consensu. Tunc recolens dissidi-um per demones ingestum. cōuersus ad illos imprecatur venire mortem super illos. Ex hoc pdicto tamen tante latitudinis

D 4

mysterio hoc enim trahimus ad rem presentem / q[uod] vetus homo dux est noster q[uod] ne celles ē fīm phīz quēcūq[ue] intelligētē fātāsmata speculari et a sensib[us] cognitionem accipere. **L**ōsentaneuz est igitur γamma noui hominis / cōsonet ad gamma veteris. et si nō sit in omnibus prōsus idem. **H**oc autē gamma / q[uod] manuale pueris institutu[m] / sex vocib[us] diffinitur. licet fīm frāsim et thesim multimode reperitis. que sunt. vt. re. mi. fa. sol. la. **T**eneamus pīnde fīm phīcam disciplinā q[uod] oēs veteris hoīs voces seu notule passionū / reducuntur ad quattuor notas a poeta. cui cōsonat apud boenū phīa. **T**u q[uod] q[uod] si vis lumine claro rē. Deniq[ue] complectitur illas ecclēsia mater nostra dum canit in prosa. **L**ōfusa sunt hic omnia. spes meus meror gaudium. **E**cce quatuor voces expōssas quas enumerando dedit eccia q[uod] tam aliam intelligi. dum confusas esse notat. quasi vīc[us] vna sit ex omnibus aut multis composita. resultansq[ue] sicut ex quatuor elementis simplicibus mixta fiunt. hanc certe compassionez nominamus a con. q[uod] ē sīl et passio q[uod] sīl passio. hāc alī possum[us] noīare miserationēs seu mīam. cuius te matrem et reginam p[er] orbem terrarum confiteatur ecclēsia. **O** maria. **G**amma. a. mīticuz potest elegiā diuina cantatricē amozcastorum sub dupli ci metro complecti. **A**sita/ mor gaudens. spes. **E** compassio iora. **O** ni met v. q[uod] dolens odit et ista notes. **B**ene dictus deus factus p[er] nobis verbū abbreuiatum / qui nobis hoc breue verbū post multram conquisiōē suggere dignatus est / q[uod] emulatur signum ihau. cor sīl q[uod] tensum q[uod] in ipo. **J**esum xp[istu]m representat q[uod] simul ad puerile γama veteris hominis se conformat. q[uod] pīnde phīcis discipliniscū theologicis anagogis resonanter est accommodum. q[uod] quod ad extremū quodlibet cāticum. sit psalmus. sit hymnus. sit in sono tube. sit in cythara. sit in psalterio. sit i rym pano et choris. sit in cordis et organo. **D**eniq[ue] quōlibet omnis spūs laudet dominū poterit annotari. **P**ape dicet aliquis nīmū grandis est hec promissio. Grandis plane sed simplici corde recepta. fidelis est et vera p[ro]prio illo qui dicit **D**ilata os tuū et implebo illud. Qualiter impleverat psalmistam qui dicebat ex sententia. **I**mmisit in os meum canticum nouum / carmē deo nostro. **C**onuertamus oculos etiam car-

nis ad signum q[uod] exaltavit deus in nati-
bus. cuius typum tenuit enēs serpens
exalteat in deserto. **E**cce istic est longius
do latitudo sublimitas et profundum. **E**cce
quattuor extremitates inspicimus. et sub
limi sursum rationabiliter collocamus pri-
mam litteram que gaudium et amorem si-
gnificat. quoniam vertitur ad celos ybini
bil quod nō sit gaudiū exerceatur. **B**lorio
sa inquit psalmista dicta sunt dete ciuitas
dei. **S**icut letaniū omnium habitatio
est in te. **A**c perinde resonantiam ab. a. ro-
cali prima gaudio vel amore nostrum gā-
ma tanq[ue] a digniori sumit initium. **L**e-
terum collocoamus in extrema profundis-
tate deo:sum. v. vocalem que designat dos-
lorem et odium. Nam profundum inferni
quid aliud sonat. rbi dolor et fletus et stri-
dor dentium. odium quoq[ue] priuat dei san-
ctorum sanctorumq[ue] omnium. Ponimus
subinde in tono sub brachio dextro. e. vo-
calem que deputatur spei significande seu
desiderio. Nam et illic sperauit beatus la-
tro et sperans audiuit. **H**odie mecum eris
in paradiso. Dehinc transeuntes ad tonū
sive brachium sinistrum / configim⁹. o. vos
calem que timorem infirmat. Quid enim
terribilius q[uod] vox sinistra sonatura. Di-
scidite malidicti in eternū. **S**ic bēmus
quatuor orbis ex rema que sunt orien[s] **A** occidens. **S**eptentrio. **E** meridies. **O** tan-
q[ue] in vulgari rota sunt. fiat hec revolu-
tio. **R**egno. a. regnabo. e. regn avi. o. sum
sinc regno. v. Amplius in **X** littera que cir-
ca tempus nativitatis christi. litteris lati-
nis addita est aptissime vocales quiaq[ue] si
tuamus tanq[ue] in quoq[ue] zodiaco sit. Atue-
to respicientes in actorem et consumatore
salutis nostre Jesum confixum in medio.
quid aliud queso videbimus. q[uod] aliteram q[uod]
si mixtam ex omnibus compassionez quaz
I vocalis notat. a qua nomen Jesu incipiit.
Hinc est nostra redemptio amor et desi-
derium. **H**inc deus meus ait psalmista et
misericordia mea. **H**inc appellabat Ignatius
amorem suum crucifixum. **H**unc andreas
moriturus videbar in spiritu atq[ue] de
crucis supplicio gestiebar. **V**idit h[oc] fran-
ciscus quasi seraph alatum quando quins
q[uod] stigmatibus seu signis conscriptus ē ab
eo sensibili libro carnis. **H**uc inspiciēt p[er]ssi-
ma mater misericordie. nonne poterat vni
verbū **I**saia posū. **V**eter meus ad moab

quasi cythara sonabit. **D**oab interpretat et patre, quoniam a patre et filia genitus est. **H**ic licet prauus et ex damnato cōcubito fuerit, mihi psit tamen ut per metaphoraz significet Iesum, qui ex patre deo et filio est et maria cōceptus est, non virili semine, sed mistico spiramine. **A**dbuc enter marie beatificata muliere de turba. **T**unc sicut cytha ra nervis tortis extensis et siccatis aptata sonauit ad te būdicū fructus ventris sui. **I**n cuius corde tūc indissonant hec oīa spes meus meror gaudiū. **N**ō dubiū quin patiter cōpassio q̄ ab vetero egressa est secum. **E**cce q̄ instar moysi et bezaleel fabricantū fedenis araham fecimus gāma nostrū fm exemplar qd̄ vidimus in monte, quem motem ex lapide abscliso sine manib⁹ tradi dic daniel cōcreuisse et impleuisse terram, et hic est deus noster Iesus xp̄us, lapis quez reprobauerūt edificates factus est in caput anguli, lapis q̄ digiti dauid goliam p̄stra uerūt. **L**ouptemus deinceps ad gāma manuale spūale n̄m / et attendam⁹ q̄ sex notulennoianq̄ quinq̄ vocales, si cōsonātes detracteris, que si ordinātur ut ponatur bis, a.l.a scilicet in fa, et la. **L**ibscit autē freqn̄ter fa, in mi, p, b, molle. **E**t est ordo talis, v, e, i, a, o, a, s, et, l, a, la. **D**eniq̄ cōstum ex veteribus est coniūcere cantus est sensualis traditus p̄ has quinq̄ vocales, imo et qui dam discantus quē cōtrapunctū dicimus neumara deniq̄ sic insinuabātur que sunt cōsonātie tonoz finales. **S**ic ordinavit p̄ mun hymni metrū de Joh̄e baptista q̄ dixit. **V**it queant laxis resonare mira famuli solue labia. **E**rubescant hic nostri sapientes et prudentes in oculis suis, quo sum nibil oculus nisi sublimē vult inspicere, qn̄ ip̄i summi prophete carmina sua digesseruntq̄ literas alphabeti, nō sine misterio ut treni Jeremie, ut Salomon de muliere forti, in misterio sacre legis aut virgis glosiose, ut p̄s, p̄terea. Beati immaculati p̄tonabia decurrens, ut alter iste psal. Ad te dñe leuaui aiam meam tē. Quid ultra? Ut debis sile in ecclesiastico hymno. A solis ortus cardine. **E**t Hostis herodes impie. **C**oluit p̄tra dñs noster Iesus q̄s magnū aliqd̄ in seminario litterariū designare qn̄ vehementer exaggerans dixit. **A**mēdis co robis, nec vñ iota. Ecce iota neutrī generis sicut de gamma ponimus, qd̄ apud grecos est littera quinta, apud nos, g, nec

vñus apex transibit a lege donec omnia sis ant. **D**orro non minoris est ponderis / q̄ se Iesus alpha et o dignarus est nominare. **M**otus est inde fortassis abbas Joachim ut et seminario, i. litteris alphabeti intellectum colligeret p̄teritorū futurorum q̄ tempoz. **C**onsonant hec omnia nepotius irrideatur gamma n̄m / in cui⁹ ordinatione sequi videamus non voluntariam tanūmodo, sed naturalem, que metiri nescit impositionem dicens. a. e. i. o. v. **U**bi sub iepo psalterij sonus inchoat a sursum corda, et prodit velut in decorum, qd̄ sentit vñus quisq; qui solerter aspiratiōem nota uerit, quemadmodum p̄ores grammatici p̄orsus oculati et cordati yiri sapuerunt. **E**st autem gaudium vel amor sicut in quadam latitudine cordis. Deinde sicut et spes contractior est. **H**ebinc mollior est sicut i. compassio. **P**terea significans metum, et v. dolorem vel odium ad labia, q̄s perueniant. Ac perinde gravitatem ipsius sicut primis sublimitatem damus vel acutiem. **P**ossemus adaptationes alias sumere vel ex quattuor elementis et eoz qualitatibus p̄mis, vel ex dispositione celestiu planetarum, vel ex cōbinatione seu cōfiguratione complexionis humanae et humoribus ipsum corpus per nervos et arterias agitantibus, sed ad p̄sens sufficientia adaptaciones premisse, si descriptiōem addiderim manualē, sed gamma p̄out dere clarissima promptissima dici mos est supra digitos posuimus. **S**cimus in manu quin et digitos esse, sextum monstra quedā habent. **D**ividuntur aliquando tres contra duos, de deo dicit Isaías q̄ app̄edit tribus digitis molem terre, de christo q̄ misericordium in auriculas surdi et audiuit, q̄ p̄terea dixit Lbome Infer digitum tuū buc latu ostendens, ut certus fieret per digitū Legimus quoq; digitos apud Danielem scribentes in pariete. **D**ane ibet phares Describens quoq; sapiens stultum dicit, q̄ dīgito loquitur. Non culpans, quia dīgito loquitur, sed q̄ discole peruersi et loquunt illud scilicet secundum Isaiam quod non p̄dest. **H**ominantur ad extremum hi qn̄ et digitū. **P**ollex Index Dediūs Dediūs Suricularis. **C**ur autem bec omnia, nisi p̄ collatione rationali vocaliū que cōponunt gamma nostrū, quatinus in digitis possit tam oculis se prodere q̄s auribus

loqui exemplo monachorum nutibz loquen-
tium (vel aliorum in gamma cantantiū). Pol-
lect tanq; pollutior et drgnior habet a. gau-
dium. Index monstrans nō iam habita s; p-
rima et certa haberet e. spem. Collocatur
in medio longiori breuis. In ille ratione p-
ductius Nonne pterea timor. o. medie est
qui peccatum expellit. Demū dolor. v. datur
auriculari. q; sola veratio dar in intellectum
auditui. et aures quas culpa claudit aperit.
Hesunt quinq; lampades mystice lucetes
in manibz virginū prudentiū ad illumina-
tiōē sensuī quinq; suoz. **C**āma nō
nō idcirco iudicandū supuacū. q; nō pre-
stat sua cognitione cōfertim canticoꝝ exer-
citorum facultatem. Horatius hec cōsidera-
tio ppter illos qui fortassis auditu pmo su-
spicabūtur hoc fieri debet si dicēda sit ars
talism efficax aut utilis. quos arguunt alie
quelibet artes. ipa in p̄mis grāmatica quā
non pterea totam cognoscimus si suū tene-
rimus memoriter alphabetū. Sic de mu-
sicali gāma manuali. Sic de p̄ceptis rhe-
toricis quali dicit rhetor precipiūs/absq;
vsi et exercitio et vivacitate ingenii nequa-
q; sufficere. pdesse tamen ad certiorē fide-
liorem q; noticiam q; quis sine alphabeto +
sine gāma manuali. sine rhetorica arte m̄l-
ti loquuntur. cantent perorent ap̄tissime.
Sic in p̄posito recipiatur gāma nouum si
ne quo tot litterati tot illitterati. cecinerūt
in cordibus suis domino. **A**ltius quia
pmissum est considerationē pcedenti / pos-
se gamma nostrum ad omnia cantica my-
stica. illa erit que per instrumenta se demō-
strent. Et hec pars tractatū specialē depo-
stulat. Dicimus ad p̄sens quantū latit eē
p̄ declaratione pmissionis opinatur.
Concurrunt siquidem in musica sensibili
sine fiat cantu siue pulsu siue flatu/agens.
passum. mediū. sonus. obiectū. Sicut in
psalterio est ille qui ludit tauq; agens et ip-
sum vas siue instrumentū psalterij. est me-
diū sc̄a et repercutit. est ip̄e sonus qui
est qualitas sensibilis ab auditu. prie pce-
ptibilis. est obiectū littera sc̄a seu psalmus
qui cantat siue sensus eius. **C**onstat au-
tem q; gāma manuale / non agit persuā co-
gnitionē aliquid istoz. quia nec causat ip-
sum qui agit. nec passum in quod agit. nec
medium per quod agit. nec sonū quez effi-
cit. sed est tantummodo quoddam exempluz
exterius quod aspiciens ip̄e qui agit / for-

mat in animo suo vel in corde / spēz seu mo-
dum cantandi. Inde est q; potest aliquis
habere ealem formam seu speciem in anno/
qui nullum formabit canticum. vel q; nō
vult vel quia non potest ppter defectum in
strumenti vel mediū. **A**rs ista nibilomin⁹
manualis / non dicitur inutilis. quoniam
docet numerū pondus et mensuraꝝ qui
bus est formandus sonus ut reddatur ar-
monicus. **D**iscrevit vtraꝝ qui dicitur Ex-
erce studium q; quis p̄cepis artem. Quali-
se exercitio probabile est mariam occupas
se nutriendo puerū Jesum. vocaliter criz
concinendo / instar angeloz canentū Blo-
ria in altissimis deo. **E**t hoc vel ad pueri
reuelationem mammabilis dormituri. vel
ad deuotōem simili et consolationes tem-
pore peregrinationis sue psallendo nunc
Magnificat. tunc **B**enedictus vel **H**unc
dimittis. vel alia cantica syon cuꝝ psalmis
quos de filio suo nouerat. p̄betice compo-
sitos audiente crebro cum religiosa pietra/
te sponso suo virginali. **J**oseph ubi et pre-
ueniebant angeli cōiuncti psallentibus in
medio iuuenculari tympanistriꝝ. **E**t ibi
puer Jesus benyamin adolescentul⁹ in mé-
tis excessu. Quas hoc loco poetarū musas
p̄tuleris verbo sapientie / quod est fons vi-
te. non equi voluentis pēde productus in
pernaso monte. sed emanans a throno dei
cristallo similis a monribus eternis. quem
fontem ambiunt pro musis nouem ordies
angelorum. qui non cessant una voce laudare.
benedicere. glorificare viuentem in se-
cula non palladem fabulosam sed sapien-
tiam dei veram. **V**erum p̄gamus ad reliq;
Gamma mysticum plus confert in can-
ticordō seu canticordis sp̄ualibꝝ / q; ma-
nuale gāma in cantico sensibili oris vel in
strumenti musicalis. **D**oc est profecto no-
randum valde mysteriū quod elicitur et p-
missis in assignatione distinctionis cani-
cordis a cantico oris. quoniam p̄mū lū-
berū est elicitur. non scdm. **L**ocurrit in p-
mo voluntas hominis p̄ agente simulpa-
tientie et medio nil aliud est q; liberū velle
suum. **P**otest igitur dū vult et q; vult p̄fa-
lere in se iuxta exemplar quod inspererit in
gamma nostro. nūc cōcinēdo p.a. gaudiū.
p.e. spem. nūc p.i. cōpassiōem. aut si volue-
rit fiat ī se. q. timor. vel. v. dolor. grauis. **P**u-
to q; q; h̄ sapiēter nec minus bumsliter ac-
tenderit cognoscet fructuosum esse gamma

nostrū. Fructuosum dixerimus ut nonella corda in Christo dū aduenierit ips amantū iūtra pabolam Ezechielis. dum cuaserint in etatem illā in qua sive sint libertatis plibit ro voluntatis ut ament et cantent. Sciant paulatim cōponere cātica amatoria cātis simi cordis. ut addiscāt hymnis iam cōpositis suis affectus cōsonare. quēadmodū nouerat beata illa aia marie frequentando dulcia cantica canticorum q̄ dicuntur dragma vel dragma vel dragmatica. vbi sc̄ sit a mantū mutua. nō exp̄ssis nominib⁹ p̄p̄is allocutio. Inchoante dilecta et dilectio m̄dente. Itaq̄ vox oris vox iocunda vox de cora qm̄ laudi cōcanora pura est vox cordis um. **G**amma misticū potest ad cōsonantias musicales que vulgariter appellantur tertia. quinta. octava. descriuire similē et ad tonos seu neumata. Posset hoc intuitu p̄mo videri cōtrariū p̄dictis de distinctione canticordi a cantico oris. qm̄ fit introrsus canticordū nec p̄cipiat cū eo alienus. nec p̄csequens ipi cōsonat p̄ diatesseron aut diapente aut diapason. Qm̄ insug aduersari videtur illud phisophicū. q̄ impossible ē intellectu simul plura intelligere. Similit igitur nec canere seu notularē. deniq̄ nondum apparet ars tradita de tonis affectiōnum quēadmodū de vocalib⁹ neumis inuenitur. **D**ifficilia ista nec vſitata fatur. sed nō nihil nos speramus esse dicūros. Legitur beatus Ignatius vir tot⁹ igne cordis et phisocarp⁹ in p̄pm̄ voces angelicas audisse supra montem vñi qui p̄missis antiphonis cōsequēter intonabat hymnos. quēadmodū deduxit ad ecclesiā suam celebrandam. Si voluerit igitur aliquis cantare in corde suo. exemplo annē et apli et plurimoꝝ cur non poterit sibi componere neumata iuxta variam psalmoꝝ et affectū qualitatē? Hoc autem vocabulum neuma cur ad signandū sp̄m̄ sanctum tractum est non satis inuenio. nisi q̄ spiri⁹ tus domini cōtinet omnia. et scientiam h̄z vocis. qd̄ p̄spicuum fuit in aplis. Significat autem neuma cōbinationē vocum vel notularum ordinatā. Porro sicut adolescenti discipulūrū p̄mitus ut notulas et voces cantici oris sciant nominare. digitis iuncturis q̄ iungere. sciant postmodum dum nunc uno nūc alio modo cantādo combinare. Deinde litteram notulis applicant tandem generatur. in eis ars

cantandi sine numeratione cuiuslibet notule. Impedirentur enim. que si pfecta est dicente philosopho non deliberat. Nō aliter q̄sto fuerit aliquis in meditando veritas salubreḡ habilior. in canendis affectiōnibus ordinatis agilior. tanto fit (ceteris parib⁹) ad canticordū p̄mptior. adeo q̄ vocales quinq̄ poterit in quolibet verbo representas. ad meditationē reducere cum affectu. **S**ed quia non omnī est hec exercitatio. poterit saltē vñusquisq; dum senserit euaginatiōem sue mentis extra litterā vel sensum eius redire p̄tinus ad cor et discere velutq; interiectiōem et suspiriū vel gemitum. Op̄ timore. Ap̄ dolore. Ip̄ miseratione. Et p̄ spe. Et p̄ spirituali leticia reparanda in se. Dicemus hic vñū p̄ vagis et p̄fusgis in cantibus ecclesie. qd̄ pium valde nec obliuionē tradendū ingrat. Hesi quidem q̄stum liber oberrauerit in cogitationibus etiam criminalibus. si rediens hoc mō ad cor ingemuerit dicēs. Penitet me Reddi cōtinuo virtus efficax et viua p̄ suo cantico nedū interiori sed vocali. quis ex proprio fnerit origine culpabile. Nihil enī prohibet diversorū eundem acū exteriorem naturaliter fieri nūc bonum nūc malū moraliter. Hinc Zimbrosi⁹ monet in hymno. Flāmescat igne caritas accendat ardor. p̄ximos. qm̄ si caritas esset. non erit iam relutes sonans a cymbalū tinniens. **G**amma misticum. fas est multiplicare fīm frat̄sim. hoc est elevatiōem et depressionē sub dictis quinq̄ vocalib⁹. et amplius q̄ multiplicetur gamma vetus sub secnotis vel vocibus. Exemplū fuit in spiritibus christi et marie. qui voces affectū elenauerunt vñsc̄ ad clamorem altissimum. et ad humiliatiōem inatttingibilem deduxerunt. Sic de beatis spiritibus dicit psa. Hirantur hic elevatio. et deficiunt hic omnimoda depresso. Nō est igitur necessaria multiplicatio fras̄is quinq̄ vocalium. in gamma nostro. Nō sīq̄ multiplicatiōem figurari vellet. poterit h̄ vñp̄ additionē p̄uctorū in sursum vel depressionē in deorsū. aut certe p̄ lineas quinq̄ vel sex. istud ostendere vel in libris instrumentis exemplum. **G**amma nouū multiplicatur fīm thesim. p̄ductiōes sc̄ et breuiatiōem p̄ pausas insug et diapsal mata. Rō silis est ad p̄cedentem significatiōem quam vocales recipient. scdm q̄ in anteriora fiet punctuatio plus aut minus

Hoc autem facere non est oīm sed cōtēplatioīz et meditatiōz qui p̄ cōsuetudie exerūtatoī sensus habent. **V**erū attendēdū est illud p̄b̄. **F**abricādo fabri sumus Ita d̄ cantico. **S**pectaculū istud grātissimū cēnere erat apud dēū et marie sp̄m. **Q**uanta putas intercīsione vocis cordis q̄stis cum interūllis nūc celeriorib⁹ nūc tardiorib⁹ cantat dilecta dēilecto. **D**ilectus inquit meus mibi. **O** q̄t dedit intelligi vocē frangens rep̄mens et secūlū multa volutans p̄iusq̄ subū geret. **E**t ego illi **C**āma mīsticū canticordi recipit cōsonantias intellegibiles a sp̄u cantante in ordine ad exteriōra cantica vel cordis vel oris vel operis. **Z**eneamus in p̄mis certū de maria/q̄tāticū liberum mētis derūtabat p̄ impūlō or ganū cordis carnis. **P**robabile est insuperimo certū ec̄ euangelio q̄ cecinit cātico or̄ dū cosonans iubilationi. **E**lizabet t̄ suo ci clamose t̄ magne. **B**eata q̄ credidisti. **L**a pauit os ut caneret secūlū. **M**agnificat ania mea dñm. **Q**uid si addiderimus cōsonantiam pueri Jesu/si Joseph virginalis sp̄si. **A**mo melodias sp̄u angelici/qualiter concessum est marie magdalene. **Q**üiter Ignatio. **Q**üiter Vincentio. et ita de plurimis audiēre. **Q**uib⁹ probabile est illud euenisse cōsonando sibi. **I**n cōspectu angeloī psallam tibi. **A**udi q̄d Agnes de agno suo philocapta gloriatur. **L**uius inquir organa mibi modulantib⁹ vocib⁹ cantant. **N**ōne tibi p̄ suāsum est mariam dū fuit. p̄cima morti/cignēū aliqđ suauissimū in sua resolutiōe cātasse. **S**ic de xp̄o dicit p̄s. Ascendit dē in iubilatione. et dñs in voce tube. **F**allor si nō addere fas habemus ad cōsonātiā marie carmina omniū celestū terrestriū et infernoī. **Q**ualiter eccia hymnū sat di. Aurora lucis rutilat. celū laudib⁹ intonat. mundus ecclitans iubilat. gemens infernū v̄lulat. **Q**d̄ si mirabiliter aliqđ posse stridores inferni fletus. v̄lulatus et ve. cōcineū celo et sanctis eius. Attendant q̄ pacto sit vt leetur iustus cū v̄derit vindictam. **Q**uo pacto rursus p̄t hō etiā viator repare videlz carmē suū q̄stūcūq̄ dissonū p̄us p̄ obstre pente malā volūtate. dū tradit se ad penitētem affectū. vt q̄ p̄us erat sub tenore dānantis iusticie/nūc fiat sub molli cāntu cōpatiētis et indulgētis mie. **E**xpectet m̄ q̄s q̄s ē h̄mōi lamētationes et ve canendas sibi ee. q̄m mandauit dūs in nocte culpe vel pene

canticū eius. **D**issonant venialia pluri ma sed ip̄m carmen non obrumpūt. **R**esarciunt potius assiduis suspirijs ingemiscēdo nūc p̄. v. nūc per. o. nūc p̄. i. sperando deniq̄ vel gaudēdo p̄. e. a. **A**tuero non opus est hic et nūc carmina veteris hominis venūdati sub peccato vocē babens obtusam et raucam vel pene nullam recordari. **Q**uis mutua cōpatiōe nūm canticordū cū gāma suo suauius appareret. **Q**uis p̄t rea redderetur creditib⁹ alī hoi quicq̄ sp̄ualis affirmat de canticis p̄prijs suis q̄ iocūditib⁹ virtuosis. vt si fieret compatiō philocapti fatui cū casto philocaprio i celesti amore. ebrij carnaliter cū ebrio sobe sp̄ualiter zelantis seu zelotipi/prauiter aze **E**lo bono f̄m sciam. **E**t ita de silib. **C**iebat obiectio superius q̄ mens nō p̄t itel ligere nec exinde cantare simul plura. sed a p̄ud phos cōquisitio remaneat. **C**ertū nobis est animam marie t̄ multo ampli⁹ chisti/beatos q̄z sp̄us/tam in verbo q̄z in proprio genere/tot simul intueri tot simul obiectis affici q̄ nō est numerus. **C**lidit Bñs dictus q̄s sub uno salis radio mundū collectū. **C**olligit Ancelmus ex gaudiōz reflexionib⁹ gaudium in quolibet infinitū q̄n cape sed intrare dicitur. **V**ider oculū atboros innumerabiles radiante sole. et p̄tem totam hemisperiū circūgiratione facillima cernit. **D**orro quid auris in iocundo murere riui. quid in tremoribus cordarū vel cymbaloī ifiniis valeat p̄cipe cognoscim⁹. **S**iquidem sonus omnis minutias secūlū dū p̄portionem habet infinitas. sicut et omne continuum in semper diuīsibilia secale constat esse. **A**mplius in tonis sensibilibus videre est sugynum tempus/posse fieri verb. ala seu floretes vel flosculos p̄ minutias norularum/quađoq̄s quattuor q̄n q̄s ser. **T**u. it qui p̄cipiatiōem ad octo de ducunt. incta vocis molliciem ducibilem. **Q**uanto facultas talis amplior esse in canticōdo mentis censenda est. **E**xemplificemus in. **A**. gaudiō. et in. **V**. dolore. t̄ singulūm borum ad denarium facilē deduciōne flectamus. et ita de alijs tribus fiet per spicuum. **E**cce gaudeo primo quia sancte gaudeo. **S**ecundo quia non male gaudeo. **T**ertio quia sancte spero. **Q**uarto quia nō male spero. **D**uinto. quia bene misereor. **S**exto. quia non male misereor. **S**eptimo iterum gaudeo. q̄z sancte timo

Octauo q: nō male timeo, nono q: rite do
leo vt in pñia. decimo q: nō male doleo. vt
de seculi tristitia. **R**ursus idē apiamns
in. v. dol ore qsi viceversa. Ecce doleo. pri
mo q: male doleo. secundo q: nō bñ doleo.
tertio q: male timeo. qrtto q: n bene timeo
qnto q: male misereor. sexto q: non bñ mi
sereor. septimo q: n bñ spero. octauo quia
male spero vt in vanis. nono q: male gau
deo sic q exultant in rebus pessimis. decimo
q: nō sancet gaudeo de diuinis. **P**osse
mus formiter ad hāc multitudinē oñdes
req: non ē psalm⁹. non versus psalmi. non
vbi. n̄ deniq: sillaba ad quā t fm quā nō
possint psonae ad vocalē suā sit. a. sit. e. sit.
i sit. o. sit. v. voces spūales qualibet t quot
liber de promere. **H**ic Maria in suo ma
gnificat oēm vocē musicalē/agili voce
pcurrit. sic in alphabeto. sic i p̄r noster. sic
in suo Bne maria. sic in Credo fuit. ea vi
uete cōpositū. sic in Bndict⁹. sic in nūc dñs
mitt⁹. Quid conoz p singula cū i qlibz hym
no. dicā ampli⁹ in qlibet verbo suo/ p oēm
vocalē p se vel primis p̄cincere fas bēbat
Irrideat nūc aliq: si p̄t si audeat gāma
misticū. imo vero n̄ lā irrideat. n̄ reñciat. n̄
spuat. qz si sapientia ē ipē audiē sapientior
erit. si insipiens/poterit ad sapiam venire sa
lutarē giter laudis. si vacet vt videat. si q
escat vt audiat. si orer vt sapiat. si mereat
p orōem. tādē agnoscere qd psalm⁹ iste so
net. **H**ūs pp̄ls q scit iubilatōe. **G**āma
misticū p̄t exponi v̄lāpliari p nomia qnq: p
assionū qī totidē vocū. l̄ in p̄noratiōe/ v̄
ba seu v̄bula deficiat. Et p̄mo sp̄s oīs tē
pantie t fortitudis q̄ sūt in p̄cupiscibili et
irascibili mediāt inf passiones v̄triusq: v̄
tiosas. **S**z discurrāt p singulas voces.
Ecce reducūt ad. A. delectatio. qsi qdaz
delectatio. qm vt lac se infūdit dū medita
tio p̄mit. affectio sugit. **L**eticia qsi latitia.
q: dilatat. voluptas q̄i voluntatis. n̄c bac
nūc illac/circa rē dilectā ap̄phensā. **J**ocun
ditas qz puocat ad iocū q̄ facilis est necla
borat. **H**ilaritas qz se foris facieten se ex
plicat matie p oculos in honore leto. **A**la
critas q̄ est vigor vtēdi se t suis officijs ex
pedite. **L**iqfactio q̄ se p̄prijs terminis non
p̄tinet pl⁹ q̄ aer aut aq. **S**labit in rē amatā
Defectio q̄ n̄ subsistit in sua v̄tute conatu
v̄lōpatōe **S**z cadit in rē dilectā sic liqfactio.
Ebrieras q̄ n̄ videt eē sui p̄pos p amoris
magnitudine. **S**atietas m̄ q̄ n̄ excludit d

sideriū **S**z fastidiū vt ibi/fruiū nec fastidiū
q̄ frui magis sitiū. **F**ruitio q̄ ē inbelue in
re amata p̄t se cū q̄ete. **T**ransformatio n̄ p
subam **S**z assimilatōz q̄litatinā in amore vi
uo. exultatio. tripudiū. iubilatio. plausus
saltatio. gr̄atatio. vor laudis. **R**edu
cūt ad. E. spēm q̄ n̄ accipit h̄ put est virtus
theologica **S**z generalit p desiderio boni fu
turi. tēdētia. expectatio. elurie sitis. ardor
audacia bona. ira bona. ieb̄ bo⁹. anhelatio
emulatio bona. suspiriū p̄cupia. **R**edu
cūt ad. J. p̄passiōne. misatio. mia. pietas
mititas. māfuetudo. benignitas. libalitas
munificētia. elemosina. i. affect⁹ mīfandi
tā in spūalib⁹ q̄ in corporib⁹ incōmodis
Reducūt ad. O. timorē. fuga. despatio
bona. segnities bona. stupor bon⁹. admiratō
erubescētia bona. v̄cūdia bona. horror. ago
nia. trepidatio. formido. abominatio p̄cti
nausea voluptatis male. fastidiū bonū. te
diū bonū v̄te b⁹. timor reuerētialis q̄ est q
dā resilitio in p̄priā p̄uritatē. ex sideratiōe
superioris maiestat⁹. aut ē resilitio formida
bil ad p̄priū adiutorē cū sideratiōe vigēt
necitatis. **R**educūt ad. U. tristitia. tri
tio. dolor. odiū bonū. detestatio. iudicia bo
na. cruciat⁹. torso. plāct⁹ seu plāgor. lame
tū. rugit⁹. gemit⁹. v̄lūlat⁹. lāguor. **P**os
sem⁹ oēs bas qnq: resonatiōi/i aspectu cru
cis notare t in. e. l̄ra. In tpo qz q̄ fuit in mi
sterio reclēpt⁹ qnq: scilicet. **S**z t in mīre ei⁹
fm euāgelij tenorē t notulas. **C**lis audi
re cāticordū marie in. a. **D**icitā mea dñz
Uis in. e. Ecce acilla dñi fi. mi. fm. v. tuū
Uis iu. J. Ulinū nō bñt. Uis in. o. Tur
bara ē in voce ageli t timuit illo ire. **Q**uis
nēpe. Joseph sp̄sūt n̄ dubiū qn̄ sp̄sa ma
ria timoris p̄ors fuit. Uis in. v. Ecce p̄
tu⁹ t ego do. q̄re. te. Uis rursus in. J. siml
oia p̄sonātē. Erige cordis aures ad voces
spūs sui. dū. p̄priū filiū / dū dilectū oris sui
viscerē qz suoz t votoz. p̄sensit crucifigi p
redēptiōe nīrī. dās nob illum v̄riq: cū gau
dio t exultatiōe q̄ sumā supabāt carnis agu
stā. Alioq: q̄liter ip̄lesser qd̄ d̄. **H**ilarem
datorē diligit d̄s. Desideriū rursus qd̄ ba
buerat cū filio nos p̄ crucē redimi / dū im
plebat. Hōne q̄so delectabat. **H**unqd̄ nō
p̄tere crediderim⁹ cā p̄gratulasse saluti la
tronis cū audiuit a filio. **H**odie mecū eris
in padiso. **L**ū orauit ifup fili⁹ p̄ p̄seqnrib⁹
P̄dimitte ill' qz nesciūt qd̄ faciūt. **C**li
derer supflū? supp̄icātū p̄ bas qnq: voces
3i

incipit p. molle cantū mie q. nū hoībī accē
ptabili eē dy velle intimare. **E**xhibare
scē ad hec t. spērātu q. pīeras mīfānde bō.
Quid vltra negare tibi mī mie poterit si p
priū p te filiū s̄ensit offerri tante miseric.
Quid s̄cedet brūficara in cel. q. talia dabat
in terr. afficta. **P**erdidit miseriā nunq d
mīam; p̄didit passiōz s̄z nunq d cōpassiōez
Perdidit pfecto cōpassiōne affictiū sed
reinet passiōz electiū atq succursuam
Reddam ei viciſſitudinē. q̄līter h̄ inq
es fieri. Aptem ei iugiter voces cāticordi nrī
p. v̄ba cāticordi sui vni verbo euāgelij. **C**o
cordem p̄iter voci filiū vocē volūtati ure
q̄dūq dicerit vob̄ inq facite. **H**z h̄ q̄dū
q̄ facere scis oīno n̄ posse nos obtā nīsi di
cēs filiū tu dederit voci sue vocē v̄tū. In
cū v̄bo lacāres opatiōis rhete t̄ sil opēfe
rēte cōpleam iussū tuū. q̄dūq dicerit vo
bis facite. **A**tuero paſandū est tandeſ
aliqñ verbog n̄o ſiniſ dādus ē. Hec igra
mus futuros eē nōnulos q̄b̄ aptio. vide
biſ q̄dā ſimplicitas vni vel paucor. affe
ctuū p sua exerſitatōe. quēadmodū ſimpli
cibō rūſticanis pl̄ placet aliqñ t̄ympanuz
gallice tabour omeruedon. t̄ fistula repe
tēs affidue idē. q̄m aures ad subtiles armo
ni ſō nō h̄nt idoneas. **H**emus in collatio
nib⁹ patr. ſe reductionē oīm affectuū ad hec
v̄ba. **D**e in adiuto. mēu intēd. dñe ad ad
in. me. fe. **E**didiſ nūp monocordū ſup
orōem dñicaz ſub vna amoris corda. **H**e
hinc psalteriū decacordū ſup vna t̄mō
fm vna ſideratōz aut ſup trib⁹ fm alteraz
aut deniq ſup decc̄ ſormit ad legis decez
verba. Alijs vero delectabili ē alternis vni
cū natura p sua mutabilitate i mutatiōe de
lectef. **D**emū gāma nrī ſub q̄nq̄z verb
q̄ volebat apl̄ loq̄ ſenu ſuo/poterit oībus
accōmodū fieri rūdibz p̄tis. multiuolis t̄
paucā q̄rentib⁹ ſint pueri. ſint ſenes ſint
puelle v̄l virgines. marie q̄ diuinis mācipā
tur psalmodijs. plus ei valet h̄ loco pia de
uotio. q̄ eruditio l̄fara. plus penitēs affe
ctus q̄ ſtigias intellect⁹. p̄t in opuscul
t̄ induſtrijs de theologia mīſtīca inueni
mū ſānotas. **T**īmō diſcar diſcipul̄ chri
ſtian⁹ reducere ſe ad ſe vt p̄currat p̄t i do
mū ſuā t̄ illiſ ludat. ſceptiones ſuas agat.
Pō in delictis ait ſapiēs. nec in verbo ſup
bo q̄d p̄ſiſ ſuaduertum ē verbo dei. **S**u
pſunt ad extreμū multa ſup auditu melo
diolifſimo v̄bo dei. q̄ nrīam gāma nouum

ornarēt. vt q̄s auditor. q̄s cātor. q̄s exau
ditoz idoneus vbi de oī genere musicor. in
psalmis memorator. cātu. pulsu. ſatu. mē
te. ſpū. p̄ractis addēda ē ad gāma noſtrum
Hec cāticis infug etultatiōis t̄ lamētatiōis
p maximas q̄les ſunt in dialetica t̄ rhetori
ca loci ad triplicē investigationē historicaz
vīc̄ phīſicā t̄ theologicā. lat̄ optet cātico
rū oīm originē naturāq̄ venari. Elegia de
nīq̄ caſta versib⁹ iparib⁹ caſtos cārabit a
mores. **H**ztāta ſit ad p̄n̄ dicta ſat̄. **H**coz
dantenrō p̄centore q̄ ait. **B**ti q̄ audiūt ver
bū dei t̄ custo. ill̄. **I**n cui⁹ fiducia vbi va
cā. p vacāntib⁹ cāticordi verbū feci.

Tertium opusculū

Oīmē aliud colligit in ſe tho
moſtres. pl̄ fm modos tradi
tiōis variōs. q̄ p diversitate ma
terie. **P**rim⁹ thom⁹ cāliat et
ſeq̄ facit faceta elegia cātatrix; amoꝝ dñē
theologie q̄lī ſuricū t̄ odaꝝ carmē. **H**ei
cūdūs thom⁹ al̄ ſcōs h̄z canones ſeu regu
las amphorismos vel maxias aut theoreu
mata de cāticis p notulas q̄nq̄ginta. **L**ecti⁹ thom⁹ alt̄ lecti⁹ verbū ſolati⁹ multi
plex in ſe dirigit p pticulas q̄nq̄ginta. Et
ita iūci ſil̄bi duo thomī cēnologū ſtūnūt

Carmē ſuper recol itatione mortis.

(duco in alta.
Erne quis es. qd̄ agis. moreris dic/
Loz. cruce p̄pūgant ſpes timor ardor
amans
Lātica ſaltū. lamētū. plāctū. q̄ ſreq̄nta.
Jūgito iocūdū ſalateriū cytharc. (mors
Lōcine ſic olor tua dum mōrē immuncō
Mortua morte ielu ſis mūbi porta poli
L̄ps adēſt aia q̄ ſponsa cubile bīm
Spōli ſicendas federe ppetuo.
Ergo cāter bīmē mens ſos cor lingua vi
Plaude ſalī corā ſe iubilus rapiat. (goro
Lētū ſe tua ſe tua ſi ſpes vnicā christi
Paſſio ſi meritū grāta ſola tuum.
Buccinet aure ſa ſonitu vario tuba dñ
Terreat iſe tonā ſlāda vēite leuet. (plē
Turritur hec faciēs iūges ſuſpiria ſuani
Qd̄ vel alauda canit v̄l philomena melos
Loz tremet ob trac̄ variōs dūlētice vi
Loz rebit i altū mox p̄mit angietas
Larmia nocte de ſi tibi dat dū te p̄ge ſero
Fac reſonet ſua laus iugiter ore ſuo.

De laude musicæ.

Ovisca diuini noua pulsu q̄ sit amors.
Ex tolli nulla laude satis poterit.
Cor recreat, curas abigit, fastidia mulcet.
Fictis pegrinis q̄s vebit apta comes.
Per medias hiemes p̄ soles carmine fuis.
Ibo spe patiens / let⁹ / alacris / ouans.
Hab fugiunt tristes cātu p̄ inania cure.
Dicit insidiās hostica pestis hebet.
Verit̄ occursu psallentū saul velut alter.
Factus hō / psallit / fitq; p̄phera nonus.
Eccegit neq; dū sp̄us hūc / cythare dus.
Pastor p̄ nūeros cogit abire dauid.
Vatidic⁹ deerathelizo sp̄us olim /
Dū cecinit psaltes ptinus iplet eum.
Pithagoras mol⁹ fuerat cōponere cordis
Adiectus cythare cōpositis numeris.
Sp̄us ecce monet spirās p̄ carmia vatum
Ad dñi laudes cuncta creata simul.
Utrūbilēt / psallat / ecclēt / vt cythara dēt /
Tympana cū cordis / organa / nabla / choz.
Corps spirib⁹ sūt organa / sona. mūdus
Est chorus vn⁹ quo ludere noys amat.
Larmie mūdano sibi diffsona prauar volū.
Locordās toti / fit moderātē deo (cas)
Ornat i p̄a nos̄ breuib⁹ lōgis ve camenā.
Improba viuēdi mois variādo vices.
Discantū molle miserās dat grā / raucis
Strider de penis culpa tenore graui.
Hū fugi tali fuge dep̄cor ee tenore
Utrūs sub molli molle cor addet tibi.
Quid q̄ corpib⁹ curādis musica pdest.
Dū cor letificat / lenit / alleuiat
Dant virūq; tibi gētile / pulcer appollo
Larmis / et medice pheber repto opis.
Colligit pulsu veniāz musica cordis.
Que sit temperies q̄ frasias / atq; thesis.
Hoc medic⁹ tactu iuuenis piecit amorem
Luius in aghere cor furit igne graui
Larmia nō loqmur nūc exēcrāda magop⁹.
Nec nisi mistic⁹ est i p̄e poeta placet.
Amphion ac orphe⁹ cātu mouisse ferunt
Hic lapides diras h̄ furias herebi.
Doris hec duris si trāsseris instituēdis
Dirādig⁹ bona dogma salubre canūt
Addo q̄ in populis mutat vel iā variatos
Insinuat mores musica cuiq; sua
Est quis huic / petulā illi / moll' v'l' a gestis
Unaq; dilatās cor vebit / ista p̄mit
Est diatessō ē diapente cū diapason
Triplex legitūmis copula neca tonis.
Rur⁹ i octo tonos finē / mediū / caput oēs

Latus partiri suscipit ecclesia,
Antiphōas dedit ad psalmos ignati⁹ aptas
Hōre put q̄dam desup audierat,
Turpib⁹ et fedis infantū queso cauete
Flexibiles animos cantib⁹ inficere,
Festinat in teneras energiā carmis aures,
Uret vt virtice cor tibi lubrica vox,
Urit cantādo facit idem sepe videndo,
Femina / flagici⁹ fundit virūq; virus
Quid numerem⁹ aues hūano q̄ capiunt,
Lantu / nec cantū despicit villa suum,
Pisces et cerui mulcentur cantib⁹ / egris
Antidotum varijs musica crebro fuit,
Prebe fidez grecis delphin⁹ ariona vertit,
Fluctus p̄ medios / dum lira mulcet eum,
Fistula pastori pecudes / armēta gregisq;
Solal / nec eas terret imago lupi
Pascua nūc secura metū / minutq; mḡo.
Tedia pascēdi rusticus iste sonus
Fistula pan phebi cythare certauit agrestis
Judice te mida vic⁹ apollo fuit.
Judicū nam cuiq; sui / sua cuiq; voluptas
Si natura sui grande melos variat
Buccina terribilis animosum pectus eq̄z
Bellis exacuit / militis ira viget
Femina dū tecit donec pueroq; soporem,
Ducēs in cunis cātat inepta rudis.
Lelica turba ielu nati fescennia cantat.
Parthomini terris / gloria celsa deo
Rustic⁹ aria coles / an vociferādo locatur
Lantat / et alleuiat inde viator iter.
Artem q̄sq; suā mulcet durūq; laborem
Qualicunq; sono / sit licet asperior,
Uor deuota dēu placat iratū / placet armis
Limib⁹ / i p̄a choris / cīnit angelicis.
Uocib⁹ ecclie pater augustine fateris
Dotū re lachrymis ora rigasse pijs.
Feliz cuius erat p̄ctā reiecta maria
Que totiēs voces celitus aure capis,
Organa dū cātant sibi soli / corde canente
Lordē deo pleno Ceciliā legimus,
Lordib⁹ vt n̄ris psallam⁹ paule monebas
Actio nā talis iure beat duplici.
Inchoat hic et nūccelū / viteq; beate.
Doris et ritu degit in exilio
Dors vēit in tra q̄ carnis vincula resolut
Lātantē in psalmis vīctor in alta vebit

Ecclesiasticoru⁹ exi

hortatio ad cantum
Emp i ore tuo sic laus / sint cātica siō.
Quāuis captiuū te babylone doles,
Fac h̄ p̄cipue / cui cantus ecclesie dant.

Ji :

Absq; labore cibos veste domoq; tegi.
Hoc leni pōd⁹/z h̄ tibi spōte iugū posuisti
Fer/nec dū viues rumpe vel excutias.
Sed redet dices eadē totiens iterari
Dentē cum cerebro vorare boando granat
Quo crucier doleāq; mō nescit agamici.
Fūdere sufficiat corde p̄ces domino
Frater nil magnū sine magno vita labore
Fer boīm/pestes/vsus alacris erit.
Tu tibimet crebro dice ecclie vice fungor.
Psallentisq; dolor vñtitur in meritum
Paucis crededatur constans orō cordis.
Laudandū sed opus/dum canis ore/facit
Reddis vora deo/tua fratrū debita soluis
Corpus dū torq̄s frigore/fame/siti.
Lechec est hoīs veteris/labor z fūdor h̄ sit.
Postetius req̄es vesine/cātica/lau^s.
Vivere nō fas est hoī semper prout optat
Op̄et qđ lex vult/z sua tempa dant.
Redde p̄us dño qđ debes/deinde vacab.
Scripto vel studio/sem meditare silens.
Scito valere nihil studiū.n̄ mariyriū.nec
Zor raptum,nisi sit iussio facta dei
Inde metire tuos instinct⁹/qñ sequendi.
Nam motus cordis fallere crebro solent.
Tedesiderio cordis committere noli.
Lōmentisq; tuis sed patris imperio.
Esto mis ita sollicitus studijs/q̄si semper.
Zor sit ad arbitriū presto redire tuum.
Grauitate hoc sola potest offere/p̄cemur
Gra sit iuris/sit comes assidua.
Tristis es eq; nunc aio psallēs tibi vim fac.
Uim parit celū/uim faciamus es.
Mor vejet/gaud/mors te d carcere solueſ
Psalmis cantantē vitor ad alta veber.

D Delandibus elegie

spiritualis.

q Visq; amas psaz/metris iōscito nr̄is
Spōte stilo veniūt/corq; lepore tra/
Duoſ blāda libēs elegia cāt⁹ amores/būt
Tracta malis totiens sua libidinibus.
Soleſ ſenium/iam non captiuia reſectis.
Unguibo z caſto coningis apta thoro
Lur nō ancille frōnesiſ ſi libera ſiat.
Dundaq; complacito cōfoucare ſinu.
Non maiestati dictorum/detrabit vſus
Metrorum/maius pondus eis tribuit
Uerib⁹ omnimodis vates ſcpſiſ ſciūt
Ut bieremias/iob/sic dauid/z moyses.
Larmina cōpoſuit ſalomo rex milia q̄nos.
Lantata eſt mulier foris ab ore ſuo. (cīs
Frenat ne vagā ſit metra mētē/p̄līma pau

Artant/z p̄ſtant eſſe ſui memores
Plus ſenſus/pl⁹ lucis hūn/pl⁹ ordie pollet
Uerius ſbreuius ſeruant ſcripta ligata.
Detro/nā vitū prius inſinuant.
Fortior eſt vorq; per ſtricta foramia trāſit.
Quā que decurſu libertore meat.
Non aliter metris ſententia p̄ſſa canoris.
Mi maiore ſonat/peccutit/z penetrat.

L Legatur permodu⁹ dialogi.

Q Eſipit an ſenſu repetēs puerilia: n̄ ſh
Uult aqle ritu/vita redire prior.
Demonium caueas lateat ne meridianuz
Uanis in ſtudijs pdere tempus amans.
Ledat rana p̄co/cedant ſed cū pietate
Carminibus terrib⁹ ſinctus in eſſe potest.
Ait meliora pōt/ſtēdi quoq; temp⁹ ſetas
Et qđ in hoc euo ſcire poemata vult:
Quem meliora potest excludere ab oīb exul.
Officijs ſed nec carmina fleret etenac
Nocte dō dat/ait iob/carmia/retribulat?
Mifit ait dñs carmen in ore nouum
Rara nimis fateor poeſis n̄ o/sed cano cel
Forſitan/z venier ips⁹ amicitias.
Scenica nob̄ ſunt velludicra iure fugāda
Quis pia culparit ſub iūteris redigi.
Turris noſtra leges nō hic pouēta deoruſ
Non bičq; caſtis moribus obvia ſint.
Plus pdesſe volunt qđ deleciare/minorez
Quo fit ut ornatum querere ſat ſis eis.
Ocia tpa dant qui/b̄ eſt ſapiēta dictis.
Danda/ieſus teſtis/ocia pigra necant.

D De eodem

P Rebeſidē grec delphinis ariona veſ
Fluct⁹ p medios dū lira m̄lc̄ eū Lxii
Alter delphinus rex ſeuū p mare vectos
Nos tandem tuto littore conſtituit.
Iste deus/fibi laus/nobis becoccia fecit.
Ludere cū cythara psalterioq; dedit
Exemplar quoq; trāſmifim⁹/z monocordū
Scacordum quoq; mēs addere n̄ra cupit
Offer qđ ſuo grat⁹ ſua munera regi.
Carmina nō n̄ bil est mifistica poſſe dare
Inq; dies intus ſi noſter homo puerescit.
Quis neget huic pueru ludere carminib⁹.
Dum cor ſeruet ei/dū ſot⁹ amat/p̄ amores
Dum venit etas/z ips⁹ amantis ei
Consilias ſacros hymenū carmen amorez
Zoniugū nec gens adſcq; canore probar.
Si caueat puer h̄ qđ degeneres i amorez

Rursus et in veteres corde redire feces.
Ebrietas in eo sit sobria. sitque cubile
Sanctum. complexus oscula casta nimis.
Si nec amore suo vel mas vel femina/ car
nis.
Audius et abs sexu spiritus est et amor.
Est quod mireris tamē istuc femina virgo.
Sponsam dilectam sponsus amic⁹ habet
Spiritus bicanum est cum diuisus opos
tet.
Tale sciendum cui misterium fuerit
Germi dei viuus valet unicus ista secare
Discretor cordis cunctaque pspiciens.
Mutus est zelus sponsi sponse⁹ fruēdi.
Getos superest vniuersa spes patrie
Hinc fugere dilecte mi clamat sponsa. scit ipsa.
Non hic sed celis esse viri thalamum.
Ipsa subinde petit ubi pascit ubi cubat al
Terre/ terris ne vagis sit stolidis (ca.
Pascitur interea si suscipit oscula sponsi
Ubera si tractet que redolentia sunt.
Ebria fulcitur malis et floribus/ inter.
Brachia se sponsi p̄p̄cit in requiem.
Felici fructus somno/ sponsus coniurat et
omnes.
Audeat ut somnum rumpere nemo suum
Ad vigilem quādoque venit saliens et alacris
Clāculo pspiciens voce sonante veni.
Alternat veniendo vices/ alternat amica.
Querendi studium/ languet amore pio
Ad vocē liquefit spōsi gaudentes vicissim
Laude sua demū quicq; agunt amor est.
Ocia sola placent sponse loca sola req̄rit.
Nec sponso nec ei turbida turba placet
Rūpit verba sibi vigor igneus estuat int.
Quē nec corde caput/ nec reserare valet
Quo rapimur quo nos elegia protrabis?
euge.
Conculuit video spiritualis amor.
Ja sileas olim veniet speciosior hora
Hunc satis in labijs te liberasse malis.

Thomus secundus

Centilogium de canticis et solatio.

Primum verbum de descriptione can
tici per quinq; verba.

Oanticum est vox numerosa ad
dei gloriam ordinata. Vox ibi
ponitur pro genere et quasi ma
teria. Ponitur numerosa p̄ difi

ferentia et quasi forma. Finis debet esse dei
gloria. Canticum in sua generalitate de
scriptum accipit vocem consone ad apo
stolum dicentem nihil esse sine voce. Et at
tendit q̄ omnia fecit dominus in numero
et propter seipsum. et sic in omnibus est vox
numerosa ad dei gloriam ordinata. Canticum
habet deo agente modum. per deum
exemplantem speciem. in deo finiente or
dinem. Canticum redditum ex numero
sa proportione hoc pulchrum et decorum
sua et iocundum. hoc utile et salutiferum
et oppositos disproprio parit effectus.
Canticum creat omnis creatura et ad illud
inuitat vel naturali instinctu. vel aiali sensu
vel rationali seu intellectuali ductu. Canti
corum naturam cognoscere non infimum
est hominis officium. sicut homo cum om
ni creatura participat. diuinęq; glorie con
ditus est esse capac. Canticum unum
est sensuale vel animale. aliud est rationalis
et seu morale. aliud est intellectualis seu di
uinale sicut est sonus animalis rationalis
et intellectualis. et ita de voce vel numero.
Canticum sensuale quod magis est in ac
ceptione communi. dijudicatur tripliciter
vixi ut in gesticulationibus. auditu ut in
carminibus. tactu ut in venis pulsaribus.
Canticum sensuale unum est comicum.
aliud est satiricum. aliud tragicum. Et qd
libet eoz solebat in theatris representari ob
iectaliter tam ad oculos nutib; qd ad aures
vocibus et fistulationibus seu fidibus.
Canticum sensuale et ad aures corporis
fit tripliciter. pulsū ut in tympano. voce ut
in choro. flatu ut in organo. Unde poeti
ca fictio tres p̄mitus esse musas sumpsit
q̄uis ad nouenarium. deinceps p̄derit.
Canticum cum pulsū fit tripliciter aut in
rotatu ut in symphonia. aut tractu. aut re
tractu sicut in viella aut rebela. sive cuī im
pulsu vel impulsu quodam tractu cuī vin
guibus vel plectro cuī virgulæ et in cythara
et guiterna lituo psalterio quoq; et timpano
atque campanulis. cymbala vero sese collis
dendo tinniunt. Canticum cum voce vel
animali citu fit tripliciter. vnu cuī naturali
significatione ut in auū garritibus et in hūa
nis interiectionibus. Aliud cuī voluntaria in
stitutione ut in boium idiomanib;. Aliud
cuī artificiali modulatione ut in rigmis in
metris et carminibus. Canticum sensuale

Ji 3

Centilogium de cantricis

cum flatu fit aliquido folle, quidam docet vito
sepius ore, pumum artificialiter in organis
aliud naturaliter in arboribus et vndis, terris
sustentabilius in tibiis fistulis et munitis. ¶
Canticum sensuale, habet effectus in bruis
animalibus, in avibus, et in bovibus, etiam fuit phisica
medicina et theologia. ¶ Canticum sensuale
le corporaliter audibile varia per frasim, id est
elevationem et depressionem tantum in ponde
re, per thesim, id est per plongationem et brevia
tionem tantum in melura, simul et per multi
plicem combinationem et proportionem tantum appro
priate in numero. ¶ Canticum rationale seu mo
rale, existit non solum in voce exteriori resen
suale, sed in interiori corde, quod est esse tri
plex, unum rationis superioris, aliud rationis infer
ioris, tertium imaginatiois. De quoque quo
libet accipi potest applica monito, ut canticum in
cordibus nostris domino. ¶ Canticum rationale seu mo
rale quod possumus dicere canticordum, id est
canticum cordis tot habet voces, tot sonos
aut resonantes, quos sunt proprie vel conter
dictae passiones, affectus, vel amores. ¶ Canti
cum morale seu canticordum, vox habet
quasdam generales et principales, quasdam
speciales et individuales, quasdam mixtas aut
in se multiplices fuit numerus et distinctiones
passionum. ¶ Canticum morale distinctione
capit in suis vocibus per hinc quod medici
nalter quod theologice, et fuit qualibet harum
sciarum, per nos claro compendio reduci ad quod
tuorum quod sunt spes mea, amor, et gaudium. ¶
Canticum morale seu canticordum potest reducere
suas voces nucradicaliter ad unam, nunc ad
binam, nunc ad trinam, una est amor dei et pri
mi. Bina est idem amor dei cum odio peccati.
Trina complectit amorem et odium cum feruore
zeli, vel spem de salvatione, timorem dedam
natione, et compassionem de scilicet libet viatore.

¶

Canticum morale, unum est laudabile,
aliud virtutabile, tertium indiferens. ¶ Canti
cum morale unum est meritorium, aliud est de
meritorium, tertium dicitur at moraliter bonum
vel malum. ¶ Canticum morale unum est leticie,
aliud tristicie, tertium mixtum ex utroque, iuxta
volumen Ezechieli datum in quod erat carmine ve
rbum lameta. ¶ Canticum morale unum est leticie,
aliud pie edificat, aliud scificat, iuste, scilicet
ad seipm, ad deum, ad proximum. ¶ Canticum mo
rale unum est terrenum quod ipsius est et deinceps, quod a
matale quod ebrum est inficit, quod a diabolico quod
necc est et inficit. ¶ Canticum morale, unum est

fuit virtutes cardinales, bonum quod est, et quod est
vel deplorandum, unum est spumale per donum, et si
nes, vel acutum, alterum diuinale per beatitudines
quod est superacutum. ¶ Canticum morale sicut cum multis
co pulsu seu plectro gemitus diuinatus, aliquo das
te gratia, aliquo gratificatus, aliquo spe velire bu
ficatus. ¶ Canticum morale format quoniam cogi
tatio vagata sine arte et fructu, quoniam meditatio
sedula cum arte et conatu, quoniam preplato claus
ra cum arte et agili visu. ¶ Canticum morale in
extra fabula per certos numeros prouincias solitu
dine cultarum, inibiliter et tripudiis spumaliter, leticie ut
in epiphalamio. ¶ Canticum rationis quod est tristicie
non secundum partem fuit deum, prouincia placita salu
taris punita, ut in luctu bis. ¶ Canticorum corda
seu fistula non sonans suauiter si fuerit disrupta si
corrupta, si proportionata. ¶ Canticorum mo
ralium undevicesim cordis ipedicti pruritus cu
riositas, annibibus sollicitudinis et sororibus libi
dis, fuit tripliciter radicem cupiditatem. ¶ Canti
cum diuinorum materiarum et artium instrumenta libri,
unum nature et arti, in creaturis, alii scriptura
sic in psalmis et trentis, alii scripturis in me
ditatibus scriptis et pysis. ¶ Canticum diuinum bo
num angelus innat, actuatur, punitat, malum ve
ro dissolunt, dissipat et obscurat. ¶ Canti
cum rationis moralium vasculos instrumenta repertum
in omni resonabili solitu intra in cordibus per
tim extra in vocibus prorsus extra in operibus
¶ Canticum oculorum est in monocordo amo
ris, hoc explicatur diversimode, nunc in duacor
do, nunc in tricordo, nunc in tetracordo, rursus
in hexacordo, in heptacordo, in octacordo, in nonacordo, in
decacordo, tandem in octo policordis sine termio
¶ Canticum unum per resonantiam in iste
aliud per molle cantum in me, aliud mixtum quod est
non resonat per amorem cum rigore. ¶ Canticum per
re leticie repertum apud deum gloriosum suo modo, et ap
pud angelum bonum, et apud hominem. ¶ Canti
cum pure tristicie vel quod est in demobibus
in danatis horis, in despatis viatoribus.
¶ Canticum mixtum viatorum, specie, et timoris di
uersificatum fuit tres statim incipientium quod purgatur,
proficiuntur quod illuminantur, approximantur
quod perficiuntur, iuxta quod exprimitur quoniam lametta gau
diosa esse et gaudia lucuosa, per diuersitate
finium vel obiectorum, sic in coplacet diu filii
cum lacrymis Christi eis, aut dominus in catulis clau
moribus post absente, et delectat. ¶ Canticum
damnatorum est ipsius turpissimum, horribilissi
mum et dolorosissimum, sed deo et misericordia reddi

et consideratione ordinis iusticie decoꝝ suane et letum sicut letat iustus / cū audit clamores pessimorum q̄ torquentur. **L**anticū in purgatorio h; cū afflictione solatiū / et certa spe beatitudinis. ex ecclie generalibꝫ subsidij et p̄is amicorꝫ suffragis, et q̄ caritas in eis gaudet vītati correctiōis. **L**anticū via/ torꝫ ēr pfectoꝝ / h; cū fletu solatiū. cū r̄isu sobrio fastidii. **E**t vīt h; hora dimidia pausam vī silentiū sic nec vīq; in eodē statu permanet. sec⁹ vbi n̄ crūt volubiles cogitationes nr̄e fit deo. **L**anticū intellectuale diuidit sol auribꝫ mētis aut sinderis. et illō fit statu amoris q̄ est vitalis p̄s. mouēs q̄cqd est ens de q̄ phia. **O** feliciorum gen⁹ si vīstros aios amor q̄ celū regit regat. **L**āti cū intellectuale p̄t delēptiuē dici amor nūerosus. qm̄ enī facta sunt iarmonia mēsura ta mūda et amoris q̄ ē pōd⁹ rez. q̄ mouent q̄cunq; mouēs sic ipsa ēt materia moueat ad formā sic ad appetibilem suū. deniq; fm̄ hamor ē vīlison⁹ in vīatioē sc̄tā ad dēū. et oīson⁹ p̄ collatōem creaturaꝫ ad inūscē. **L**anticū intellectuale figurari p̄t in vīnueriso / p̄ exēpla horologij trātissimi cū campa nūl aut choi. et cordissimi aut simphonie suauissime. aut organorꝫ / tot fistul' q̄t creature sunt sonatiū. fm̄ ipffectioꝫ ḡues / et pfectioꝫ acutis voces / cūliores aut p̄ficiōres. **T**āde sic in oē genere musico ludit in eis diuina sapia suauit oīa disponēs. **L**anticū exercere monēt oīs creatura iordie ad dēū in q̄ oīa viuūt et spirādo melodisant qd̄ p̄ci p̄iūtaures illoꝫ q̄ philosophisat in creaturis oībꝫ. et plus illi q̄ theologicali anagogi sat. q̄ fit in. p̄. sp̄es aut plures cāticī amor̄ qd̄ dī nuptiale vel ep̄ibalamū cāticacātiꝫ cor possum⁹ annotare. **H**ubit ad līram vīt cū liba et socia. **H**ubit cū ancilla. **H**ubit cū dñā sic ioseph cū maria. **S**ic nuphiomistis cēphs cū ecclia liba. **H**uplit cū suagoga q̄ fuit in fuituē generās. **H**ubit plat⁹ cum ecclia sua dñs. **H**uplit xp̄s cū naturā hūana vītate suppositi. **H**ubit cū ala rōnali. **H**ubit cū angelica natura; **H**ubit insuper sp̄us deiformis in triclinio hoīs instar Iacob ip̄i rachel rōni superiori. **L**yeroni iſerio ri. bale et zelphe sensualitanā et exteriori q̄s intori tanq; ancill'. **H**abit tandem sapie idē ip̄e sp̄us deiformis. **L**anticū intellectuale tot h; flat⁹ pulsus aut ract⁹ q̄t suramoris sp̄es. tot notulas et vībula q̄t sunt vītates. tot p̄sonātias q̄t appetitū sūt p̄binare p̄.

portiones. nec vīlla patif dissonātiā in anibꝫ iusti. qz obstrepet mala voluntas dissidentis subiūpi. et sonarere p̄f in rōto ordine vītū uersi. **L**anticū oīm p̄t auditor cē / q̄libz h̄ns fidē de p̄eo et p̄ductiue creatureꝫ cum bona et p̄sentanca voluntate credēs ut iādeꝫ intelligat. Infidel' vō p̄fūs ē alien⁹. auribꝫ ei caret spiritualibꝫ nec gloriā dei sinez hēt. **L**anticū pfect⁹ cātor sol⁹ est vir desiderioꝫ in gūture vel vīp sc̄aꝫ meditationū p̄formit ad līram notulas libri multiplici nature. scripture et picture p̄ voces nūcrolaꝫ affectionū. **L**anticū exauditor est ipēde us p̄ se p̄ncipal' et mīstical' p̄ suos āgelos et sc̄os. dāt cātica nūc leticie. nūc mesticie. nūc put vult ex vīroq; t̄pata. vt i viatoribꝫ resulter solaniū de q̄t sunt qnq;ginta vība sequentia. **P**rimū vībū solaciū et qnq;gesimū p̄mū in ordine p̄cedētū. vbi describit solatiū Et notificat p̄ decē vība sub generalitate

Thomus tertius.

Solaciū ē mīlebris passio / cōsurgēs ex p̄ceptiōe vītūtōnis obiecti vīueniēs cū subiecti vīcēcī. **V**īsic. Solaciū ē p̄ceptio vīueniēs vītūcī. **S**olaciū sumū ample vt se extēdit ad om̄ne potentia cognitiva. sensuale. s. rōnalem et intellectualē. vt dicim⁹ dēū et angelos et aīalia delectari vel solaciari. **S**olaciū ample diffinītū sic habuit p̄ genere passio ne. sic p̄ differēcī suis reliq; sumptū. vt vītristicias oīas positū est qd̄ est mulcebris seu vīueniēs passio. Additū est nomē p̄ceptionis seu apprehensionis vel apparētie excludendo p̄ h̄ mot⁹ rez q̄ om̄ penitus carent sensu rōne vel intellectu. **S**olaciū appropiate sumptū est gaudiū / nō q̄leculū q̄ sed int̄cā anxiētates molestias et dolores vīueniēs apud hoīem secūz manentē. vt in fletu sit solaciū. **V**ī illud. Solanē miseriū mea fata senis. **N**īc sp̄ūlauei⁹ dī cōsolator. et ſ̄go maria p̄solatrix misericordia te deo ſ̄ferit. **S**olaciū vīrgit ex p̄ceptiōne duplicitis vītūtōnis obiecti vīueniēs q̄z vīna est realis. altera solū intentionalis seu spiritualis vt in ratione vel intellectu vel etiam in imaginatione. **E**t fin h̄ nomina solaciū generaliter accepti / et oppositi doloris / multiplicit fm̄ p̄bꝫ / p̄scrum stoicos variantur. qui ponunt gaudiū non nisi in sensu seu motōne sensuali et reali. **S**olaciū in nob̄ deſīcat p̄ncipale efficiens /

3i 4

Centilogium de canticis

c8

angelus de celo sicut subfuiēs et inistrās
opārūr dū appuit ipso angelus de celo con-
fortās eū. **S**olaciu qdlibet oris ex amore
iōq̄lis ē amoris tal' est solaciū bonitas et fi-
nis. Und sic duas ciuitates duo amores
stituitur sic et duo solacia. **S**olaciū ter-
renū aiale et diabolici instar epicureorū o-
p̄famor sui v̄sc̄ ad st̄ptū dei. **S**olaciū
do qle desurſū ē p̄iū pudicū pacificū suau-
tiblē et mīa plenū cāt amor dei v̄sc̄ ad st̄ptū
p̄iū sui. **S**olaciū n̄m qle debem⁹ in q̄re
refuit in ipso etēplarit et m̄l implicit demon-
strātū. **S**olaciū qd sit realit. an opatio
vel aliquid ab opatōe distinctū si optet a de-
nōis curiose p̄lūtari. s̄ scholasticis derelī
qui tāq̄ pbleuma rōem ad v̄trāq̄ p̄tē h̄is
videt q̄ opatio fit p̄ exp̄ssiōem. solaciū seu
delectatio p̄ imp̄ssione. fruīto p̄ vñctionē
Solaciū p̄ varietate psonaz tpm et lo-
corū ouenit variari. et ad ei⁹ adepiōem dos-
ctrinā et pgnitōy alit et alie nīt in pueris in
sipiētib. in pfectib in pfectis. quēadmo-
dui variat̄ fm etates et pfect̄ oīm tā sensua-
liū q̄ moralium et intellectualium melodia cā-
ticoz. **S**olaciū in hoīe multiplex rep̄it
iuxta multiplicē in ipso potētiā cognitiuaz
atq̄ subiectuā. quēadmodū noravit ip̄us
exp̄mens aīam sp̄m carnē dum ait. Tristis
est aīa mea v̄sc̄ ad mortē. Sp̄us qdē pm
ptis est caro aut infirma. **S**olaciū in/
firme carnis est delectatio sensus exteriorū
cuīus subiectū est caro aut hercūs sensiblē
mediāte spiritu corporali et subtili vñ sur-
git facilitas aut difficultas locq̄ iuxta com-
pletiois corporalis q̄litatē accidētālē v̄ln
nata. **S**olaciū aīe tristis q̄nq̄ est gaudiū
imaginatiue vel cogitatue virtutis orga-
no corporeo int̄ vñctis. Et inde surgiunt
p̄us in solacio varietas fm diversitatē or-
ganū et spirituū aīalii et q̄miorū h̄uorib. san-
guine colera. flegmata. melācolia. Et exdi-
verſ habitib in imaginatione vel fantasie
Solaciū aīe tristis q̄nq̄ est gaudiū rō-
nis/organō corporeo nō vñctis in actibus
suis. vbi plurimū valēbitiales et actuales
in rōcīnado dispositions per abstractiois
sp̄ez intelligibiliū a fantasmatib cū virtu-
tū moralium eq̄li serenaq̄ transq̄llitate.
Solaciū p̄mpti sp̄us est gaudiū mentis q̄
super ē portō rōnis sic pcedēs est inferior
vbi plurimū valēt irradiatō superiori gratui-
ta ex legib. eternis et per bitus donoz atq̄
dtitudinū et reformationē sensuū spirituali-

um. in q̄b v̄q̄to sensus est intimior suo &
tāto purior est. Quo p̄tra fit in sensib. cor-
pie. sc̄t̄ enī sp̄ualis et gustus puriores sit
q̄ deo intimiores p̄ caritatis ap̄letū. **S**o-
laciu qdlibz in hoīe rep̄it̄ dī aliquā solaciū
cordis. aliquā solaciū aie. aliquā solaciū sp̄us
aliquā solaciū carnis. iuxta diuersos a do-
ctorib modos v̄tēdī p̄dictis nominib. **S**o-
laciu in qbusdā rebō q̄drisarie vt in ho-
mine. in qbusdā bifarie vi in brūis. in q̄b
busdā nullo mō sīc in rebō sine aīa rep̄it. **S**o-
laciu intrinsece libez vel laudabile n̄
inuic̄t̄ p̄terq̄ in vñctib iudicio rōnis. **S**o-
laciu p̄cipiatue h̄nō centialiter et in-
trinsece libez. rep̄it̄ in imaginatiue vel es-
timatiue pre hoīis q̄ nata ē obedicerōni vñ-
cte et expedite dū imp̄at et mouet. **S**o-
laciu infirme carnis extioris et q̄si brutalib
lo mō est elicitue libez. nec lande per co-
seq̄ns neq̄ vñctperio intrinsece dignū. sed
nec p̄cipia libez arbitriū oī sensuine vñ-
ti sīc nutritiue vel vegetabili. oī p̄ statu isto
nō audiūt rōnis imp̄iū. q̄cqd de statu ino-
cētie dicere. **S**olaciuz sīc h̄z p̄ obiecto
adēq̄to bonū apparēs iūtūcū. h̄coē qdē
aut apparere p̄ bonū vel p̄ueniēs p̄t̄ dī
obiectū solaciū. **S**olaciū deceptō vñct
modis orī p̄t̄ q̄t̄ modis potētiā app̄hensi-
ue p̄nt̄ in oppareiūs et iudiciū suis falli. **S**o-
laciu deceptō vñct nullū faulēt in statu
nature p̄mitus institute. nec in vigilia. nec
in sōno. nec in diuersa rōne obiectōvñz per
diuersa media q̄m rōnis iudiciū omia dire-
xisset vt in astrologo videntē sole q̄si bipes
dalib q̄stūtatis. **S**olaciū a deceptione
multū auertis per habitus virtualētā in-
tellectualēs q̄s morales q̄s infusē sup̄na-
turalēs imo et per naturales. **S**olaciū
freq̄nter infic̄t et deprauat̄ per affectum ri-
tiosum q̄lēcūnq̄. **D**īnedicū est. Exce-
cauit eos malicia eoz. et oīs mal⁹ ignorās.
et q̄t̄ capita. i. affectiones. totū sīc. **S**o-
aciū h̄rē p̄t̄ suū p̄tar. sīc tristiciā et de solati-
nē p̄ obiecto et ecōtra. vt penitēs gaudet q̄
dolet. et v̄leticia tristat̄. sīc ignis frigidō fia-
ti. frigiditas per calidū circūstās nec pene-
trat̄ p̄forat̄. **S**olaciū q̄fēs ē deceptōrī
um nō moralit̄ aut demeritorie ritiosūz re-
dū eros est inuinciblē vel eoz q̄sc̄ nō de-
bent. **S**olaciū sīc variat̄ ex apparētūz
diuersitate/sic apparētē suā diuersificatio-
nē accipit̄t in hoīe et potētiūs suis coēsc̄n-
vis p̄t̄ colligationē bīmōi potentiaq̄ adin-

C7

vicem; qz rotabit rotā. sic cortina corti-
nā, et orbē. **T**solacioꝝ apparetne va-
nus nedū p varietate cognitionū s̄z ut di-
cū est ēr affectionū. qzvis alia et alia rōne,
qz obiectū intellect⁹ practici nō est verab
solare s̄z vez ut cōgat affectū. **T**solaci-
oꝝ in hoc puenit rōrior deceptio si poten-
tia iudicativa qlibet nouerit de dubiis et
suspectis appparētū/suspēsum tenere iu-
dicū p arbitri facultatē. **T**solaciū cau-
sat in nob̄ angelus de celo vel bon⁹ vel ma-
lū, sic nomia duplex celuz empyreū vbi
boni, et aereuz vbi demones q̄ mistice dñr
volucres celi. **T**solaciū cānt in nob̄ de
cēspūs inspirationū vel instinctū sic ali⁹
qū p sp̄m̄ illabentē aut hītū causantez
sicab angelo bono multiplicite. sic a malo
angelo. sica celo. sica elemētis circūstati-
bus. sica cōpliciōe naturali. sica cōpliciōe
accidētali. sic ab hītib⁹ pgnitiae potentie.
sicab hītib⁹ affectiue. Et in his omib⁹ vez
est. q̄ diligētib⁹ deū oēs inspiratiōes iste
cooperant in bonū de p se vel p accidēs. rep-
bis. aut oia rāndē de p se vel p accidēns ce-
dūt in malū. nec p regula tradi generalis.
s̄q̄ solacia in diuo p sole. **T**solaciū cau-
sant in nob̄ hoices q̄ angelor̄ officiū nomē
q̄ s̄orūnt. vi doctores et plani. et offereſtes
p solacio libros sc̄os. nec nō veritatē ordia-
re pponētes. **T**solaciū puenire p diligē-
tib⁹ deū a set differentiis positiōis surſū. de
osū. an retro. a dectis et a sinistris. consideran-
do gloriā. infernū. pcta pterita. picula futu-
ra. psp̄eritatē et aduersitatē. **T**solaciū nō
nōnūq̄ a desolatione q̄li p antiparitalis
et vice eos generat. b̄ in Jacob timēte fra-
tre Elau. b̄ in m̄ltipliſcōꝝ claruit passio-
ni. **T**solaciū ſepe a temptationū angui-
ſtū ſrobozat qd̄ ſenſerat q̄ dicit. Dñ auctia
ref cor meū in petra exaltasti me. Et rursus
ſin multitudinē dolorꝝ in corde meo ſo-
latos tue letificari tālam meā. **E**xps̄ Tri-
ſticia v̄r̄a veritē in gaudiū. **T**solaciū cau-
eft aliqñ ſuga ſolach ſicut ecomuerſo q̄rere
nimis ſolacium pſeritum corpale/ impedit
ſpūale ppter hoc psalmista. Renuit ſolari
alia mea. memor fui dei et delectat⁹ ſum. **T**
Solaciū aliqd̄ inter beatitudines. aliqd̄ in-
ter fruc⁹. aliqd̄ inter v̄tutes et dona nuerat
ſic patiū et patiētia. **T**solaciū ſolacio
freqnter opponiſ. nec ſe mutuo patiunt.
que ad modū de carne et ſpū notatū eſt.
Solaciū freqnter impedit a pſolationib⁹

aut ſolari volentib⁹. alioq̄ non dixiſſet
Job. cōſolatores onerosi vos eſt. **T**Ho-
laciū q̄ fine q̄ra ſe ppedit cogſcere ut erinde
bonitas ipius vel malicia moral ſeu gra-
tia cognoscat. cū ſiniſ ſit forma virtutum
ſi boꝝ eſt. deformitas vtiſorꝝ. **T**Hoſaciū
querendū eſt pncipaliter ppter deū ut hītū
us timeat. ſeruēt⁹ diligat. et alaci⁹ hono-
re. **S**ic agebat. pphā loquēs oprab ſidus
deo. Letet cor meū ut timeat nomē tuū.
THoſaciū q̄rere p̄t hō ppter ſe nō m̄ pncipalit
ſi ſub deo ſic inclinavit psalmista cor ſiuuz
ad faciēdas dei iuſtificationes in eternū p
pter retributōz. **T**Hoſaciū pphā ſe pncipalit
ter q̄rere e tale ſolaciū q̄le docebat et q̄rebac
Epicur⁹ hō ad ſereferēs oia et ſe ſiueſ. **T**
Hoſaciū media q̄lia notat in ep̄lis ſeneca
epicurū poſuiffe vel arſtipū cū ſectatorib⁹
laudabilia ſūt in mulz ſi ad vez finez ſolaſ
q̄ v̄terenſ. ut prudent⁹ declinare noſiuia
nemine ledere. ſorū ſerre q̄ neccitas aſſert.
Prēnere mortē. frugaliter viuere. cupidita-
tib⁹ impare. diligere paup̄itatē. et ita de plū
mis. **T**Hoſaciū Epicuri nō poterat adi-
pſa ſineluctu. dolore vel trifticia. et b̄ ppter
uniatā ſensualitatis et cupiditatis v̄hemē-
tiā q̄s vel rephm̄ere vel ſanare/trifticia eſt. ſi
in rephmendo lāguoz maior. **T**Hoſaciū
qđlibet in hac vita ſuſpectū eſſedys/qđ non
luctu m̄tū vel in lucu fundatū eſt. **D**inc
liber Ezechiel traditū hēbat cum carni-
ne ſolaciū lamērationes et penalitatis et pec-
cati. **T**Hoſaciū ſineſ q̄les a mundanis
pſtituitur nō ſolatiōne ſed desolationem
inducit. ſimilr et ſiniſ q̄lem ſtocyi pſtitueſ
bāt. aut falſiſ aut impoſſibilis de imagi-
nario quodam honeſto ſine deo vero. **T**
Hoſaciū cuiuslibz laudabilis et exemplar ſudit
xps̄ tā actiue q̄ passiue. et post eū hītā ma-
ſualab infantia vſq̄ ad mortē. in ſuma pau-
ptate ſpūs ſuma mitate. maria luciu. ve-
bemētissima elurie et ſini iuſticia ſuma mia
et miſeritōe puriſſima cordis mūdicia. et in
tranqllissima pace. **T**Hoſaciū ppi ſeq̄tur
ſuo mo q̄ t̄pum iduit. b̄ e q̄ ſibi ſic et exemplar
vnuēdo ſformat. neq̄ ei tali deerit angelus
de celo ſorū ſi dū ſactus eſt in agonia.
Quisq̄ ḡtristat aspiciat b̄ exemplar et psal-
lat bono aio/exultis ad gaudēt xpm̄ et cū
lamētate plāges qđ docuit ſub pabolo pue-
roz ſedentū i foroz clamatiū coeqlibo. Le-
cīnum ſob et nō ſalastis. lamētumus et
non planastis.

finis.

Ji 5